รายงานการวิจัย

สัมฤทธิ์ผลของการฝึกพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553

The Achievement of Training in Speaking through Online Network of Business Administration and Engineering's Students in RMUTK.

คณะผู้วิจัย

นางลัคนา ชัยศักดิ์เลิศ

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

งบประมาณผลประโยชน์ ปี พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ชื่อโครงการวิจัย : สัมฤทธิ์ผลของการฝึกพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนา ภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553

ชื่อผู้วิจัย : นางลัคนา ชัยศักดิ์เลิศ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ของการพูดโต้ตอบผ่านสื่อออนไลน์ ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 และเพื่อศึกษาปริมาณและคุณภาพของภาษาอังกฤษที่เปล่งออกไปหรือโต้ตอบออกไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิเและคณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก 60 คน โดยการตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่ 2 มีจำนวน 12 คน โดยแบ่งออกเป็น 6 คู่ งานวิจัยนี้มีเครื่องมือที่ใช้วัดคือ แบบสอบถาม แบบการสัมภาษณ์ แบบประเมินการพูด โดยใช้ โปรแกรม SPSS การหาความถี่ของการใช้คำ เครื่องมือวัดปริมาณของคำที่พูดออกไป (Corpus frequency) คือ Macmillan English Dictionary

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาชอบฟังเพลงออนไลน์ (Internet Radio) โปรแกรมที่เข้าไปใช้บ่อยที่สุดคือ Chat, face book, MSN และหัวข้อที่นักศึกษาคุยกันบ่อยที่สุดคือหัวข้อเกี่ยวกับการซื้อสินค้า ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ และวันหยุด เป็นต้น คุณภาพของภาษาที่เปล่งออกไปในขณะพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ เช่นการลำดับเนื้อเรื่อง ความน่าสนใจของเนื้อเรื่อง สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนดให้ การใช้ภาษา มีความ

น่าเชื่อถือมากที่สุด โดยแยกออกเป็นลำดับเช่น การลำดับเนื้อเรื่องมีความน่าเชื่อถือปานกลาง ความน่าสนใจของเนื้อเรื่องอยู่ในระดับปานกลาง สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ในระดับปานกลาง สามารถใช้ภาษาถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้โดยมีความน่าเชื่อถือมาก ความถี่ของ Corpus ที่นักศึกษาใช้โต้ตอบคือคำว่า You โดยใช้ถี่ถึง117 ครั้งและความถี่ของ Corpus ก็คือ 3 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า " You " เป็นคำใช้เรียกบุคคลที่เราสนทนาด้วยซึ่งเป็นคำที่นักศึกษาใช้มากที่สุดในขณะสนทนาโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์และมีคำว่า " I " ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อตนเองในขณะสนทนากับคนอื่น โดยมีความถี่สูงถึง 102 ครั้งและความถี่ของCorpusก็คือ 3 เช่นเดียวกัน นั่นหมายความว่าคนส่วนใหญ่นิยมใช้คำนี้ นอกจากนั้นแล้วยังมีคำที่นักศึกษาใช้โต้ตอบมากที่สุดคือคำว่า Uh Huh, Wow, Oh และ Urr โดยใช้ความถี่ถึง 51, 27,20 และ 13 ครั้งตามลำดับแต่ความถี่ของ Corpus ก็คือ 0 จึงสรุปได้ว่าคำเหล่านี้เป็นคำที่นักศึกษาใช้มากที่สุดในขณะสนทนาโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าความถี่ของCorpusก็หมายความว่าคนส่วนใหญ่**ไม่**นิยมใช้คำนี้

นอกจากนั้นนักศึกษายังใช้กลยุทธ์เพื่อใช้ในขณะพูดโต้ตอบเช่น การใช้ภาษาท้องถิ่น การใช้อวัจนภาษา การถามเพื่อความชัดเจน การใช้ตัวคั่นจากการสัมภาษณ์นักศึกษาส่วนใหญ่จะตื่นเต้นและสนุกมากกว่าในห้องเรียนไม่ต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนพูด

คำสำคัญ : กลยุทธ์ในการสื่อสาร, ผลกระทบที่มีผลต่อความกังวล, คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการสื่อสาร, เวลาที่เกิดขึ้นจริงพร้อมกัน

Research Title : The Achievement of Training in Speaking through Online Network of Business Administration and Engineering's Students in RMUTK.

Researcher : Ms. Lakkana Chaisaklert

Research Year : 2009

Abstract

The purpose of this research was to train on line conversation between Business Administration and Engineering Student's in Rajamangala University of Technology Krungthep.There were two groups of subjects of this study. 60 students were asked to answered the questionnaire. 6 pairs who were enrolled and volunteer in English conversation course. To achieve the purpose of this study, three kinds of instruments were employed. There were Corpus frequency word by Macmillan Dictionary, Rubic speaking evaluation form, and Interview.

The result showed that students often listens to radio online. Chat, facebook, MSN program were frequently used by student. The most topics were used about shopping, movies, listen to song, game, and holiday etc.

The quality of language used while online interaction: the sequence of story, the interesting of topic, interaction involving the topic which is set. For example, the trust of sequence of story, the

interesting of topic, and the interaction involving the topic were medium. However, the language used were correctly and good communication. Beside, "you" and "I " were the most word that students used while interaction. The frequency of corpus from Macmillan Dictionary is 3. Therefore, "You and I" were used by people whom we communicate with by using 117 and 102 respectively. From Macmillan dictionary show that most people all over the world used as same as Thai Students. On the other hand, there were group of words that students used most e.g *Uh Huh, Wow, Oh and Urr.* These words were frequency used 51, 27,20 and 13 times respectively. Surprisingly, the corpus frequency of these words in Macmillan Dictionary is 0 and most people all over the world were unpopular used.

Moreover, the strategies were used to help students while online interactions such as local language, body language, repeat question, and using filler. They also has fun and enjoy online interaction rather than in classroom. The never think in mother language first. The sometime difficult to express language smoothly. However, they can keep conversation going without friend around them.

Key Words: Communication Strategies, Factors to Affect for Communication Anxiety, Computer-mediated Communication (CMC), Real-time (Synchronous)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ได้นั้น โดยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณผลประโยชน์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประจำปีงบประมาณ 2553 ขอขอบพระคุณอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาและเจ้าหน้าที่ตลอดจนนักนักศึกษาคณะบริหารธุรกิและคณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ประโยชน์อันพึงได้รับจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ขอมอบบูชาแด่บุพการีและครูอาจารย์ทุกท่าน

ลัดนา ชัยศักดิ์เลิศ

พฤษภาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	i
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ii
กิตติกรรมประกาศ	iii
สารบัญ	
สารบัญตาราง	
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
วิธีดำเนินการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
คำนิยามการพูด	7
รูปแบบที่แตกต่างที่สัมพันธ์กับขบวนการการพูด	8
ความสำคัญของกลยุทธ์การติดต่อสื่อสาร	10
ความกังวลในขณะที่พูด	14
ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความกังวล	15
คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร	17
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	
ประชากร	21
เครื่องมือวัด	21

ข้อมูลจากแบบสอบถาม 22
ข้อมูลจากการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ 22
ขั้นตอนการทำงาน 23

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม 26
ข้อมูลจากการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ 28
กาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความถี่ของคำ 31
การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ 36
การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลยุทธ์ในการสื่อสาร 38

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย 45
ข้อเสนอแนะ 48

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบสอบถาม
ภาคผนวก ข ตัวอย่างค่าสถิติของแบบประเมินการพูด
ภาคผนวก ค บทสนทนาพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์
ภาคผนวก ง ตัวอย่างคำถามและการตอบสัมภาษณ์
ภาคผนวก จ รูปภาพของ Capture 1- Capture 2
ภาคผนวก ฉ คำแนะนำการใช้ Website
ภาคผนวก ช ตัวอย่าง Dictionary

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 การใช้เวลาว่างของนักศึกษา

ตารางที่ 2 website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด

ตารางที่ 3 website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด

ตารางที่ 4 หัวข้อที่นักศึกษาคุยกันในขณะใช้ Webcam

ตารางที 5 การหาคุณภาพของภาษาที่พูดออกไป

ตารางที่ 6 การลำดับของเนื้อเรื่องที่พูด

ตารางที่ 7 เรื่องที่พูดมีความน่าสนใจ

ตารางที่ 8 การซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อที่พูด

ตารางที่ 9 ความถูกต้องของการใช้ภาษา

ตารางที่ 10 ความถี่ของ Corpusและความถี่ของคำที่นักศึกษาใช้สนทนาโต้ตอบที่พบมากที่สุด

ตารางที่ 11 ความถี่ของ Corpusและความถี่ของคำที่นักศึกษาใช้สนทนาโต้ตอบที่พบน้อยที่สุด

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

งานวิจัยนี้ได้รับงบประมาณผลประโยชน์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มทดลองของงานวิจัยนี้เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐาน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ในปีการศึกษาที่ 2553 วิชานี้เป็นวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไป นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้จะต้องผ่านภาษาอังกฤษ 1 และภาษาอังกฤษ 2 มาก่อน ซึ่งคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้จัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปให้กับทุกคณะในมหาวิทยาลัย ดังนั้นวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 เป็นวิชาที่ผู้วิจัยสนใจอยากศึกษา

ผู้วิจัยสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มที่สอง คือนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกเฉพาะ วิชาทั้ง 2 กลุ่มไม่เอื้อต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนเท่าไรนัก แม้ว่า Computer Sound Lab จัดไว้เพื่อการเรียนการสอนของนักศึกษาเรียนวิชาเอกเช่นกลุ่มวิชาการฟัง- การพูด ส่วนกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปเช่น สนทนาภาษาอังกฤษ 1 ห้อง Computer Sound Lab ก็มีไม่เพียงพอแต่ถึงอย่างไรก็ตามนักศึกษาส่วนใหญ่มี computer notebook เป็นของตัวเอง ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน และส่งเสริมผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นการนำเทคโนโลยีมาเป็นสื่อในการเรียนการสอนจึงมีบทบาทสำคัญในยุคปัจจุบัน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมจะเป็นตัวกลางที่ช่วยในการนำความรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกสนาน สื่อการสอนจะเป็นสื่อกลางที่ทำให้เนื้อหาบทเรียนที่ยากกลับง่ายขึ้น นอกจากนั้นสื่อการสอนนับว่าเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหา และสามารถใช้เหตุผล ใช้วิจารณญาณและมีทักษะในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำสื่อที่เหมาะสมมาสอนนักศึกษา

ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในขณะนี้พบว่าครูผู้สอนยังคงสอนในห้องเรียนอย่างเดียว บางครั้งอาจจะทำให้นักศึกษาเบื่อกับการเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน หรืออาจจะขึ้นอยู่กับหลายๆปัจจัย เช่น ครูผู้สอน หรือตัวผู้เรียนเอง อย่างไรก็ตามครูผู้สอนสามารถมอบหมายงานให้นักศึกษาทำงานนอก

ห้องเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของรายวิชานั้น แต่ในรายวิชาที่เกี่ยวกับการฟัง การพูด หรือการสนทนาภ ผู้วิจัยไม่ค่อยพบเห็นว่าครูผู้สอนมอบหมายงานนักศึกษาให้ทำงานโดยผ่านสื่อเทคโนโลยีเท่าไรนัก

ดังนั้นจากเหตุผลข้างบนผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างปัญหาการพูด ปัญหาทางด้านการพูดของนักศึกษา ผู้วิจัยสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในการพูด พูดไม่ได้ หรือถ้าพูดได้ก็จะไม่สามารถสนทนานานๆได้ ถ้าผู้วิจัยถามเขาก็จะตอบแต่จะไม่สามารถถามผู้วิจัยกลับคืนได้ นักศึกษาเข้าใจว่าผู้วิจัยถามอะไรแต่ไม่สามาถพูดออกมาได้เพราะนึกคำศัพท์ไม่ออกหรือนึกคำศัพท์ได้แต่ก็ไม่แน่ใจว่าจะพูดถูกไหม เลยไม่พูดออกมา ปัญหาอีอย่างหนึ่งก็คือในห้องเรียนนักศึกษาบางคนจะอายเพื่อนเพราะเกรงว่าถ้าตัวเองพูดผิดไปจะอายเพื่อน เลยไม่พูดออกมา

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงอยากค้นคว้าและทดลองเกี่ยวกับการสนทนาโต้ตอบผ่านสื่อเทคโนโลยี สื่อเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการพูดคือโปรแกรม SnagIt เป็นต้น โปรแกรมการทำงานนี้มีการทำงานกล่าวคือผู้พูดทั้งสองฝ่ายอยู่กันคนละสถานที่ แต่วันและเวลาเดียวกัน และสามารถมองเห็นหน้ากันได้ และบันทึกเสียงพูดและภาพของตัวเองได้ ผู้วิจัยมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะปรับปรุงกิจกรรมหรือปรับปรุงสื่อการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 เพื่อที่จะให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีแรงจูงใจ ในการเรียนมากยิ่งขึ้น

2. หลักการของการศึกษานี้

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วว่าปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษกลายมาเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในหลายประทศทั่วโลก ผู้คนที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษหมายถึงว่าเขาสามารถสื่อสารกับคนได้ทั่วโลก คนที่พูดภาษาอังกฤษได้ก็ย่อมได้เปรียบกว่าคนที่ไม่พูดภาษาอังกฤษ และก็จะมีโอกาสที่ดีกว่าอย่างแน่นอน เช่น ทันข่าวสารข้อมูลทั่วโลกผ่านการใช้เทคโนโลยีและพัฒนาในอาชีพเขาได้ในอนาคต ตามที่ Crystal (2003:19-21) ได้แบ่งเหตุผลที่ภาษาอังกฤษกลายมาเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก เหตุผลแรกคือภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นสื่อเพื่อการสื่อสารในหลายๆภาคส่วนทั่วโลกเช่น ทางด้านการปกครอง ทางธุรกิจ ทางสื่อต่างๆและทางด้านระบบการศึกษาเป็นต้น ดังนั้นเหตุผลที่สองคือว่าภาษาอังกฤษถูกจัดให้สอนและเรียนเป็นภาษาต่างประเทศในหลายๆประเทศ เป็นภาษาที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ถูกสอนในหลายสถาบัน เพราะเหตุผลดังกล่าวภาษาอังกฤษจึงได้ใช้กันอย่างแพร่หลายในโลกและเป็นที่ต้องการและยอมรับในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วยเช่นเดียวกัน นักเรียนไทยจะต้องเรียนจะต้องเรียนภาษาไทยตั้งแต่

ชั้นประถมจนถึงระดับปริญญาตรี ข้อบังคับของการเรียนภาษาอังกฤษต้องเรียนอย่างน้อยแปดปี การศึกษาถึงจะจบหลักสูตรมัธยมศึกษา ในระดับอุดมศึกษานักศึกษาต้องเรียนเป็นวิชาบังคับนักศึกษาจะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นหมายถึงว่าเขาต้องมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ทั้ง 4 ด้านรวมทั้งการพูด อย่างไรก็ตามการมอบหมายงานให้นักศึกษาฝึกพูดภาษาอังกฤษนับว่าเป็นสิ่งที่เครียดสำหรับนักศึกษาเพราะจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยเอง พบว่าส่วนใหญ่นักศึกษาจะมีอุปสรรคและมีความกังวลเวลาที่ครูมอบหมายให้ฝึกพูด

หนึ่งในจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษคือสามารถสื่อสารกับคนอื่นได้ ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปที่ผู้เรียนอยากที่จะประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามการเป็นผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษมันอาจจะเป็นเรื่องง่ายถ้าผู้เรียนพยามยามที่จะเรียนให้ได้เพราะว่ามีองค์ประกอบหลายอย่างโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องการฝึกพูด ยกตัวอย่างเช่น Krashen (1987:30-31) กล่าวว่าแรงจูงใจและความมั่นใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ถ้าผู้เรียนมีความกังวลมีข้ออ้างหรือขาดแรงจูงใจ หลังจากนั้นเขาก็จะไม่รับรู้ข้อมูลและไม่ยอมเข้าใจอะไรเลย สุดท้ายก็จะไม่มีข้อมูลอะไรเลย

เมื่อเราคาดหวังเกี่ยวกับการพูด (Bygate (1987:5) กล่าวว่ามันเกี่ยวข้องกับสามสิ่งเช่น การรับรู้ การรียกความจำกลับมา การพูดเรื่องราวต่างๆ เพราะสิ่งเหล่านี้อ้างถึงการได้รับสิ่งได้รู้มา การแปลความหมาย การคัดเลือก และการจัดการข้อมูลที่พูดที่ประสาทรับรู้มา การพูดชัดถ้อยชัดคำ ผู้เรียนกำลังพยายามที่จะไปปรับเสียงพูดหรือโครงสร้างของภาษาให้ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้ได้ถูกกล่าวไว้ถึงความรู้สึกผู้เรียนถึงความกังวลที่แตกต่างกันออกไป ตามที่ Rubin and Thomsom (1994: 100 – 106) กล่าวผู้เรียนส่วนใหญ่บางทีอาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับเสียงพูดให้ถูกต้อง ปัญหาเหล่านี้มันอาจจะกระทบกับความรู้สึกของเขาเหล่านั้นโดยการทำให้เขาวิตกกังวล ขาดความมั่นใจในตัวเอง หายใจสั่นๆ พูดน้อยลง เสียงสั่น หายใจเร็ว หัวใจเต้นเร็ว เหงื่อออก เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะช่วยเพิ่มความมั่นใจของผู้เรียนเพิ่มขึ้น Oxford (1990:94-97) ได้เสนอแนะว่ากลยุทธ์ในการสื่อสารเช่นการใช้ท่าทาง ความลังเลใจ กลยุทธ์ทางสังคมหรือการชดเชยมีประโยชน์ต่อผู้พูดเมื่อได้นำมันออกมาในขณะที่พูดเพื่อที่จะสื่อสารได้อย่างไม่ติดขัด ยิ่งไปกว่านั้น Rubin and Thomson (1994: 105-107) ยังอ้างเมื่อผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารในการพูด นั้นหมายถึงว่าเขาพยายามที่จะช่วยตัวเขาเองเพื่อให้ตัวเองเกิดความมั่นใจและเพื่อลดความกังวล

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนภาษาอังกฤษมาหลายปีพบว่า นักศึกษาส่วยใหญ่กลัวและกังวลเมื่อพูดต่อหน้าคนจำนวนมาก แม้แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของเขาจะมีมากก็ตามแต่งเขายังคงมีความกังวลค่อนข้างสูงในขณะที่เขากำลังพูดอยู่ต่อหน้าคนอื่นๆ ตรงกันข้ามก็เป็นอันรู้กันว่าความกังวลมันเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มันยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ ในตอนต้นนักศึกษาก็กลัวการพูดผิดและรู้สึกว่าตัวเองโง่ ตามที่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องคงามกังวลในการพูดของนักศึกษา ผู้วิจัยรู้สึกสนใจที่จะทำการศึกษาให้มากกว่านี้เพื่อที่จะช่วยนักศึกษาให้เข้าในว่าอะไรมันเป็นสาเหตุที่ทำให้เขากังวลในขณะที่พุดต่อหน้าผู้ฟัง และอยากรู้ว่ากลยุทธ์อะไรที่จะช่วยลดปัญหาความกังวลนี้ รวมทั้งเหตุผลที่ผู้วิจัยอยากจะดำเนินการในงานวิจัยชิ้นนี้ ความจริงใจ ความรู้สึกที่ส่งไปยังผู้ฟัง ต่อมาคือสิ่งที่ทำให้เกิดความกังวลและเครียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ที่ทำให้เขาไม่สามารถพูดบรรลุถึงเป้าหมายได้ เช่น ต้องเสนอการพูดที่ดี การเรียนภาษาอังกฤษ และการพูดที่คล่องตามที่ได้ตั้งใจไว้

Ellis (1994:131) กล่าวว่าการพูดมี สองชนิด อันแรกคือการพูดที่มีการเตรียมการไว้หรือมีการวางแผนไว้แล้วและการพูดที่เกิดขึ้นโดยที่ไม่ได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า สำหรับการพูดที่มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า ผู้เรียนได้มีการเตรียมการคิด การจัดแนวคิดเกี่ยวกับการพูดไว้เพื่อที่จะแสดงการพูดออกมา ในส่วนการพูดที่ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้าหรือการพูดที่เกิดขึ้นเอง ผู้เรียนขาดการไตร่ตรองและขาดการเตียมการไว้ ในการศึกษานี้ผู้วิจัยจะให้นักศึกษาพูดโดยที่ไม่ได้เตรยมการไว้เพราะว่าเนื้อหาในการสนทนาในห้องเรียนสามารถพัฒนาผู้เรียนเมื่อเขาพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ สำหรับการพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงในหัวข้อ การโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์

ผู้วิจัยหวังว่าการผลการวิจัยที่ได้มานี้คงสามารถช่วยนักศึกษาและผู้อื่นผู้ซึ่งสนใจในหัวข้อที่จะจัดการสื่อสารการพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ได้อย่างเหมาะสมและอย่างมีประสิทธิภาพ

3. วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะฝึกการพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิและคณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ การศึกษานี้พยายามที่จะตอบคำถามงานวิจัยดังนี้

1. เพื่อสร้าง website ที่เป็นสื่อทางการเรียนการสอนวิชา สนทนาภาษาอังกฤษ 1

2.เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ของการพูดโต้ตอบผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1

3.เพื่อศึกษาปริมาณและคุณภาพของภาษาอังกฤษที่เปล่งออกไปหรือโต้ตอบออกไป

4. ขอบเขตของการทำวิจัย

ประชากร

กลุ่มตัวอย่างการทดลองในงานวิจัยชิ้นนี้เลือกมาจากการตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัครมาจากกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจและนักศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกลคณะวิศวกรรมศาสตร์ เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกสองคณะนี้เพราะว่าผู้วิจัยสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคเรียนที่1/2553 ให้กับนักศึกษาทั้งสองกลุ่มและเหตุผลที่สองที่เลือกสองสาขาเพื่อให้มีความหลากหลายโดยในขณะที่พูดโต้ตอบผ่านสื่อออนไลน์

เครื่องมือวัด

งานวิจัยนี้มีเครื่องมือวัดคือแบบสอบถาม แบบประเมินการพูด โดยใช้โปรแกรม (SPSS Statistical Package in Social Sciences) เพื่อหาค่าสถิติของเสียงที่ออกไปออกไปในขณะพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ และเครื่องมือวัดปริมาณของคำที่พูดออกไป (Corpus frequency) คือ Macmillan English Dictionaryซึ่งจะบอกถึงความถี่ที่คนโดยทั่วไปใช้คำๆนั้น

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ข้อมูลจากแบบสอบถาม

กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถาม จุดประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลว่านักศึกษาใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อจุดประสงค์อะไรบ้าง เช่น เพื่อค้นคว้าทำรายงาน เพื่อความผ่อนคลายเช่น Chat e-mail msn และอยากทราบว่าทักษะไหนที่ใช้บ่อยเวลาเล่นอินเตอร์เน็ตเช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นต้น ข้อมูลจากแบบสอบถามจะถูกคำนวณโดยหาค่า mean

ข้อมูลจากการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์

นักศึกษา 6 คู่จำนวน 12 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 เป็นอาสาสมัครในการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ และแต่ละคู่จะต้องพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ ซึ่งแต่ละคู่จะต้องอยู่ที่บ้านของตัวเองและเข้าใช้อินเตอร์เน็ตในเวลาเดียวกัน ข้อมูลจากการรวบรวมในการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์จะถูกวิเคราะห์ สามวิธีคือ

วิธีแรกคือการหาปริมาณของภาษาที่พูดออกไปโดยใช้ Macmillan English Dictionary ซึ่งจะบอกถึงความถี่ที่คนโดยทั่วไปใช้คำๆนั้นบ่อยมากน้อยแค่ไหนในชีวิตประจำวัน

วิธีที่สองคือการหาคุณภาพของภาษาที่พูดออกไป โดยมีผู้ประเมิน 3 คน ซึ่งผู้วิจัยจะมีแบบประเมินให้ แบบประเมินนี้ได้มีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 2 ท่าน ได้ตรวจสอบและแก้ไขให้แล้วก่อนที่จะมีการประเมินการพูดของนักศึกษา

วิธีที่สามคือการสัมภาษณ์นักศึกษา 6 คู่ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ทันทีที่เขาได้พูดผ่านเครือข่ายออนไลน์เสร็จสิ้นแล้ว

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

หลังจากที่นักศึกษาพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์เสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาทันที ซึ่งมี 6 คู่ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินจากการพูดโต้ตอบออนไลน์เพื่อนำไปแปรผล

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- ได้ Website สำหรับการสอนการฟังการพูดต่อไป

- ได้แนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนการพูดการฟังโดยผ่านสื่อเทคโนโลยี

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในบทนี้จะวิจารณ์ถึงผลงานและงานวิจัยที่สัมพันธ์กับการศึกษานี้ กล่าวคือคำนิยามของการพูด จุดประสงค์ที่แตกต่างของกระบวนการของการพูด ความสำคัญของกลยุทธ์การติดต่อสื่อสาร ความกังวลในขณะที่พูด ปัจจัยที่ส่งผลสนับสนุนต่อความกังวลในการติดต่อสื่อสาร CMC (การติดต่อสื่อสารที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อ)

2.1 คำนิยามการพูด

ก่อนการวิจารณ์ถึงเรื่องที่ครอบคลุมการพูด เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนิยามความหมายอย่างถูกต้องในความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง

การพูด "Speaking" ใช้ในความหมายโดยทั่วไป พจนานุกรมภาษาอังกฤษ The Macmillan English Dictionary (2002:1372) ให้นิยามคำว่า "การพูด" ไว้ดังต่อไปนี้

- เมื่อคุณพูด คุณใช้เสียงของคุณเพื่อบอกบางสิ่ง
- เมื่อใครบางคนพูดต่อหน้ากลุ่มผู้คน พวกเขากล่าวคำปราศัย
- หากคุณพูดสำหรับกลุ่มคน คุณทำให้มุมมองและความต้องการของพวกเขาเป็นที่รับทราบหรือเป็นตัวแทนของพวกเขา
- หากคุณพูดภาษาต่างประเทศ คุณมีความรู้เรื่องภาษาและสามารถใช้เพื่อการสนทนาได้

เช่นเดียวกับพจนานุกรมภาษาอังกฤษ Oxford Advanced Learner's Dictionary (1995: 1141) ให้ความหมาย ของการพูด "speaking" ในความหมายที่คล้ายกันกับการคุย "talk" แต่มีความหมายแตกต่างกันคือ การพูดใช้เมื่อใครคนหนึ่งพูดต่อหน้ากลุ่มคน ส่วนในการคุยนั้นแสดงให้เห็นว่าทั้งสองหรือบุคคลอื่นๆกำลังสนทนากัน นอกจากนี้การพูดคือทักษะก่อกำเนิดเช่นเดียวกับการเขียน หากว่าการอ่านและการฟังนั้นเป็นทักษะการรับตามที่ (Florez 1999) : 1 อ้าง

ใน Bailey และ Nunan, 2005:2) การพูดคือ "ขบวนการโต้ตอบของการกำเนิดความหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการรับและการประมวลผลข้อมูล"

ในความพยายามที่จะหาคำนิยามของการพูด "speaking" ในแง่ของภาษาศาสตร์ Brown และ Yule (1983:13) นิยามการพูด "speaking"ในความหมายว่าเป็นภาษาพูดเพื่อติดต่อสื่อสารที่สำคัญซึ่งบ่อยครั้งสัมพันธ์ถึงการทำบางสิ่งให้บรรลุเป้าประสงค์ เช่นเมื่อคนไข้ปรึกษาอาการป่วยกับแพทย์ คุณครูชี้เน้นประเด็นโครงสร้างทางภาษาให้กับนักเรียนในห้อง นักเรียนขออนุญาตคุณครูเพื่อออกจากห้องเป็นต้น รวมถึงความน่าสนใจที่ว่าผู้พูดที่มีประสิทธิภาพเช่นนักพูดใช้ภาษาในระดับที่เรียบง่ายหรือภาษาอังกฤษที่เข้าใจง่ายซึ่งเป็นสิ่งที่ดี ด้วยว่าภาษาดังกล่าวง่ายต่อการเข้าใจในการพูดมากกว่าการขียน หรือพูดอีกอย่างว่ารูปแบบของภาษาพูดควรเป็นภาษาที่ไม่ซับซ้อนและง่ายต่อการเข้าใจมากกว่าภาษาเขียน เป็นที่เชื่อกันว่าผู้เรียนรู้ที่พยายามใช้ภาษาที่มีความซับซ้อนในการพูดมักขาดความมั่นใจและเกิดสภาวะกดดันเมื่อต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนา ความคล่องแคล่วมีความสำคัญต่อผู้พูดที่ต้องการประสพความสำเร็จในการติดต่อสื่อสาร การพูดจึงมีความแตกต่างจากภาษาเขียนซึ่งต้องการความถูกต้องแม่นยำด้วยว่าผู้อ่านจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนกำลังกล่าวถึง

ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น Ellis (1994:365) ได้แยกการพูดออกเป็นสองส่วนสำคัญได้แก่ ภาษาพูดที่มีการเตรียมพร้อมไว้แล้วและภาษาพูดที่ไม่ได้มีการเตรียมพร้อม ตามที่ Ochs :1979 อ้างใน Ellis, 1994:131) กล่าวไว้ว่าผู้ที่พูดโดยมิได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้ายึดถือในเนื้อหาฉับพลันเพื่อช่วยส่งผ่านข้อความและนำการใช้หลักการสร้างโครงสร้างประโยคที่ผสมผสานกับความรู้ที่ได้เรียนมาเช่น demonstrative modifiers, active voice and present tense มาใช้มากกว่า past tense และเพิ่มเติมการใช้คำซ้ำและการแทนที่คำ ยิ่งไปกว่านั้นการพูดโดยมิได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้ายังกล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่พบในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันเช่นเดียวกับการติดต่อสื่อสารทั่วไป

2.2 รูปแบบที่แตกต่างที่สัมพันธ์กับขบวนการการพูด

ในการพูดมีรูปแบบหลักที่สำคัญอยู่ 2 รูปแบบได้แก่ motor-perceptive skills และ interactional (Bygate, 1987:5) สำหรับ "motor-perceptive skills" หรือทักษะการรับรู้มี 3 รูปแบบหลักที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงเมื่อมีการพูดภาษาต่างประเทศได้แก่ ความเข้าใจ การจำ และ การออกสำเนียง ความเข้าใจสัมพันธ์กับขบวนการของการเรียนรู้ การแปล การเลือกสรรคำและการจัดการข้อมูลอย่างเป็นเหตุเป็นผล เมื่อผู้เรียนรู้พูดหรือติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น Bygate กล่าวว่านั่นคือขบวนการ

ที่สำคัญที่ผู้พูดกำลังพยายามส่งผ่านข้อความถึงผู้ฟังความเข้าใจควรชัดเจนในเวลาพูดภาษาต่างประเทศ มิฉะนั้นแล้วอาจง่ายต่อการเกิดอุปสรรคของภาษาหรือเกิดความล้มเหลวในการติดต่อสื่อสาร และ/หรือ เกิดความผิดพลาดในความหมาย นั่นเป็นเพราะว่าปัญหาเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกเวลา ดังนั้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนรู้ในฐานะผู้พูดเพื่อส่งผ่านข้อความ มันเป็นสิ่งจำเป็นที่จะใช้ข้อมูลที่ได้รับมาอย่างระมัดระวัง ตัดสินใจและคิดว่าควรจะทำอย่างไรกับข้อมูลเหล่านั้น

การจำสัมพันธ์กับความคิดของผู้พูดนั่นคือคำหรือโครงสร้างประโยคเมื่อเวลาที่มีการติดต่อสื่อสาร ขบวนการนี้นำมาสู่รูปแบบซึ่งได้แก่การคิดคำหลักและเวลาที่ใช้ในการคิด (อย่างฉับพลันและอย่างล่าช้า) สำหรับการคิดถึงคำหลักนั้น Bygate 1987:32 กล่าวไว้ว่ามันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้พูดด้วยว่าเมื่อเวลาที่พวกเขาพูดหรือส่งผ่านความคิด สิ่งแรกที่สามารถช่วยเหลือพวกเขาเพื่อพูดคือการนึกถึงคำหลักซึ่งอาจรวมถึงการเรียกใช้คำศัพท์ในภาษาปลายทางและพยายามอธิบายความคิดโดยการเรียกใช้กลยุทธ์การติดต่อสื่อสารเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าประสงค์และด้วยการใช้กลยุทธ์การติดต่อสื่อสาร พวกเขาพิจารณาแล้วว่าเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้พูดเพื่อลดความตึงเครียดและเพิ่มความมั่นใจในการติดต่อสื่อสาร รายละเอียดในส่วนลึกจะอธิบายในส่วนถัดไป (ดูที่บท 2.3) ฉะนั้นความยากลำบากในการพูดจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนรู้ไม่สามารถคิดหาคำหลักหรือใจความหลักที่พวกเขาต้องการถ่ายทอด และนี่อาจเป็นที่มาของความความกดดันที่พบโดยปกติในการติดต่อสื่อสาร

สำหรับเรื่องเวลาที่ใช้ในการคิด มีอยู่ 2 ประเภทคือ อย่างฉับพลันและอย่างล่าช้า เมื่อผู้พูดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Bygate, 1987:7) ทั้งสองประเภทอธิบายได้ว่า เมื่อผู้พูดตอบสนองต่อข้อความที่ร้องถามโดยทันทีนั่นหมายถึงพวกเขาไม่ได้ใช้เวลาในการคิดก่อนพูด ซึ่งต่างจากการตอบสนองอย่างล่าช้าที่มีแนวโน้มในการใช้เวลาในการคิด โดยทั่วไปเมื่อมีการพูดที่ใช้ภาษาต่างประเทศเช่นภาษาอังกฤษ การตอบสนองอย่างช้าเป็นสิ่งที่ปกติมากสำหรับผู้เรียนอยู่ในฐานะผู้พูด เนื่องจากพวกเขาต้องใช้เวลาในการคิดอย่างระมัดระวังเกี่ยวกับการส่งผ่านความคิด อย่างไรก็ดีความรู้สึกกดดันของการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอาจหยุดชะงักลงหากพวกเขาไม่สามารถส่งผ่านความคิดที่ต้องการในขณะที่พวกเขาตอบสนองอย่างล่าช้าเวลาพูด และคู่สนทนาของพวกเขาอาจพูดแทรกหรือพูดแทนที่

การออกสำเนียงคือเมื่อผู้เรียนกำลังพยายามที่จะใช้ลำดับของเสียงที่ถูกต้องและโครงสร้างของภาษา ในบางครั้งผู้เรียนรู้บางคนอาจประสพกับปัญหาหนักเกี่ยวกับการออกสำเนียง ด้วยว่ามันสัมพันธ์กัน 2 ส่วนหลักคือ ฐานการออกเสียงและลักษณะของการออกเสียง (Wardhaugh, 1977: 37-

38) ดังนั้นหากผู้พูดประสพกับปัญหาดังกล่าว ความกดดันในการติดต่อสื่อสารอาจเกิดขึ้น ลักษณะการออกเสียงเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะว่าหากออกเสียงผิดสามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดได้และผู้พูดอาจไม่สามารถดำเนินการสนทนาต่อได้ ปัญหานี้นำไปสู่ความกดดันของอารมณ์หากพวกเขาต้องเผชิญในการติดต่อสื่อสาร

ในลักษณะของทักษะการรับรู้ "motor – perceptive skills" เราพบว่าสามสิ่งที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้นสัมพันธ์กับขบวนการการพูด นั่นคือ การรับรู้ การจำและการออกสำเนียง ในแต่ละส่วนมีส่วนช่วยสนับสนุนการพูดของผู้พูดโดยตรงในฐานะผู้พูดในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้ประสพผลสำเร็จ ถึงกระนั้นหากผู้เรียนรู้สำนึกว่าขบวนการเหล่านี้เป็นปัญหา พวกเขาอาจขาดความมั่นใจในการพูดและความกดดันจะเกิดขึ้นตามมา ผู้พูดบางท่านอาจประสพปัญหากับการเรียกใช้คำศัพท์ในขณะพูดในภาษาปลายทาง แต่บางท่านพบกับปัญหาหนักกับความเข้าใจในขบวนการของการพูด อย่างไรก็ดีปัญหาต่างๆเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความคิดของแต่ละบุคคล

ลักษณะสุดท้ายของขบวนการการพูดคือทักษะการปฏิสัมพันธ์ ทักษะการปฏิสัมพันธ์สัมพันธ์กับการตัดสินใจของผู้พูดซึ่งเกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารเช่น จะพูดอะไร จะพูดอย่างไร และจะพัฒนาอย่างไร ในจุดมุ่งหมาย ขณะคงไว้ซึ่งคู่สนทนาที่ไหลลื่น (Bygate, 1987:6) ความหลากหลายของลักษณะการปฏิสัมพันธ์ที่สัมพันธ์กับการพูดนั่นก็คือ ความคล่องแคล่ว ความแม่นยำ กลยุทธ์การติดต่อสื่อสารและความร่วมมือ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นที่กลยุทธ์การติดต่อสื่อสารเนื่องจากว่ามันคือหนึ่งในจุดประสงค์ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะทำการทบทวนผลงานซึ่งสัมพันธ์กับกลยุทธ์การติดต่อสื่อสารตามส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

2.3 ความสำคัญของกลยุทธ์การติดต่อสื่อสาร

Corder (1977:1-10) ได้นิยามความหมายของกลยุทธ์การติดต่อสื่อสาร "communication strategies" ว่าเป็นเทคนิคอย่างเป็นระบบในการสื่อสารโดยผู้พูดเพื่อถ่ายทอดความหมายเมื่อพบเจอกับปัญหา เช่นเดียวกับ Stern (1990:3) ให้ความหมายของ "communication strategies" ว่าเป็นเทคนิคที่สามารถนำมาใช้เพื่อรองรับปัญหาในการติดต่อสื่อสารในการรับรู้ที่ไม่สมบูรณ์ของภาษาที่สอง Oxford (1990: 94-97) ถ่ายทอดความสำคัญของ " communication strategies" ในฐานะเทคนิคที่ดีโดยสามารถนำมาใช้กับการพูดและการเขียนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้โดยช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้สามารถคงไว้ซึ่งบทสนทนาหรือดำรงไว้ซึ่งการพูดหรือเขียนที่สนับสนุนการฝึกฝน

คำนิยามดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์การติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้พูดที่ประสพปัญหาการขาดความลึกซึ้งของภาษาหรือเมื่อต้องเผชิญหน้ากับความไม่เข้าใจจากคู่สนทนา ผู้เรียนสามารถนำเอากลยุทธ์การติดต่อสื่อสารมาใช้เมื่อไม่สามารถเรียกใช้ข้อมูลเก่าที่มีอยู่มาใช้ตามที่ตั้งใจไว้ กล่าวได้ว่าสิ่งแรกที่ผู้เรียนพยายามใช้กลยุทธ์ดังกล่าวเพื่อเสริมและเป็นทางเลือกลำดับแรกหรือเพื่อพยายามอีกครั้งหากล้มเหลว กลยุทธ์การติดต่อสื่อสารยังมีส่วนช่วยผู้เรียนรู้ให้คงไว้ซึ่งบทสนทนา ด้วยว่าการใช้กลยุทธ์ดังกล่าวนั้นถูกเรียกใช้เพื่อดำรงไว้ซึ่งบทสนทนา อีกทั้งยังช่วยผู้เรียนได้เรียนรู้การสร้างคำพูดใหม่รวมไปถึงการขยายความสามารถทางการใช้ภาษา หากผู้เรียนสามารถที่จะประสพความสำเร็จในการสนทนาโดยการนำกลยุทธ์ดังกล่าวมาใช้ พวกเขาจะรู้สึกภูมิใจและสามารถฝึกฝนเพื่อพัฒนาทักษะตนเองได้ในอนาคต แท้จริงแล้วผู้เรียนรู้ภาษากำลังเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่างๆ หรือพยายามเรียกใช้กลยุทธ์การติดต่อสื่อสารเพื่อติดต่อสื่อสาร อย่างไรก็ตามมันเป็นสิ่งที่ดีเพื่อพัฒนาทักษะความคล่องแคล่วและเพิ่มความมั่นใจในเวลาเดียวกัน เป็นที่ทราบกันว่าความมั่นใจในผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะระบุได้ว่าผู้เรียนเกิดสภาวะความกดดันขณะพูดภาษาอังกฤษหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเวลาที่จะต้องพูดต่อกลุ่ม

การได้รับความเข้าใจเพิ่มเติมของกลยุทธ์การติดต่อสื่อสารไม่มากก็น้อยสามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เพิ่มความมั่นใจและเพื่อช่วยลดหรือเอาชนะความหวาดกลัวเกี่ยวกับการพูดต่อหน้ากลุ่ม ผู้เรียนที่ใช้กลยุทธ์ดังกล่าวเมื่อเผชิญหน้ากับความยากของการติดต่อสื่อสารสามารถที่จะถามต่อเพื่อความกระจ่าง ตอบปัญหา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ/หรือขอความช่วยเหลือ ในการใช้กลยุทธ์นี้จะช่วยสร้างการปฏิสัมพันธ์ที่ใช้งานได้จริงท่ามกลางเพื่อนร่วมชั้นเรียนในห้องโดยวิธีการของแหล่งที่มีอยู่ของภาษาปลายทางและเพิ่มเติมความชัดเจนของภาษาปลายทางและเพื่อโอกาสสูงสุดสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษา

เพื่อให้เห็นชัดเจนว่ากลยุทธ์ในการติดต่อสื่อสารนำมาใช้ฝึกฝนอย่างไร ในส่วนต่อไปจะกล่าวถึงประเภทของกลยุทธ์การติดต่อสื่อสาร ซึ่งได้อ้างอิงมาจากหลายแหล่งข้อมูลเช่น Ellis (1994:396-397), Oxford (1990:50-51, Rubin and Thomson (1994:105-107, Little wood (1984:83-87), Bailey and Nunan (2005:19-20) and Bygate (1987:26-27)

- การขอความช่วยเหลือ

ผู้เรียนขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนา คุณครูหรือบุคคลอื่นๆเพื่อตอบสิ่งที่หายไปในภาษาปลายทาง ทันทีที่ผู้เรียนเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ มันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะต้องรับทราบถึงการ

ถามคำถาม เช่น “How do you say that I ____?, “ Can I say____?”, “ Is it correct to say____?, and “What is the word for ____?”. หากผู้เรียนไม่ทราบความหมายของคำว่า “librarian” พวกเขาอาจจะถามว่า “What do you call a person who works in a library?” และจะเกิดการโต้ตอบของคู่สนทนาและคำนี้ก็จะสามารถช่วยให้คงไว้ซึ่งการสนทนาได้ต่อไป

- การใช้ภาษาท้องถิ่น

ผู้เรียนใช้ภาษาพื้นเมืองของตนเพื่อส่งผ่านข้อความเมื่อต้องประสบกับปัญหาต่างๆในการติดต่อสื่อสารอย่างมีทางเลือก มันคือประโยชน์ในการนำมาดัดแปลงใช้เพื่อที่ผู้เรียนรู้ภาษาจะได้นำมาส่งผ่านข้อความที่ตนต้องการได้ แม้ว่าพวกเขาจะทราบดีว่ามีทางอื่นที่ดีกว่าที่จะส่งผ่านข้อความออกไป การพยายามที่จะส่งผ่านข้อความนั้นย่อมดีกว่าการที่ไม่พูดอะไรเลย

- การใช้อวัจนภาษา

ผู้เรียนรู้ภาษาใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายนั่นคือการบอกใบ้หรืออากัปกริยา เพื่อแทนที่คำที่พวกเขาไม่ทราบซึ่งมีอยู่ในการติดต่อสื่อสาร เป็นที่เข้าใจกันว่าถึงแม้การใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อส่งผ่านข้อมูลความคิดอาจมีข้อจำกัด แต่อย่างน้อยก็มิได้ทำให้การสนทนาช้าลง ตัวอย่างเช่นหากผู้เรียนไม่รู้จักคำว่า “applaud” ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้โดยการปรบมือ สิ่งนี้จะช่วยให้บทสนทนาดำรงอยู่ได้ต่อไป

- การปรับแต่งข้อความ

ผู้เรียนดัดแปลงข้อความโดยการละคำบางส่วนของข้อมูลทิ้งไปโดยการทำให้ข้อความนั้นๆง่ายขึ้นหรือชัดเจนน้อยลงหรือบอกบางสิ่งที่แตกต่างเพียงเล็กน้อยซึ่งมีความหมายที่แทบจะเหมือนกับข้อความเดิม ตัวอย่างเช่น “some fruit” แทนที่จะบอก “pineapple” และ “pencil” แทนคำว่า “pen”.

- การหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสาร

ผู้เรียนภาษาหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสารเมื่อทราบว่าจะพบกับปัญหาหรือหยุดการสนทนากลางคัน อย่างไรก็ตามผู้พูดควรทราบว่าเมื่อไรและอย่างไรที่ควรหลีกเลี่ยง เมื่อความถูกต้องคือสิ่งสำคัญ ผู้พูดอาจทำทำการเลี่ยงปัญหาในบางส่วนหรือแทนที่บางสิ่งที่พวกเขามีความรู้ที่มากกว่า ในทางกลับกันหากการติดต่อสื่อสารคือสิ่งที่สำคัญ การหลีกเลี่ยงอาจเป็นสาเหตุให้เกิดความไม่เข้าใจได้และหากพวก

เขารู้สึกว่าต้องถูกต้องเสมอ พวกเขาอาจหลีกเลี่ยงในหลายสถานการณ์และนั่นก็จะไม่เกิดการพัฒนาทักษะ

- การสร้างคำใหม่

ผู้เรียนสร้างคำหรือวลีใหม่ๆที่ส่งผ่านข้อความที่พวกเขาต้องการ คำใหม่เหล่านั้นอาจถูกสร้างมาโดยมีเค้าของภาษาพื้นเมืองเป็นหลัก ตัวอย่างเช่นการแปลคำต่อคำของนักเรียนฝรั่งเศสอาจบอกว่า "night-table" สำหรับ "bedside table"

- การถามเพื่อความชัดเจน

เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนภาษาให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น พวกเขาจะสอบถามเพื่อความชัดเจนเมื่อพวกเขาไม่เข้าใจข้อความที่ได้รับหรือพบกับความสงสัยระหว่างการติดต่อสื่อสารท่ามกลางวงสนทนา

- การใช้ตัวคั่น

ผู้เรียนภาษาหลายคนอาจใช้ตัวคั่น "filer"ในบทสนทนาอย่างไม่รู้ตัว ตัวคั่นเพื่อคิดถูกมองว่าเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ เมื่อผู้พูดหยุดเพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดสำหรับการพูดในชุดคำต่อไป บ่อยครั้งที่พวกเขาใช้ตัวคั่น (เช่น am..... well..., you know, you see, sort of, kind of, let's see and um.....) เพื่อให้บทสนทนาดำรงไว้อย่างต่อเนื่อง แม้แต่เจ้าของภาษาเองก็ใช้ตัวคั่นเหล่านี้ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน สิ่งนี้จะช่วยพวกเขาในสองทางนั่นคือ อย่างแรกผู้ฟังจะทราบว่าผู้พูดกำลังทำอะไรหรือแม้แต่พยายามช่วย และอย่างที่สองมันทำให้บทสนทนามีความเป็นธรรมชาติซึ่งคนทั่วไปก็มีการหยุดและคิดเป็นช่วงๆเช่นเดียวกัน

สรุป อาจกล่าวได้ว่ากลยุทธ์การติดต่อสื่อสารมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการช่วยผู้เรียนรู้ภาษาเพื่อให้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยว่าพวกเขาสามารถที่จะเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับสถานะการณ์ต่างๆได้ ด้วยความพยายามอย่างสูงที่จะหาคำตอบต่อคำถามของงานวิจัย การใช้กลยุทธ์การติดต่อสื่อสารจากความคิดเห็นของผู้วิจัยอาจก่อให้เกิดเทคนิคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนรู้ภาษา เพื่อช่วยให้พวกเขาเอาชนะและขจัดความกังวลออกไป รวมถึงเพิ่มความมั่นใจและพัฒนาทักษะความคล่องแคล่วในการสนทนาและประสบความสำเร็จในการติดต่อสื่อสาร

2.4 ความกังวลในขณะที่พูด

หลังจากบทนำที่กล่าวถึงความหมายที่หลากหลายของการพูด ในส่วนนี้จะพูดถึงเรื่องความกังวล "anxiety" ซึ่งจะนำมาพิจารณาและอธิบายให้มุมมองต่างๆ สิ่งที่สำคัญคือการนิยามความหมายที่ถูกต้องของความกังวล " anxiety" จาก Macmillan English Dictionary and Advanced Learners (2002:51), "anxiety " ได้นิยามความหมายไว้ดังนี้:

a) ความรู้สึกกังวลที่คุณคิดว่ามีบางสิ่งไม่ดีอาจเกิดขึ้น

b) ความกลัวหรือความรู้สึกกังวลที่เกิดขึ้นเนื่องจากคุณต้องการทำบางสิ่งอย่างมากหรือต้องการให้มันเกิดขึ้นอย่างมาก

c) บางสิ่งที่คุณรู้สึกกังวล

ในแง่ของภาษาศาสตร์ DeVito (1987:61) กล่าวไว้ว่า 'anxiety" สามารถเรียกได้หลายชื่อสำหรับปรากฏการณ์เดียวกัน เช่น speech fright, speech anxiety, speech phobia, shyness performance anxiety, reticence, shyness, audience sensitivity, unwillingness to communicate, embarrassment, social-evaluated anxiety และ communication apprehension อย่างไรก็ตามสิ่งที่เราเรียกว่า "stage fright" บางทีอาจเป็นสิ่งที่นิยมและเป็นคำที่เก่าแก่ที่สุดของความกังวล แม้ว่าในความหมายที่กล่าวไปดังกล่าว ทุกความหมายที่กล่าวถึงนั้นมีความสัมพันธ์ถึงสถานะของความกลัวหรือความกังวลซึ่งสัมพันธ์กับการปฏิสัมพันธ์การติดต่อสื่อสาร

ตามที่ MacIntyre and Gardner 1994:284, "anxiety" คือหนึ่งในปัจจัยหลักในการนำสู่ความรู้สึกตึงเครียดและความเข้าใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องสัมพันธ์กับบริบทของภาษาที่สอง รวมถึงการพูด การฟังและการเรียนรู้ กล่าวอีกอย่างคือผู้เรียนส่วนมากบ่อยครั้งประสพกับปัญหาจากความกังวลต่อการเรียนรู้ภาษา ในส่วนที่สัมพันธ์กับการพูด Gardner, และคณะ (1976: 198-213) เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า ยิ่งผู้เรียนมีความกังวลน้อยเท่าไร ประสิทธิภาพของทักษะการใช้ภาษาก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น

ในอีกมุมมองหนึ่ง Busby and Majors (1987: 194-195) คิดว่าในความเกี่ยวเนื่องกันในปรากฏการณ์เดียวกันของความเข้าใจหรือความกลัวของสิ่งที่ไม่ปราถนาซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการสนทนา หมายถึง

แม้ว่าหากผู้เรียนต้องปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง แต่พวกเขาต้องพบกับความตึงเครียด อย่างน่าสนใจ Busby and Majors (ibid: 195) ได้เสริมว่าสาเหตุหลักของความกังวลในอารมณ์ของผู้คนเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารคือไม่สามารถรับทราบในสิ่งที่คาดหวัง

Busby และ Majors (ibid: 195) แสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ที่พบเห็นได้โดยทั่วไปของความกังวลในการติดต่อสื่อสารซึ่งมีอยู่ในงานของพวกเขาในแต่ละอย่างคือสิ่งที่พบเห็นได้โดยทั่วไปเมื่อผู้พูดเตรียมการพูดและเผชิญหน้ากับสถานการณ์การพูดภาษาต่างประเทศ เช่น การเต้นเร็วขึ้นของหัวใจ มือเปียก การหายใจสั้นและถี่หรือหายใจลำบาก ปากแห้ง ความตึงเครียดของร่างกายในหน้าอก แขน คอและขา อาการมือหรือขาสั่น เสียงสั่น หลบสายตา การลืม เป็นลม หมดสติ ไม่สามารถฟังหรือพูดบ่นพึมพำ พูดรัวหรือเร็ว และอาการหน้าแดง พฤติกรรมที่กล่าวไว้เหล่านี้เป็นอาการของ “fight or flight” ของระบบประสาทอย่างเป็นระบบ เป็นที่เชื่อกันว่ามันเป็นปฏิกริยาตอบรับอย่างเป็นธรรมชาติต่อการกระตุ้นความกลัวหรือการเตรียมพร้อมของร่างกาย แม้ว่ามันไม่ง่ายที่จะขจัดความกลัวหรืออาการทางร่างกายของความกังวลที่มีต่อการติดต่อสื่อสารเหล่านี้ออกไปได้ มันเป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์สามารถเรียนรู้ที่จะจำกัดผลกระทบที่มีต่อการพูดได้ อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากปัญหาทางร่างกายที่พบว่าเป็นสิ่งปกติที่แทบจะเกิดขึ้นกับผู้พูดทุกคน ปัญหาภายในจิตใจก็ถูกพบด้วยเช่นเดียวกันในหลายๆทาง นั่นก็คือความรู้สึกไม่มั่นใน สูญเสียสมาธิและกังวลคิดมาก ความรู้สึกเหล่านี้เป็นความรู้สึกที่ไม่พึงปราถนาและผู้พูดบางคนหลีกเลี่ยงที่จะต้องพูดภาษาต่างประเทศ

ในมุมมองของ Horwitz และ Yong (1991 อ้างใน Kondo และ Yin-Ling, 2004: 258,262) ความกังวลสัมพันธ์กับปัญหาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในการเรียนรู้ภาษาเช่นข้อบกพร่องที่พบในความเข้าใจในการฟัง ข้อบกพร่องในการเรียนรู้คำศัพท์ ผลการเรียนที่ตกต่ำในหลักสูตรการเรียนภาษาและคะแนนที่น้อยกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ การเข้าใจกระบวนการของปรากฏการณ์ในการเรียนรู้ภาษานี้จึงกลายเป็นสิ่งสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนักการศึกษาและผู้วิจัย

2.5 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความกังวล

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความกังวลมีทั้งหมดสี่ปัจจัย คือ ความมั่นใจในตัวเอง การนับถือตัวเอง แรงจูงใจ ความสามารถที่ทำให้เกิดผลด้วยตนเอง

ความมั่นใจในตัวเอง คำนิยามมีว่า ความรู้สึกที่คุณสามารถที่จะทำสิ่งทีดีและที่คนทั่วไปนับถือคุณด้วย ความพยายามที่จะช่วยให้เข้าใจว่าอะไรที่เขาเรียกว่าความกังวล ผู้วิจัยเห็นด้วยทั้งหมดกับข้อโต้แย้งของ Gronbeck, et al (1997: 23) ผู้ซึ่งกล่าวว่าการเผชิญความกังวลในการเรียนในบริบทของภาษาอังกฤษจะลดลงเมื่อผู้เรียนลดความกังวลลงเพื่อที่ให้มีความมั่นใจในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองสูงในการพูดภาษาอังกฤษ ความกังวลก็จะเป็นสิ่งที่ไม่มีปัญหาเลย ในทางตรงกันข้ามเมื่อผู้เรียนมีความกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษความมั่นใจของเขาก็จะลดลง

ยิ่งไปกว่านั้น Gronbeck, et al (ibid:23) ยืนยันว่าไม่มีทางลัดใดที่จะพัฒนาความมั่นใจในการพูดต่อหน้าผู้คน ดังนั้นเพื่อที่จะเพิ่มความมั่นใจในตัวเองดูเหมือนว่ามันเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลดความเชื่อมั่นในตัวเอง ตัวอย่างเช่นผู้พุดบางคนอาจจะรู้สึกป่วย ปวดท้องและไม่สบายซึ่งมักจะเป็นเสมอ อย่างน้อยก็ชั่วขณะแต่ก็ไม่สมารถหยุดเขาได้เพราะว่าเขามีประสบการณ์ในเชิงบวกในอดีตและเขาก็กำลังพยายามที่จะเรียนเพื่อที่จะจัดการกับสิ่งเหล่านี้ ความมั่นใจของผู้พูดก็จะมีขึ้นเรื่อยๆ

ในส่วนของการนับถือตัวเอง Cooper smith (1967: 4-5 cited in Andres, 1999:87-88) ได้อธิบายความหมายของการนับถือตัวเอง อ้างถึงการประเมินซึ่งแต่ละคนทำและยังถือปฏิบัติด้วยการอ้างถึงตัวเอง มันจะแสดงออกมาถึงทัศนคติที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับและ ชี้ให้เห็นว่ามันได้ขยายออกไปซึ่งแต่ละคนเชื่อด้วยความสามารถอันโดดเด่นด้วยคุณค่าในของตัวเขาเอง สรุปว่าการนับถือตัวเองคือการตัดสินของตัวบุคคลที่มีคุณค่ากล่าวคือมันเป็นสิ่งที่ถูกแสดงออกมาในทัศนคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อตัวเขาเอง

จากความหมายข้างบนชี้ให้เห็นว่าการนับถือตนเองได้พิเคราะห์แล้วว่าสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนภาษา Wei-ping (1995:58) แสดงให้เห็นว่าถ้าผู้เรียนนับถือตัวเองน้อยลงเมื่อเขาได้แสดงออกทางการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการพูดภาษาต่างประเทศ มันจะถูกบังคับอย่างง่ายๆต่อเขาถ้าเขากลัวการพูด นอกจากนั้นแล้วปรากฏการณ์นี้อาจจะเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนโต้ตอบต่อภาษาเป้าหมายในห้องเรียน ตัวอย่างเช่น ถ้าแม้ว่าเขาเห็นด้วยเขาก็จะพยักหน้าและยิ้ม เขากล้าพูดและและพูดประโยคเดี่ยวๆออกมา ในการพูดในห้องเรียน ผู้เรียนจะรู้สึกถูกกักขังหน่วงเหนี่ยวและส่วนใหญ่ก็เงียบ อ้างถึงแรงจูงใจ Gardner (1985 cited in Williams, 1999:3) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับแรงจูงใจประกอบด้วยความพยายามบวกกับความปราถนาที่จะบรรลุเป้ามายของการเรียนพร้อมกับทัศนะคติที่ดีต่อการเรียน คำนิยามเหล่านี้สามารถถอดความว่าแรงจูงใจมันกล้าแกร่งพร้อมที่จะทำให้เสร็จ

สมบูรณ์ตามเป้าเหมายได้ ประกอบไปด้วยพลังแห่งการทำงานต่อเปเประสงค์ ผู้เรียนผู้ซึ่งถูกแรงกระตุ้นที่จะเรียนสำเร็จตามหลักสูตรที่ต้องการ

โดยทั่วไปแรงจูงใจประกอบด้วย 2 ส่วนคือแรงจูงใจที่รวมเข้าด้วยกันและแรงจูงใจที่เป็นเครื่องมือแรงจูงใจที่รวมเข้าด้วยกันจะเกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะเรียนภาษาเพื่อที่จะสื่อสารกับผู้คนจากหลายวัฒนธรรม ความปรารถนานี้รวมทั้งได้มีการแยกแยะอย่างใกล้ชิดกับภาษาเป้าหมาย ขณะเดียวกันแรงจูงใจที่เป็นเครื่องมืออ้างถึงความปรารถนาที่จะเรียนภาษาราวกับว่ามันจะมาเติมในสิ่งที่ตั้งใจหรือเป้าหมายภายนอกไว้เช่น การได้งานทำ การได้รางวัลทางการเงิน การพัฒนาทางด้านอาชีพ การสอบผ่าน (Williams, 1999:3). จากผลลัพธ์นี้ เมื่อเราเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง การสร้างแรงจูงใจที่รวมเข้าด้วยกันหรือแรงจูงใจที่เป็นเครื่องมือมันจำเป็นที่จะต้องถูกพิจารณาว่ามันมีผลกระทบที่สำคัญมากต่อส่วนประกอบของแรงจูงใจซึ่งจะนำผู้เรียนไปสู่การเรียนที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้

สรุปจากความหายของคำว่ากังวล อ้างถึงวิธีการหลายๆทางที่มีปรากฏการณ์คล้ายๆกัน โดยพิจารณาจากองค์ประกอบที่สำคัญที่จะให้ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จจากการเรียน โดยเฉพาะการพูดในภาษาที่เราตั้งเป้าหมายไว้ ด้วยความรู้สึกที่มันไม่ง่ายหรือกลัวจนเกินไปเมื่อเข้าไปมีส่วนร่วมกับการพูดต่อหน้าผู้คน มันคล้ายกับรูปแบบที่ได้แสดงความกังวลในที่ที่ผู้พูดมีความกังวลเกี่ยวกับการแสดงออกต่อหน้าคนอื่น ความกังวลจะเกิดขึ้นกับผู้พุดทุกคนเหมือนกับมนุษย์ทึกคนทั่วไปที่ได้พูดต่อหน้าสาธารณชน ความกังวลมันมีผลกระทบทางลบทั้งทางด้านร่างการและจิตใจ ด้วยเหตุนี้ผู้พูดรอบๆตัวเขาก็จะไม่รู้ว่าจะคาดหวังอะไรจากสถานการณ์ที่เขาพูด ด้วยเหตุนี้ผู้พูดจึงหลีกเลี่ยงการพูดด้วยเหตุที่ว่าเขาจะไม่ยอมรับการฝึกฝนหรือไม่ยอมรับการติชมจากคนอื่นเพื่อที่จะนำมาปรับปรุงการพูดของตัวเอง เขาก็จะยกย่องตัวเองในเชิงลบเกี่ยวกับการพูด อย่างไรก็ตามถ้าผู้เรียนคือผู้พูดเขาจะถูกกระตุ้นเพื่อที่จะเพิ่มความมั่นใจให้ตัวเองเพื่อที่จะจัดการกับความกังวลเมื่อเขาเรียนภาษาโดยเฉพาะการพูดภาษาต่างประเทศ

2.6 คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร (Computer Mediated in Communication)

คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสารการสื่อสารของมนุษย์ผ่านการใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งเน้นไปที่การโต้ตอบของคนผ่านการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเชื่อมต่อไปยังบุคคลอื่น ตามที่(Harmer, 2007: 187) กล่าวถึงคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสารสามารถเกิดได้ในเวลาเดียวกัน (synchronous) หรือ

ต่างเวลากัน (asynchronous) รูปแบบของการสื่อสารที่เกิดได้ในเวลาเดียวกันเช่น Web-based chats) รูปแบบของการสื่อสารต่างเวลากัน เช่น รูปแบบของการสื่อสารต่างเวลากัน เช่นการอ่านข้อความต่างๆอาจจะถูกแบ่งเป็นชั่วโมง เป็นวันแต่การสื่อสารในเวลาเดียวกันสามารถที่จะส่งข้อความไปหากันได้และโต้ตอบโดยทันที

- เวลาที่เกิดขึ้นจริง ณ ปัจจุบัน

ตามที่ Stapleton (2005) กล่าวว่าเวลาที่เกิดขึ้นจริง ณ ปัจจุบัน ซอฟต์แวร์มันจะไม่เลื่อนออกไป ซอฟต์แวร์มันจะยังคงดำเนินไปเป็นเวลาปัจจุบันจริงๆ โดยที่ผู้ใช้สามารถเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์และมันก็จะอำนวยความสะดวกปราศจาคการรอคอย เวลาที่เกิดขึ้นจริงมันจะมีความสำคัญต่อการโต้ตอบในการเรียนภาษา คอมพิวเตอร์ที่เป็นสื่อในการสื่อสารที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันเช่น web base, chat, msm การโต้ตอบทางออนไลน์ก็สามารถที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างคน สองหรือสามคนในเวลาพร้อมกันได้โดยการเชื่อมต่อเข้าเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้คอมพิวเตอร์แต่ละคนก็อยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ที่พร้อมที่จะสื่อสารกันได้

คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสารนี้ได้ออกแบบเพื่อที่จะส่งเสริมการโต้ตอบในการสื่อสาร Beauvois, M.H., 1997,Blake, R., 2000, Chun, D., 1994,Cumminns, J., and Sayers, D., 1990, Heather, J.C., 2003 ได้มีการตรวจสอบว่าคอมพิวเตอร์ที่เป็นสื่อในการสื่อสารในการเรียนภาษาอังกฤษจะบรรลุผลถ้ามีกรอบของทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสื่อสารโดยการโต้ตอบตั้งไว้ อย่างเช่น ทฤษฎีการโต้ตอบ (SLA Integrationist Theory) ซึ่งได้รวบรวมจากสมมุติฐานของ Krashen's (1985) ดังนั้นในส่วนนี้จะทบทวนการรับรู้ในการเรียนภาษาที่สองและกรอทฤษฎีของ Krashen ก็มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ของทฎษฎีการโต้ตอบผลกระทบของการสื่อสารโดยการพูดภาษาต่างประเทศผ่านคอมพิวเตอร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้

- การรับรู้ภาษาที่สองและการรับเข้ามาไว้ด้วยกัน

ทฤษฎีสมมุติฐานได้สนับสนุนการอธิบายขั้นตอนและปรากฏการณ์การรับรู้ภาษาที่สอง Krashen's (1981, 1985) ซึ่งมีทฎษฎีประกอบไปด้วย ทฤษฎีสมมุติฐานซึ่งก็เป็นทฤษฎีหนึ่งที่มีอิทธิพล

ต่อการรับรู้ภาษาที่สอง ทฤษฎีการรับเข้ามาไว้ด้วยกันซึ่งจะถูกฝังแน่นใน 5 สมมุติฐานดังต่อไปนี้

สมมุติฐานที่หนึ่งคือ สมมุติฐานของการรับรู้หรือการเรียนรู้ นี่คือสมมุติฐานที่เสนอว่าเรามีข้อแตกต่างและความเป็นอิสระอยู่สองด้านที่มีวิธีที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองที่มีชื่อว่า การับรู้และการเรียน การรับรู้ในส่วนหนึ่งเกิดจากจิตใต้สำนึกซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการพัฒนาความสามารถการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งของเด็ก การรับรู้ในส่วนที่มีสติรู้สึกตัวและแสดงออกไปเกี่ยวกับการเรียนภาษา

สมมุติฐานที่สองคือ สมมุติฐานที่ธรรมชาติสั่ง สมมุติฐานนี้จะอ้างถึงโครงสร้างทางภาษาที่ไม่ได้ถูกเรียนรู้แต่ได้รับรู้เพื่อการคาดเดาจากสิ่งที่เกิดเองตามธรรมชาติ ซึ่งจะมีความคล้ายคลึงระหว่างการรับรู้ทางโครงสร้างภาษาและจะถูกรับรู้ในช่วงแรกๆและต่อมาก็จะเพิ่มขึ้นในเวลาต่อมา

สมมุติฐานที่สามคือ สมมุติฐานการตรวจสอบ สมมุติฐานนี้จะอ้างถึงการรับรู้ที่รับผิดชอบในความคล่องแคล่วของการรับรู้ภาษาที่สอง ความสามารถในการใช้ภาษาที่สองอย่างง่ายๆและสะดวกในทางตรงกันข้ามการเรียนรู้แบบรู้สึกตัวไม่ได้มีส่วนที่จะทำให้เกิดความคล่องแคล่วแต่มีข้อจำกัดในการรับรู้ภาษาที่สองของผู้ใหญ่ มันแค่ถูกตรวจสอบหรือแก้ไขเท่านั้น สมมุติฐานนี้ได้มีบทบามในการรับรู้ภาษาที่สองที่อ้างว่ามันเป็นกฎที่เราได้เรียนรู้ในห้องเรียนและจากหนังสือเท่านั้นซึ่งหมายถึงว่าต้องทำให้ถูกต้องและเปลี่ยนแปลงผลของระบบการรับรู้ก่อนหรือหลังพูดและเขียน

สมมุติฐานที่สี่คือ สมมุติฐานการรับเข้ามา สมมุติฐานนี้จะอ้างถึงส่วนประกอบอยู่ 3 ส่วน ส่วนแรกกล่าวถึงการรับภาษาเข้ามาด้วยความเข้าใจที่จะรับเข้ามา การรับเข้ามานี้มีโครงสร้างซึ่งค่อนข้างห่างไกลจากความสามารถทางด้านไวยากรณ์ Krashen (1981) อ้างว่าเพื่อที่จะยืนยันจากความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ในปัจจุบัน เราก็ควรที่จะเข้าใจภาษาที่เรารับเข้ามาว่ามันจะต้องเพิ่มมาอีกหนึ่งซึ่งการเข้าใจนี้หมายถึงว่ามันจะไปเน้นที่ความหมายมากกว่ารูปแบบของสิ่งที่เปล่งออกมา ความรู้จากโลกภายนอก ข้อมูลทางภาษาศาสตร์และความสามารถทางภาษาศาสตร์มีบทบาทสำคัญในกระบวนการของความเข้าใจในตัวโครงสร้างภาษาที่เรายังไม่ได้รับมันเข้ามา นอกจากนั้นแล้วความสามารถทางภาษาพูดที่ได้เปล่งออกมาทีละน้อยไม่ได้ถูกสอนโดยตรง การพูดไม่ได้ถูกสอนแต่ถูกรับมาอย่างมีประสิทธิภาพ การพูดจะปรากฏออกมาด้วยตัวของมันเองเมื่อเราพร้อม การที่เริ่มพูดภาษาที่เป็นภาษาเป้าหมายเราจะไม่คำนึงถึงความถูกต้องของหลักไวยากรณ์แต่รับภาษาเข้าด้วยความเข้าใจมากกว่า ความถูกต้องของตัวภาษาจะพัฒนาเพิ่มขึ้นทีละน้อย ในส่วนสุดท้ายของการรับภาษาเข้ามาคือโครงสร้างทางภาษาก็จะไม่ถูกเรียบเรียงและก็จะไม่มีความจำเป็นพิจารณาไตร่ตรองว่ามีภาษาหนึ่งแล้วก็มาเพิ่มอีกภาษาหนึ่ง สมมุติฐานของ Krashen กล่าวว่าถ้าประสบ

ความสำเร็จในการสื่อสาร ความเข้าใจที่จะเข้าใจข้อความมันก็จะรับภาษาที่สองมาอย่างอัตโนมัติ เมื่อผู้รับสารเข้าใจเพียงพอก็จะทบทวนการรับสาร

สมมุติฐานที่ห้าคือ สมมุติฐานการเป็นผู้กลั่นกรอง สมมุติฐานนี้จะกล่าวไว้ว่าผู้รับสารจะเป็นผู้กลั่นกรอง การปิดกั้นทางด้านจิตใจจะปกป้องเขาจากสิ่งที่เป็นประโยชน์ในอันที่จะเข้าใจการรับสารที่เขารับมาจากการรับรู้ภาษาที่สอง การเป็นผู้กลั่นกรองอาจจะเพิ่มหรือลดจากหลายองค์ประกอบ ดังนั้นมันจะกระทบต่อกระบวนการรับรู้ภาษาที่สอง โดยปกติแล้วการเป็นผู้กลั่นกรองการรับสารเข้ามาจะยิ่งเร็วและเพิ่มมากขึ้นในการรับภาษาที่สองเข้ามา สมมุติฐานที่ห้าจะสรุปการการรับสารของภาษาที่สองเมื่อเขาเข้าใจต่อสารที่รับเข้ามาและมีผลต่อการกลั่นกรองภาษาว่ามันอยู่ในระดับต่ำที่จะรับเข้าไป Krashen (1985) ชี้ให้เห็นว่าความเข้าใจในการรับสารเข้าไปมันมีความจำเป็นต่อส่วนประกอบของการรับภาษาที่สองเข้ามา องค์ประกอบทั้งหมดนี้จะกระตุ้นหรือเป็นเหตุให้การรับภาษาที่สองมันมันมีผลที่จะส่งต่อไปยังความเข้าใจในการรับสาร

การถูกกระตุ้นโดยสมมุติฐานของ Krashen นักวิจัยในสาขาการรับรู้ภาษาที่สอง (SLA: Second Language Acquisition) ได้พยายามที่จะแยกแยะว่าอะไรมันทำให้นักศึกษาเข้าใจ Long (1988) ได้ศึกษาไว้เรื่องการสนทนาภาษาที่สองในห้องเรียนโดยเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษา เขากล่าวว่ามีสองสามแนวทางที่จะรับภาษาเข้ามาที่ทำให้เข้าใจ วิธีแรกคือการใช้หลักโครงสร้างทางภาษาและคำซึ่งผู้สนทนาคุ้นเคย อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ก็ไม่รับกับการพัฒนาการใช้ภาษาของนักศึกษาที่ใช้ภาษาที่สองเป็นสื่อกลาง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การสนทนาพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์สามารถนำมาใช้เพื่อเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนนอกชั้นเรียนได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการวิจัยการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล จะนำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการสนทนาการพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์เพื่อหาเพื่อสร้าง website ที่เป็นสื่อทางการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ของการพูดโต้ตอบผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษา และเพื่อศึกษาปริมาณและคุณภาพของภาษาอังกฤษที่พูดออกไปหรือโต้ตอบออกไป โดยเน้นไปที่วิธีการทำวิจัยภายใต้หัวหน้าที่กำหนดไว้ รายละเอียดของการเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ รายละเอียดของการพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ และขั้นตอนในการทำวิจัย

3.1 ประชากร

กลุ่มประชากรคือนักศึกษาสองกลุ่มที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ1ในภาคเรียนที่1/2553 เป็นนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัครมาจากกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ และนักศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกลคณะวิศวกรรมศาสตร์ เหตุผลที่สองที่เลือกสองสาขาเพื่อให้มีความหลากหลาย โดยในขณะที่พูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย ผู้วิจัยได้แนะนำเขาให้รู้จักกันก่อนที่จะพูดหนึ่งวันเท่านั้น

3.2 เครื่องมือวัด

งานวิจัยนี้มีเครื่องมือวัดคือแบบสอบถาม (ดูภาคผนวก 1) แบบประเมินการพูด โดยใช้โปรแกรม (SPSS Statistical Package in Social Sciences) เพื่อปริมาณการพูดที่พูดออกไปในขณะพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ และเครื่องมือวัดปริมาณของคำที่พูดออกไป (Corpus frequency) คือ Macmillan English Dictionary ซึ่งจะบอกถึงความถี่ที่คนโดยทั่วไปใช้คำๆนั้นบ่อยมากน้อยแค่ไหนในชีวิตประจำวัน

ข้อมูลที่ได้มาจาก แบบสอบถาม จากการบันทึกจากการพูดโต้ตอบผ่านออนไลน์และจากการสัมภาษณ์ ข้อมูลจะถูกนำเสนอดังต่อไปนี้

3.2.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

กลุ่มประชากรจะตอบแบบสอบถาม จุดประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลว่านักศึกษาใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อจุดประสงค์อะไรบ้าง เช่น เพื่อค้นคว้าทำรายงาน เพื่อความผ่อนคลายเช่น chat email msn และอยากทราบว่าทักษะไหนที่ใช้บ่อยเวลาเล่นอินเตอร์เน็ตเช่น ฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นต้น ข้อมูลจากแบบสอบถามจะถูกคำนวนโดบหาค่า mean เกณฑ์ในการแปลความหมายมีดังนี้

1.00-1.80 = ไม่เคย

1.81-2.60 = แทบจะไม่

2.61-3.40 = บางครั้ง

3.41-4.20 = บ่อยครั้ง

4.21-5.00 = บ่อยมาก

ข้อมูลจากแบบสอบถามจะถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วนใหญ่คือ ส่วนแรกถูกนำเสนอประชากรใช้อินเตอร์เน็ต เมื่อไหร่ ส่วนที่สองจะถูกนำเสนอว่านักศึกษาใช้อินเตอร์เน็ตในทักษะอะไรบ้าง ส่วนที่สามจะถูกนำเสนอว่านักศึกษาใช้อินเตอร์เน็ตในโปรแกรมเหลานี้หรือไม่เช่น Web cam video conference msn เป็นต้น ส่วนที่สี่จะถูกนำเสนอว่านักศึกษาใช้โปรแกรม webcam หรือไม่และทำไมถึงใช้และหัวข้อไหนที่ชอบคุยกับเพื่อน

3.2.2 ข้อมูลจากการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์

นักศึกษา 6 คู่จำนวน 12 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 เป็นอาสาสมัครในการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ และแต่ละคู่จะต้องพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ ซึ่งแต่ละคู่จะต้องอยู่ที่พักหรือบ้านของตัวเองและเข้าใช้อินเตอร์เน็ตในเวลาเดียวกัน ข้อมูลจากการรวบรวมในการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์จะถูกวิเคราะห์ สามวิธีคือ

วิธีแรกคือการหาปริมาณของภาษาที่พูดออกไปโดยใช้ Macmillan English Dictionary ซึ่งจะบอกถึงความถี่ที่คนโดยทั่วไปใช้คำๆนั้นบ่อยมากน้อยแค่ไหนในชีวิตประจำวัน สำหรับ Macmillan English Dictionary จะมีรูปดาวบอกความถี่ในการใช้คำ ซึ่งมีอยู่ 5 ดาวv(five- stars) (ดูภาคผนวก 2) ถ้ามี 5 ดาวแสดงว่าคนส่วน

ใหญ่ใช้กันและศูนย์ดาว (zero- star) หมายถึงคำเหล่านี้คนไม่นิยมใช้กัน ตัวอย่างความถี่ในการใช้คำเต็มรูปแบบดูได้จาก (ดูภาคผนวก 3)

วิธีที่สองคือการหาคุณภาพของภาษาที่พูดออกไป โดยมีผู้ประเมิน 3 คน ซึ่งผู้วิจัยจะมีแบบประเมินให้ แบบประเมินนี้ได้มีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 2 ท่าน ได้ตรวจสอบและแก้ไขให้แล้วก่อนที่จะมีการประเมินการพูดของนักศึกษา แบบประเมินนี้เรียกว่าเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง (rubrics assessment) การประเมินตามสภาพจริงให้ความสำคัญต่อการแสดงออกที่แท้จริงของนักศึกษาขณะทำกิจกรรม งานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาทำ จะมีแนวทางไปสู่ความสำเร็จของงาน และมีวิธีการหาคำตอบได้หลายแนวทาง คำตอบที่ได้อาจมิใช่แนวทางที่กำหนดไว้เสมอไป จึงทำให้การตรวจให้คะแนนไม่ชัดเจนเหมือนการใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ ดังนั้น การประเมินจากสภาพจริงจึงต้องมีการกำหนดแนวทางการให้คะแนนอย่างชัดเจน แนวทางการประเมินนั้น จะต้องมีมาตรวัดว่านักศึกษาทำอะไรได้สำเร็จ และความสำเร็จอยู่ในระดับใด ซึ่งเรียกว่า รูบริค (Rubric)จุดประสงค์ของการสร้างรูบริค อาจทำขึ้นเพื่อจุดประสงค์เพื่อประเมินการปฏิบัติ (Performance) เช่น ประเมินการนำเสนอปากเปล่า การอภิปราย การสาธิต เป็นต้น ในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1. เกณฑ์หรือประเด็นที่จะประเมิน (Criteria) เป็นการพิจารณาว่าภาระงานหรือชิ้นงาน นั้น ๆ ประกอบด้วยคุณภาพกี่ด้าน อะไรบ้าง 2. ระดับความสามารถหรือระดับคุณภาพ (Performance Level) เป็นการกำหนดจำนวนระดับของเกณฑ์ ส่วนมากจะประกอบด้วย 3 - 6 ระดับ (ดูภาคผนวก 4)

วิธีที่สามคือการสัมภาษณ์นักศึกษา 6 คู่ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ทันทีที่เขาได้พูดผ่านเครือข่ายออนไลน์เสร็จสิ้นแล้ว (ดูภาคผนวก 5)

3.3 ขั้นตอนการทำงาน

3.3.1 แบบสอบถาม

- เลือกกลุ่มประชากร 80 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1
- ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มประชากรให้ตอบแบบสอบถามในห้องเรียน เวลาที่ทำแบบสอบถาม ประมาณ 15-20 นาที
- ผู้วิจัยหาค่า Means

- ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อนำไปแปรผล

3.3.2 การพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์

- รับสมัครอาสาสมัครจากประชากรกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามจากสาขาวิชาศวกรรมเครื่องกล ซึ่งเป็นนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอีก 3 คนจากสาขาการบัญชี นักศึกษาเหล่านี้จะมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษได้กับคนแปลกหน้าโดยไม่เขิน โดยที่ผู้วิจัยไม่ได้เลือกว่าเขาเป็นคนเก่ง ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้มีคอมพิวเตอร์แบบพกพา (computer notebook) และในคอมพิวเตอร์ของนักศึกษามีโปรแกรม MSN ซึ่งสามารถพูดคุยโต้ตอบทางออนไลน์ได้ มองเห็นหน้ากันในขณะที่พูดและบันทึกภาพและเสียงของตัวเองและคู่สนทนาได้ด้วย (ดูภาคผนวก 6)

- ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นักศึกษา 6 คนทราบรายละเอียดของการเก็บข้อมูล และให้นักศึกษาจับคู่กันเองและเป็นครั้งแรกที่นักศึกษาเหล่านี้รู้จักกัน ต่อมาให้นักศึกษานัดวันและเวลาที่จะพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์

- ผู้วิจัยได้ออกได้ออกแบบแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 2 ท่าน

- นักศึกษา 12 คน 6 คู่ พูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ โดยผู้วิจัยกำหนดหัวข้อให้ (ดูภาคผนวก 7)หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ข้อมูลมาจากนักศึกษา 6 คู่

- ผู้วิจัยตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนส่งไฟล์ข้อมูลภาพและเสียงและแบบประเมินส่งให้ผู้ประเมินทำการประเมินเพื่อหาคุณภาพของการพูดว่าสัมฤทธิ์ผลเพียงใด

- ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินจากการพูดโต้ตอบออนไลน์เพื่อนำไปแปรผล โดยใช้โปรแกรม SPSS

3.3.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

- หลังจากที่นักศึกษาพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์เสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาทันที ซึ่งมี 3 คู่ที่ถือคอมพิวเตอร์แบบพกพามาที่มหาวิทยาลัยด้วยตนเอง โดยที่นักศึกษาเหล่านี้มาพูดโต้ตอบออนไลน์กันหลังจากเลิกเรียนแล้วและอยู่กันคนละอาคารเรียนและโทรศัพท์นัดหมายเวลาที่จะพูดให้ตรงกัน หลังจากพูดเสร็จผู้วิจัยก็สัมภาษณ์ทันที สาเหตุที่นักศึกษาจำนวนหนึ่งพูดที่อาคารเรียนเนื่องจากบางคนมีคอมพิวเตอร์แบบพกพา บางคนก็ไม่มี ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้นักศึกษายืมคอมพิวเตอร์เตอร์แบบพกพา

แต่มีนักศึกษาอีก 2 คู่พูดผ่านเครือข่ายออนไลน์กันที่บ้านหลังจากที่พูดสิ้นสุดแล้วผู้วิจัยก็โทรศัพท์สัมภาษณ์ทันที

- ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินจากการพูดโต้ตอบออนไลน์เพื่อนำไปแปรผล

3.5 สรุป

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีการทำวิจัย นำเสนอว่าข้อมูลจะถูกวิเคราะห์อย่างไรและผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจำถูกนำเสนอในบทถัดไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และการแปลผลของข้อมูลที่ได้มาจาก แบบสอบถาม จากการบันทึกจากการพูดโต้ตอบผ่านออนไลน์และจากการสัมภาษณ์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอข้อมูลที่ได้มาจาก แบบสอบถาม จากการบันทึกจากการพูดโต้ตอบผ่านออนไลน์และจากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยจะถูกนำเสนอดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

เพื่อที่จะตอบคำถามการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้มีการแยกแยะข้อมูลออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- เวลาว่างนักศึกษาชอบทำอะไร
- ชนิดของทักษะเช่น การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในขณะที่นักศึกษาออนไลน์อยู่
- ชนิดของ webcam ที่นักศึกษาใช้
- หัวข้ออะไรที่นักศึกษาชอบคุยกัน

4.1.1 เวลาว่างนักศึกษาชอบทำอะไร

ในส่วนนี้จะนำเสนอในเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาเช่นใช้เวลาว่างทำอะไร

	$\bar{X}$	การแปล ความหมาย
1.เวลาว่างนักศึกษาชอบทำอะไร		
1.1 ใช้อินเตอร์เน็ต	3.22	บางครั้ง
1.2 ชมภาพยนตร์	3.06	บางครั้ง
1.3 ฟังเพลง	3.96	บ่อยครั้ง
1.4 อ่านหนังสือ	3.02	บางครั้ง

ตารางที่ 1 การใช้เวลาว่างของนักศึกษา

ตามข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 1 การใช้เวลาว่างของนักศึกษา ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาชอบฟังเพลงโดยคิดเป็น $\bar{X}$ = 3.96 และอันดับที่ $\bar{X}$ = 3.22 คือชอบใช้อินเตอร์เน็ต

	$\overline{X}$	การแปลความหมาย
2. website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด		
2.1 ทักษะการเขียน		
2.1.1 การใช้ อีเมลล์	3.25	บางครั้ง
2.1.2 การส่งข้อควาSMS เช่น ICQ,MSN,Web chat เป็นต้น	3.03	บางครั้ง
2.1.3 การ Chat เช่น Facebook,Net Meeting ,Hi Fi ,e-card, using bulletin board, web boards เป็นต้น	3.98	บ่อยครั้ง

ตารางที่ 2 website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด

ตารางที่ 2 Website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาชอบใช้ chat บ่อยที่สุดโดยคิดเป็น $\overline{X}$ = 3.98 และอันดับที่สองคือ = $\overline{X}$ 3.25 คือใช้ e-mail

	$\overline{X}$	การแปลความหมาย
3. website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด		
3.2 ทักษะการฟังและการพูด		
3.1.1 web cam	3.82	บางครั้ง
3.1.2 video conference	3.03	บางครั้ง
3.1.3 movie online	2.80	แทบจะไม่
3.1.4 internet radio	4.01	บ่อยครั้ง

ตารางที่ 3 website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด

ตารางที่ 3 website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาชอบใช้ internet radio บ่อยที่สุดโดยคิดเป็น $\overline{X}$ = 4.01 และอันดับที่สองคือ $\overline{X}$ = 3.82 คือใช้ การใช้ webcam ซึ่งพบว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับการพูดและสามารถมองเห็นหน้าคู่สนทนาในเวลาที่เขาออนไลน์อยู่

	$\overline{X}$	การแปลความหมาย
4. หัวข้อที่นักศึกษาคุยกันในขณะใช้โปรแกรม Webcam		
4.1.1 เกี่ยวกับการเรียน การศึกษา	2.78	แทบจะไม่
4.1.2 เกี่ยวกับการซื้อสินค้า ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ เป็นต้น	4.35	บ่อยครั้ง
4.1.3 สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ	3.86	บางครั้ง
4.1.4 กิจกรรมทางสังคม เช่น การพบปะสังสรรค์ คุยเรื่องแฟน เป็นต้น	3.03	บางครั้ง

ตารางที่ 4 หัวข้อที่นักศึกษาคุยกันในขณะใช้ Webcam

ตารางที่ 4 หัวข้อที่นักศึกษาคุยกันในขณะใช้ Webcam ชี้ให้เห็นว่าหัวข้อที่นักศึกษาชอบคุยกันเวลาใช้โปรแกรม Webcam บ่อยที่สุดคือหัวข้อที่เกี่ยวกับการซื้อสินค้า ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ โดยคิดเป็น $\overline{X}$ = 4.35 และอันดับที่สองคือ $\overline{X}$ = 3.86 คือหัวข้อที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยคิดเป็น $\overline{X}$ = 3.86 การใช้ webcam ซึ่งพบว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับการพูดในหัวข้อที่เกี่ยวกับการผ่อนคลาย ส่วนการพุดคุยที่เกี่ยวข้อกับการเรียน การศึกษาจะน้อยที่สุดโดยคิดเป็น $\overline{X}$ = 2.78. 8

4.2 ข้อมูลจากการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์

นักศึกษา 6 คู่จำนวน 12 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 เป็นอาสาสมัครในการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ และแต่ละคู่จะต้องพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ ซึ่งนักศึกษา 4 คู่อยู่ที่บ้านของตัวเอและจำนวน 2 คู่อยู่ที่อาคารเรียนและแต่ละคู่เข้าออนไลน์ในเวลาเดียวกัน ข้อมูลจากการรวบรวมในการพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์จะถูกวิเคราะห์สามวิธีคือ การวิเคราะห์หาคุณภาพของภาษาที่เปล่งออกไป การลำดับเนื้อเรื่องชัดเจนดีหรือไม่ เนื้อเรื่องน่าสนใจหรือไม่ สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ดีหรือไม่และใช้ภาษาได้ดีหรือไม่

4.2.1 **การวิเคราะห์หาคุณภาพของภาษาที่เปล่งออกไป การลำดับเนื้อเรื่องชัดเจนดีหรือไม่ เนื้อเรื่องน่าสนใจหรือไม่ สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ดีหรือไม่และใช้ภาษาได้ดีหรือไม่**

คู่ที่	valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	มากที่สุด	2	66.7	66.7	100.0
2	มากที่สุด	2	66.7	66.7	100.0
3	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
4	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
5	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
6	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0

ตารางที่ 5 การหาคุณภาพของภาษาที่พูดออกไป

จากตารางที่ 5 การหาคุณภาพของภาษาที่พูดออกไป แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคู่ที 1และ 2 ภาษาที่พูดออกไปมีคุณภาพน่าเชื่อถือมากที่สุดอยู่ที่ระดับ 2 มีระดับเปอร์เซ็นต์อยู่ที่ 66.7% ซึ่งแตกต่างจากคู่ที่ 3 5 และ 6 โดยใช้ภาษาที่พูดออกไปมีคุณภาพน่าเชื่อถือมากที่สุดโดยมีความถี่อยู่ที่ระดับ 1 มีระดับเปอร์เซ็นต์อยู่ที่ 33.3% เท่านั้น

คู่ที่	valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
2	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
3	ปานกลาง	2	66.7	66.7	100.0
4	มาก	1	33.3	33.3	100.0
5	มาก	1	33.3	33.3	100.0
6	ปานกลาง	3	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 6 การลำดับของเนื้อเรื่องที่พูด

จากตารางที่ 6 การลำดับของเนื้อเรื่องที่พูด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคู่ที 1และ 2 สามารถพูดลำดับเนื้อเรื่องได้ชัดเจนดีมากที่สุด รองลงมาคือคู่ที่ 4 และ 5 คู่ที่ 3และ 6 สามารถพูดลำดับเนื้อเรื่องได้ชัดเจนในระดับปานกลาง

คู่ที่	valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
2	มาก	1	33.3	33.3	100.0
3	ปานกลาง	1	33.3	33.3	100.0
4	มาก	2	66.7	66.7	100.0
5	ปานกลาง	3	100.0	100.0	100.0
6	ปานกลาง	3	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 7 เรื่องที่พูดมีความน่าสนใจ

จากตารางที่ 7 เรื่องที่พูดมีความน่าสนใจ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคู่ที 1 สามารถพูดเนื้อเรื่องน่าสนใจมากที่สุด รองลงมาคือคู่ที่ 2 และ 4 แม้ว่าคู่ที่ 5และ 6 สามารถพูดลำดับเนื้อเรื่องได้น่าสนใจในระดับปานกลางแต่ก็มีความถี่มากกว่ากลุ่มที่ 3

คู่ที่	valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	มากที่สุด	2	66.7	66.7	100.0
2	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
3	ปานกลาง	1	33.3	33.3	100.0
4	มาก	2	66.7	66.7	100.0
5	มาก	2	66.7	66.7	100.0
6	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0

ตารางที่ 8 การซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อที่พูด

จากตารางที่ 8 การซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อที่พูด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคู่ที่ 1 สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้โดยมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด แม้ว่าคู่ที่ 2 และ 6สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้โดยมีความน่าเชื่อถือมากที่สุดแต่ก็มีความถี่แค่ระดับ 1 เท่านั้น รองลงมาคือคู่ที่ 4 5 และ 3 ตามลำดับ

คู่ที่		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	ผิดพลาดน้อยเชื่อมโยงภาษาได้ดี	1	33.3	33.3	100.0
2	ผิดพลาดน้อยเชื่อมโยงภาษาได้ดี	1	33.3	33.3	100.0
3	ผิดพลาดมากเมื่อสื่อความหมาย	2	66.7	66.7	66.7
4	ถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้	2	66.7	66.7	100.0
5	ถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้	3	100.0	100.0	100.0
6	ผิดพลาดมากเมื่อสื่อความหมาย	2	66.7	66.7	66.7

ตารางที่ 9 ความถูกต้องของการใช้ภาษา

จากตารางที่ 9 ความถูกต้องของการใช้ภาษา แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคู่ที่ 1 และ 2 สามารถใช้ภาษาได้ดีและมีความผิดพลาดน้อย ซึ่งตรงกันข้ามกับคู่ที่ 3และ 6 สามารถใช้ภาษาผิดพลาดมากเมื่อสื่อความหมาย ซึ่งตรงกันข้ามกับคู่ที่ 4 และ 5 สามารถใช้ได้อย่างถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้

4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความถี่ของการใช้คำ

จากตารางจะนำเสนอความถี่ในการใช้คำของ Corpus ซึ่งนักศึกษาใช้ในบทสนทนาโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ ซึ่งความถี่ของ Corpus จะได้มาจาก MacMillan Dictionary

	Words	Pair 1	Pair 2	Pair 3	Pair 4	Pair 5	Pair 6	FWU	FWU from Macmillan Dictionary
1	to	14	14	2	3	7	11	51	3
2	go	7	22	1	7	9	13	59	3
3	yeah	8	9	0	0	0	7	21	3
4	It's	0	20	0	7	0	0	27	3
5	see	0	7	1	1	6	5	20	3
6	movie	14	0	0	0	11	1	26	1
7	How	1	8	2	6	4	3	24	3
8	I'm	2	16	1	4	3	6	32	3
9	What	11	1	2	1	4	3	22	3
10	You	27	34	6	12	18	20	*117*	*3*
11	do....	15	13	3	2	7	6	46	3
12	do....	15	13	3	2	7	6	46	3
13	I	40	28	4	3	12	15	102	3
14	the	6	12	0	0	2	4	24	3
15	like	26	11	0	0	0	1	38	3
16	like	26	11	0	0	0	1	38	3

ตารางที่ 10 ความถี่ของ Corpusและความถี่ของคำที่นักศึกษาใช้สนทนาโต้ตอบที่พบมากที่สุด

จากตารางที่ 10 ความถี่ของ Corpusและความถี่ของคำที่นักศึกษาใช้สนทนาโต้ตอบที่พบมากที่สุด จะสังเกตได้ว่าความถี่ของคำที่นักศึกษาใช้โต้ตอบคือคำว่า "You" โดยใช้ถี่ถึง117 ครั้งและความถี่ของ Corpus ก็คือ 3 นอกจากนั้นยังมีคำว่า "I" รองลงมา ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อตนเองในขณะสนทนากับคนอื่น

โดยมีความถี่สูงถึง 102 ครั้งและความถี่ของ Corpus ก็คือ 3 เช่นเดียวกัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าความถี่ของ Corpus ก็คือ 0

No.	Words	Pair 1	Pair 2	Pair 3	Pair 4	Pair 5	Pair 6	FWU	FWU from Macmillan Dictionary
1	karaoke	0	0	0	0	0	1	1	0
2	Mall Bangkapi	0	0	0	0	0	1	1	0
3	*Urr*	*6*	*1*	*0*	*1*	*4*	*1*	*13*	*0*
4	likest	2	0	0	0	0	0	2	0
5	don't	2	0	0	0	0	1	3	0
6	Central Rama 3	0	0	0	0	0	1	1	0
7	vocation	0	0	0	0	0	1	1	0
8	was	0	0	0	3	0	0	3	0
9	fine	2	2	0	0	1	1	6	0
10	did	0	3	0	3	0	1	7	0
11	motorcycle	0	0	0	1	0	0	1	0
12	Pantip	0	0	0	0	1	0	1	0
13	Guan Min Ho.	0	0	0	0	1	0	1	0
14	funny	0	0	11	0	1	0	2	0
15	Hua Hin	0	0	0	0	1	0	1	0
16	badminton	1	0	0	0	0	0	1	0

No.	Words	Pair 1	Pair 2	Pair 3	Pair 4	Pair 5	Pair 6	FWU	FWU from Macmillan Dictionary
17	Siam	8	0	0	0	0	0	8	0
18	must	2	0	0	0	2	1	3	0
19	oversea	2	0	0	0	0	0	2	0
20	Thai	7	0	0	0	0	0	7	0
21	Korean	5	0	0	0	0	0	5	0
22	Chinese	1	0	0	0	0	0	1	0
23	Japanese	1	0	0	0	0	0	1	0
24	English	1	0	0	0	0	0	1	0
25	France	1	0	0	0	0	0	1	0
26	that	1	0	0	0	1	0	2	0
27	did	0	1	0	0	0	3	4	0
28	gone	0	1	0	0	0	1	2	0
29	going	0	7	0	1	2	2	12	0
30	Phu-Kradueng	0	1	0	0	0	0	1	0
31	later	1	0	0	0	0	0	1	0
32	Ann	0	2	0	0	0	0	2	0
33	Keng	0	1	0	0	0	0	1	0
34	so	0	8	0	1	1	1	11	0
35	family	0	4	0	3	1	5	13	0
36	Doi -Suthep	0	2	0	0	0	0	2	0
37	Chieng-Mai	0	2	0	3	0	0	5	0
38	tallest	0	1	0	0	0	0	1	0
39	Surat	0	1	0	0	0	0	1	0

No.	Words	Pair 1	Pair 2	Pair 3	Pair 4	Pair 5	Pair 6	FWU	FWU from Macmillan Dictionary
40	Kho-Tao	0	3	0	0	0	0	3	0
41	Thailand	0	2	0	0	0	0	2	0
42	Tilosu	0	5	0	0	0	0	5	0
43	Tak	0	2	0	0	0	0	2	0
44	Surat	0	1	0	0	0	0	1	0
45	went	0	1	0	0	0	0	1	0
46	countdown	0	1	0	0	0	0	1	0
47	Full moon	0	2	0	0	0	0	2	0
48	told	0	1	0	0	0	0	2	0
49	a	0	4	1	0	2	1	8	0
50	face book	0	3	0	0	0	0	3	0
51	upload	0	1	0	0	0	0	1	0
52	Pattaya	0	0	0	1	0	0	1	0
53	Chieng-Rai	0	0	0	0	0	2	2	0
54	doing	1	0	0	0	0	2	3	0
55	*Uh huh,*	*25*	*8*	*0*	*5*	*5*	*8*	*51*	*0*
56	Central Rama 3	0	0	1	0	0	0	1	0
57	is	2	2	0	0	2	0	6	0
58	pardon	0	0	0	0	0	1	1	0
59	MSN	3	0	0	0	0	0	3	0

No.	Words	Pair 1	Pair 2	Pair 3	Pair 4	Pair 5	Pair 6	FWU	FWU from Macmillan Dictionary
60	*wow*	*0*	*0*	*11*	*5*	*3*	*1*	*20*	*0*
61	*Oh!*	*7*	*11*	*2*	*1*	*3*	*3*	*27*	*0*

ตารางที่ 11 ความถี่ของ Corpusและความถี่ของคำที่นักศึกษาใช้สนทนาโต้ตอบที่พบน้อยที่สุด

จากตารางที่ 11 ความถี่ของ Corpusและความถี่ของคำที่นักศึกษาใช้สนทนาโต้ตอบที่พบน้อยที่สุด จะสังเกตได้ว่าความถี่ของ Corpus ที่นักศึกษาใช้โต้ตอบมากที่สุดคือคำว่า Uh Huh, Wow,Oh และ Urr โดยใช้ถี่ถึง 51,27,20และ 13 ครั้งตามลำดับ แต่ความถี่ของ Corpus ก็คือ 0 จึงสรุปได้ว่าคำเหล่านี้เป็นคำที่นักศึกษาใช้มากที่สุดในขณะสนทนาโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าความถี่ของ Corpus ก็คือ 0 นั่นหมายความว่าคนส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้คำนี้

4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ทันทีหลังจากที่นักศึกษาพูดทางออนไลน์เสร็จแล้วความคิดเห็นของนักศึกษาจะถูกแบ่งออกดังนี้

- ความรู้สึกไม่มั่นใจ สูญเสียสมาธิและกังวลคิดมาก ความรู้สึกเหล่านี้เป็นความรู้สึกที่ไม่พึงปรารถนาและผู้พูดบางคนหลีกเลี่ยงที่จะต้องพูดภาษาต่างประเทศ เช่น

  A: Hi Keang.

  B: Hi Mat, how are you?

  A: I'm fine, and you?

  B: So good (Chuckle).

  A: What are you doing on weekend?

B: I'm going to Central Rama 3, and you?

A: I'm going the Mall Bangkapi.

B: Oh! Really?

A: What are you doing? What are you … do there?

B: Go to see a movie and singing to karaoke.

A: Who do you หา ?

B: And you?

จากบทสนทนาข้างบนพบว่านักศึกษามีความกังวลในการสื่อสารสิ่งที่พบเห็นได้โดยทั่วไปเมื่อผู้พูดเตรียมการพูดและเผชิญหน้ากับสถานการณ์การพูดภาษาต่างประเทศ

Interview Capture 1

R: รู้สึกอย่างไงบ้าง

S1: รู้สึกประทับใจครับ แต่เพื่อนผมตื่นเต้นครับ

S2: ตื่นเต้นค่ะ เป็นครั้งแรกค่ะที่พูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ หนูไม่เคยพูดภาษาอังกฤษทางอินเตอร์เน็ตเลยค่ะ แต่โจพูดเก่งค่ะ

Interview Capture 2

R: รู้สึกอย่างไงบ้าง

S1: ตื่นเต้นค่ะ สนุก

S2: ตื่นเต้นครับ สนุกดี

Interview Capture 3

R: ต้องคิดเป็นโครงสร้างทางภาษาก่อนพูดไหม

S1: ไม่ค่ะ มันสั้นค่ะ เขารีบพูด รีบจบ

S2: ก็มันตื่นเต้นครับอาจารย์

Interview Capture 4

R: รู้สึกอย่างไงบ้าง

S1: ชอบค่ะอาจารย์ ไม่ตื่นเต้นค่ะ

S2: ดีครับ กดดันนิดหน่อย เพราะเพื่อนพูดเก่ง

จากบทสนทนาข้างบน นักศึกษาบางคนตื่นเต้นในขณะสนทนา อย่างไรก็ตามก็มีนักศึกษาบางคนไม่ตื่นเต้น

จากข้อมูลในการสัมภาษณ์ข้างบนจะพบว่านักศึกษาใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารแตกต่างกันไป ในลำดับต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอกลยุทธ์ต่างๆที่นักศึกษาใช้ในขณะสนทนาโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์

4.2.4 กลยุทธ์ในการสื่อสาร

กลยุทธ์ในการสื่อสารมีประโยชน์เมื่อผู้เรียนมีความยุ่งยากในการที่จะพูดออกมา และในขณะเดียวกันเขาสามารถที่จะช่วยผู้เรียนคนอื่นดำเนินการสนทนาให้ราบรื่นได้ และสุดท้ายก็นำไปสู่ความมั่นใจและลดความกังวลในการพูดจนสิ้นสุดการสนทนา ตามที่ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลการสัมภาษณ์ซึ่งจะถูกวิเคราะห์หากลยุทธ์ในการสื่อสารดังนี้

- **การขอความช่วยเหลือ** นักศึกษาขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนาเพื่อตอบสิ่งที่หายไปในภาษาปลายทาง ทันทีที่ผู้เรียนเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ มันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะต้องรับทราบถึงการถามคำถาม ดังตัวอย่างใน figure 1 ข้างล่าง

Capture 1

Ok, I think it's beautiful (chuckle). Uhm.. Do you think of..... the... the place in Thailand?

A: (??) My think?

B: Uh huh (??)

A: Tilorsu .....Waterfall

B: Tilorsu Waterfall....

A: Yeah

B: Tak province

A: Yes

Figure 1 การขอความช่วยเหลือ

จากFigure 1 การขอความช่วยเหลือ ชี้ให้เห็นว่านักศึกษา A พูดว่า *Tilorsu .....Waterfall* และนักศึกษา B *Tilorsu Waterfall.... Tak province* นักศึกษา B ช่วยเหลือนักศึกษา A ให้จำได้ว่า *Tilorsu .....Waterfall* อยู่ที่ *Tak province* โดยการบอกว่าน้ำตกนี้อยู่ที่ชื่อจังหวัดตากและจะเกิดการโต้ตอบของคู่สนทนาและคำนี้ก็จะสามารถช่วยให้คงไว้ซึ่งการสนทนาได้ต่อไป นักศึกษา A พูดว่า *yes.*

- **การใช้ภาษาท้องถิ่น** นักศึกษาใช้ภาษาท้องถิ่นของตนเพื่อส่งผ่านข้อความเมื่อต้องประสบกับปัญหาต่างๆในการติดต่อสื่อสารอย่างมีทางเลือก ดังตัวอย่างใน Figure 2

Capture 6

B: Hi Keang.

A: Hi Mat, how are you?

B: I'm fine, and you?

A: So good (Chuckle).

B: What are you doing on weekend?

A: I'm going to Central Rama 3, and you?

B: I'm going the Mall Bangkapi.

A: Oh! Really?

B: What are you doing.. what are you … do there?

A: Go to see a movie and singing to karaoke.

B: **Who do you หา?**

A: And you?

B: I'm shopping.

Figure 2 การใช้ภาษาท้องถิ่น

จาก Figure 2 การใช้ภาษาท้องถิ่น ชี้ให้เห็นว่ามันเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในการนำมาดัดแปลงใช้เพื่อที่ผู้เรียนรู้ภาษาจะได้นำมาส่งผ่านข้อความที่ตนต้องการได้เช่นนักศึกษา A พูดว่า *Who do you* ***หา?*** นักศึกษา B ตอบว่า *And you?* นักศึกษา B พูดว่า *I 'm go shopping. ดังนั้น การพูดว่า "* ***หา"*** เป็นการพยายามที่จะส่งผ่านข้อความนั้นย่อมดีกว่าการที่ไม่พูดอะไรเลย

- **การใช้อวัจนภาษา** นักศึกษาใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายนั่นคือการบอกใบ้หรืออากัปกริยา เพื่อแทนที่คำที่พวกเขาไม่ทราบซึ่งมีอยู่ในการติดต่อสื่อสาร ดังตัวอย่างใน Figure 3

Capture 4

B: How did you go there?

A: Uhm….. By Motorcycle.

B: Wow! You bike?

A: Yes, I bike.

B: It's incredible (Chuckle). Who do you go with?

A: My friend, and you?

B: Uhm.. with my family.

A: My family your family.

Figure 3 การใช้อวัจนภาษา

จาก Figure 3 การใช้อวัจนภาษาชี้ให้เห็นเป็นที่เข้าใจกันว่าถึงแม้การใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อส่งผ่านข้อมูลความคิดอาจมีข้อจำกัด แต่อย่างน้อยก็มิได้ทำให้การสนทนาช้าลง ตัวอย่างเช่นนักศึกษา A พูดว่า *Yes, I bike* และนักศึกษา B พูดว่า it's incredible (*chuckle)* (หัวเราะเบา) และ หากนักศึกษา A ไม่รู้จักคำว่า "incredible" ก็จะไม่โต้ตอบให้บทสนทนาดำรงอยู่ได้ต่อไป

- **การหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสาร** นักศึกษาอาจจะหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสารเมื่อทราบว่าจะพบกับปัญหาหรือหยุดการสนทนากลางคัน ดังตัวอย่างใน figure 4

Capture 5

B: .....*Where are you going on your holiday?*

A: Uhm..... I will go to Hua Hin.

B: Who do would you go?

A: Urrr... With my family?

B: How do you go?

A: Uhm... By car.

B: How long you go?

A: Urr..... about once a week.

B: Have a nice trip.

A: Oh! Ok.

B: *You must buy souvenir for me. Ok?*

A: Ok .....

B: I must to go now. See, see you!

A: Oh! See you , bye....

B: Bye.

Figure 4 การหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสาร

จาก Figure 4 การหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสาร ชี้ให้เห็นว่าผู้พูดควรทราบว่าเมื่อไรและอย่างไรที่ควรหลีกเลี่ยง ผู้พูดอาจทำทำการเลี่ยงปัญหาในบางส่วน เช่น นักศึกษา A พูดว่า *I will go to Hua-Hin* จะไป*เที่ยวหัวหิน*) และนักศึกษา B พูดว่า *You must buy souvenir for me. O.k?* (*คุณต้องซื้อของมาฝากฉันด้วยนะ*) นักศึกษา B อาจจะไม่ใส่ใจกับคำว่า *ซื้อของมาฝากด้วยนะ*จึงพูดว่า *I must go now. See , see you!* ในทางกลับกันหากการติดต่อสื่อสารคือสิ่งที่สำคัญ การหลีกเลี่ยงอาจเป็นสาเหตุให้เกิดความไม่เข้าใจได้และหากพวกเขารู้สึกว่าต้องถูกต้องเสมอ พวกเขาอาจหลีกเลี่ยงในหลายสถานการณ์และนั่นก็จะไม่เกิดการพัฒนาทักษะ

- **การถามเพื่อความชัดเจน** เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น พวกเขาจะสอบถามเพื่อความชัดเจนเมื่อพวกเขาไม่เข้าใจข้อความที่ได้รับหรือพบกับความสงสัยระหว่างการติดต่อสื่อสารท่ามกลางวงสนทนา ดังตัวอย่างใน figure 5

Capture 1

A: Uh huh! do you like Thai.. Thai movie and… oversea movie?

B: Yes, yes, yes… yes yes Thai, Thai Korea, Chinese movie, Japanese movie, English, France, everything.

A: That sound great, I like …Korean movie…. same you.

B: Uhm.. Korean series?

A: yes, yes…..

B: What Korean series do you…..Urrrrr.. most likely, … the most likely?

A: Korean movie?

B: Yes, Series!

A: Uh huh! do you like Thai.. Thai movie and… oversea movie?

B: Yes, yes, yes… yes yes Thai, Thai Korea, Chinese movie, Japanese movie, English, France, everything.

A: That sound great, I like …Korean movie…. same you.

B: Uhm.. Korean series?

A: yes, yes…..

B: What Korean series do you…..Urrrrr.. most likely, … the most likely?

A: Korean movie?

B: Yes, Series!

- Figure 5 การถามเพื่อความชัดเจนและการใช้ตัวคั่น

จาก Figure 5 การถามเพื่อความชัดเจน เช่น นักศึกษา A พูดว่า *oversea movie* นักศึกษา B ก็เลยถามเพื่อความชัดเจนว่า *oversea movie คือ Korea, Chinese movie, Japanese movie, English, France, everything.*นักศึกษา A ตอบว่า That sound great.

- **การใช้ตัวคั่น** นักศึกษาหลายคนอาจใช้ตัวคั่น "filer"ในบทสนทนาอย่างไม่รู้ตัว ตัวคั่นเพื่อคิด ถูกมองว่าเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ เมื่อผู้พูดหยุดเพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดสำหรับการพูดในชุดคำต่อไป

จาก Figure 5 การใช้ตัวคั่น ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาใช้ตัวคั่นเพื่อให้บทสนทนาดำรงไว้อย่างต่อเนื่อง เช่น นักศึกษา A พูดว่า *What Korean series do you…..Urrrrr.. most likely, … the most likely?* และนักศึกษาB พูดว่า *Korean movie.* สิ่งนี้จะช่วยพวกเขาในสองทางนั่นคือ อย่างแรกผู้ฟังจะทราบว่าผู้พูดกำลังทำอะไรหรือแม้แต่พยายามช่วย และอย่างที่สองมันทำให้บทสนทนามีความเป็นธรรมชาติซึ่งคนทั่วไปก็มีการหยุดและคิดเป็นช่วงๆเช่นเดียวกัน

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว การอภิปรายผลจะถูกนำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะฝึกการพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีกระบวนการและผลการวิจัยโดยสรุปดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างการทดลองในงานวิจัยที่ตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจและนักศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์รวม 60 คน เวลาว่างชอบฟังเพลงออนไลน์ (Internet Radio) โปรแกรมที่เข้าไปใช้บ่อยที่สุดคือ Chat, facebook, MSN และหัวข้อที่นักศึกษาคุยกันบ่อยที่สุดคือหัวข้อเกี่ยวกับการซื้อสินค้า ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ และวันหยุดเป็นต้น

2. คุณภาพของภาษาที่เปล่งออกไปในขณะพูดโต้ตอบผ่านเครือข่านออนไลน์ เช่นการลำดับเนื้อเรื่องความน่าสนใจของเนื้อเรื่อง สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนดให้ การใช้ภาษา มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยแยกออกเป็นลำดับเช่น การลำดับเนื้อเรื่องมีความน่าเชื่อถือปานกลาง ความน่าสนใจของเนื้อเรื่องอยู่ในระดับปานกลาง สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ในระดับปานกลาง สามารถใช้ภาษาถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้โดยมีความน่าเชื่อถือมาก

3. ความถี่ของ Corpus ที่นักศึกษาใช้โต้ตอบคือคำว่า You โดยใช้ถี่ถึง117 ครั้งและความถี่ของ Corpus ก็คือ 3 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า " You " เป็นคำใช้เรียกบุคคลที่เราสนทนาด้วยซึ่งเป็นคำที่นักศึกษาใช้มากที่สุดในขณะสนทนาโต้ตอบผ่านเครื่อข่ายออนไลน์ และมีคำว่า " I " ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อตนเองในขณะสนทนากับคนอื่น โดยมีความถี่สูงถึง 102 ครั้งและความถี่ของ Corpusก็คือ 3 เช่นเดียวกันนั่นหมายความว่าคนส่วนใหญ่นิยมใช้คำนี้

4. คำที่นักศึกษาใช้โต้ตอบมากที่สุดคือคำว่า Uh Huh, Wow, Oh และ Urr โดยใช้ความถี่ถึง 51,27,20 และ 13 ครั้งตามลำดับ แต่ความถี่ของ Corpus ก็คือ 0 จึงสรุปได้ว่าคำเหล่านี้เป็นคำที่นักศึกษาใช้มากที่สุดในขณะสนทนาโต้ตอบผ่านเครื่อข่ายออนไลน์ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าความถี่ของ Corpus ก็คือ 0 นั่นหมายความว่าคนส่วนใหญ่**ไม่**นิยมใช้คำนี้

5. ข้อสังเกตอื่นๆ ในขณะที่สนทนาโต้ตอบผ่านเครื่อข่ายออนไลน์ เช่น

5.1 การใช้ภาษาท้องถิ่น

เพื่อส่งผ่านข้อความเมื่อต้องประสบกับปัญหาต่างๆในการติดต่อสื่อสารอย่างมีทางเลือกเช่น

A: "Who do you หา "

B: And you?

มันคือประโยชน์ในการนำมาดัดแปลงใช้เพื่อที่ผู้เรียนรู้ภาษาจะได้นำมาส่งผ่านข้อความที่ตนต้องการได้ แม้ว่าพวกเขาจะทราบดีว่ามีทางอื่นที่ดีกว่าที่จะส่งผ่านข้อความออกไป การพยายามที่จะส่งผ่านข้อความนั้นย่อมดีกว่าการที่ไม่พูดอะไรเลย

5.2 การใช้อวัจนภาษา

ผู้เรียนรู้ภาษาใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายนั่นคือการบอกใบ้หรืออากัปกริยา เพื่อแทนที่คำที่พวกเขาไม่ทราบซึ่งมีอยู่ในการติดต่อสื่อสาร เป็นที่เข้าใจกันว่าถึงแม้การใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อส่งผ่านข้อมูลความคิดอาจมีข้อจำกัด แต่อย่างน้อยก็มิได้ทำให้การสนทนาช้าลง (ดูภาคผนวกที่ 8 online interaction จาก website) สิ่งนี้จะช่วยให้บทสนทนาดำรงอยู่ได้ต่อไป

5.3 การถามเพื่อความชัดเจน

เพื่อช่วยเหลือคู่สนทนาภาษาให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น พวกเขาจะสอบถามเพื่อความชัดเจนเมื่อพวกเขาไม่เข้าใจข้อความที่ได้รับหรือพบกับความสงสัยระหว่างการติดต่อสื่อสารท่ามกลางวงสนทนา เช่น

A: That sound great, I like …Korean movie…. same you.

B: Uhm.. Korean series?

5.4 การใช้ตัวคั่น

ผู้เรียนภาษาหลายคนอาจใช้ตัวคั่น " Filer "ในบทสนทนาอย่างไม่รู้ตัว ตัวคั่นเพื่อที่จะคิดว่าจะพูดอย่างไรในประโยคต่อไป ถูกมองว่าเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ เมื่อผู้พูดหยุดเพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดสำหรับการพูดในชุดคำต่อไป พวกเขาก็จะใช้ตัวคั่นเข้ามาช่วยโดยอัตโนมัติ เช่น

A: Yes, yes, I will go too ..... Siam today. I must uhm.....go to Siam because I .....I..... I..... must take my sister, my sister learn at Siam.

B: Oh! You love bowling in Siam? Love to play?

ดังนั้นตัวคั่นมีไว้เพื่อให้บทสนทนาดำรงไว้อย่างต่อเนื่อง แม้แต่เจ้าของภาษาเองก็ใช้ตัวคั่นเหล่านี้ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน สิ่งนี้จะช่วยพวกเขาในสองทางนั่นคือ อย่างแรกผู้ฟังจะทราบว่าผู้พูดกำลังทำอะไรหรือแม้แต่พยายามช่วย และอย่างที่สองมันทำให้บทสนทนามีความเป็นธรรมชาติ

6. จากการสัมภาษณ์นักศึกษาส่วนใหญ่จะตื่นเต้นและสนุกมากกว่าในห้องเรียน ไม่ต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนพูด บางครั้งก็ยากมากกว่าที่จะเปล่งภาษาออกมาได้ พูดทางออนไลน์ไม่มีเพื่อนอยู่รอบๆ ทำให้มีอิสระทางความคิด หรือบางครั้งมีช่วงเงียบ (หมายถึงการสนทนาไม่ต่อเนื่อง)นักศึกษาคิดว่ามันเป็นปัญหาที่ทำให้เขาไม่สามารถควบคุมการสนทนาให้ต่อเนื่องได้

7. นอกเหนือจากปัญหาทางร่างกายที่พบว่าเป็นสิ่งปกติที่แทบจะเกิดขึ้นกับผู้พูดทุกคน ปัญหาภายในจิตใจก็ถูกพบด้วยเช่นเดียวกันในหลายๆทาง นั่นก็คือความรู้สึกไม่มั่นใน สูญเสียสมาธิและกังวลคิดมาก ความรู้สึกเหล่านี้เป็นความรู้สึกที่ไม่พึงปรารถนาและผู้พูดบางคนหลีกเลี่ยงที่จะต้องพูดภาษาต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. กลุ่มตัวอย่างควรเป็นนักศึกษาต่างสถาบันการศึกษาที่ไม่รู้จักกันมาก่อนหรืออาจจะเป็นการวิจัยร่วมของอาจารย์ทั้งสองสถาบันการศึกษาโดยให้นักศึกษาของตัวเองเป็นกลุ่มทดลองร่วมกัน
2. นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่ผู้วิจัยสอนในภาคการศึกษานั้นๆ
3. การพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ (online interaction) ผู้วิจัย ได้ Post file online interaction ขึ้นwebsite แล้วควรให้นักศึกษาคนอื่นหรือผู้ที่สนใจภายนอก เข้ามาสนทนา โต้ตอบที่ website ที่ผู้วิจัยทำขึ้นด้วย
4. กลุ่มตัวอย่างควรเป็นนักศึกษากับชาวต่างชาติก็ได้เพราะภาษาอังกฤษใช้สื่อสารกับคนต่างชาติไม่ใช่คนไทยด้วยกัน
5. ครูผู้สอนในรายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ หรือกลุ่มวิชาการฟัง การพูด สามารถมอบหมายให้นักศึกษาสนทนาโต้ตอบออนไลน์

บรรณานุกรม

1. Abrams, Z., 2003, "The effect of synchronous and asynchronous CMC on oral Performance in German". **The Modern Language Journal, 87**, pp.157-167.

2. Andres, V.D., 1999, " Self-Esteem in the Classroom or the Metamorphosis of Butterflies", **In Affect in Language Learning,** Arnold, J.(Ed.), Cambridge University Press, Cambridge, pp.87-88

3. Bailey, K.M. and Nunan, D,C., 2005, **Practice English Language Teaching**: Speaking, McGraw-Hill, New York, pp. 19-20.

4. Beauvois, M.H., 1997, "Write to speaker: The effective of electronic Communication on the oral achievement of fourth semester French Students". In J. Muyskens (Ed.), **New ways of learning and teaching issues in language program direction**, pp.93-116.

5. Blake, R., 2000, "Computer-mediated communication: A window on FL Spanish Interlanguage". **Language Learning & Technology**, pp. 120-136.Retrieve January 14, [online}, available: http:// llt.msu.edu.vol 4numi/ blake/default.html.

6. Brown, G. and Yule, G., 1983, **Teaching the Spoken Language**, Cambridge University Press, Cambridge, p.13.

7. Busby, R.E. and Majors, R.E., 1987, **Basic Speech Communication**, Harper & Row, New York, pp.194-195.

8. Bygate, M., 1987, **Speaking**, Oxford University Press, Oxford, pp. 5, 6, 7, 26-27, 32.

9. Chun D., 1994," Using computer network to facilitate the acquisition of interaction competence". **System, 22, 1** pp.17-31.

10. Corder, S.P., 1977, "Simple Codes and Source of the Second Language Learner's Initial Heuristic Hypothesis", **Studies in Second Language Acquisition**, Vil.1, pp.1-10.

11. Coopersmith,S., 1967, **The Antecedents of Self-Esteem**, Freeman & Co, San Francisco, pp.4-5.

12. Crystal, D., 2003, **English as a Global Language 2nd**, Edinburgh, Cambridge University Press, pp.19-21.

13. Cummins, J., and Sayers, D., 1990, "Educational 2001: Learning networks and educational reform". In C.J. Faltis, & R.A. Devillar (Eds.), **Language Minority Students and Computers**, pp.1-30. New York: The Haworth Press.

14. Danato, R., 1994, "Collective scaffolding in second language learning". In J. Lantof, & G. Appel (Eds.), **Vygotskian Approaches to Second Language Research**, pp.33-56.

15. DeVito, J.A., 1987, **The Elements of Public Speaking**, 3rd ed., Harper & Row, New York, pp.61,62.

16. Ellis, R., 1994, **The Study of Second Language Acquisition**, Oxford University Press, Oxford, pp-131-398.

17. Florez ,M.A.C., 1999, **Improving Adult English Language Learners' Speaking Skill**, ERIC Digest ED43504, Retrieved July 7, 2002 from ERIC database

18. Gardner, R.C. Smythe, P.C. Clement, R. and Glickman, L., 1976, **Second Language Learning: A Social-Psychology Perspective**, Canadian Modern Language Review, pp. 198-213.

19. Gardner, R.C., 1985, **Social Psychology and Language Learning: The Role of Attitudes and Motivation,** Edward Arnold, London.

20. Gronbeck, B.E., McKerrow, R.E., Ehninger, D. and Monroe, A.H.1997, **Practices and Types of Speech,** 13th ed., Longman, New York, p.23.

21. Harmer, J., 2007, **The Practice of English Language Teaching: Fourth Edition**, Person Longman, Edinburgh, pp.13-18., 187.

22. Heather, J.C., 2003, **The validity of computer - mediated communicative language test**. Doctoral Dissertation, The University of Arizona.

23. Higgins, R., 1991, **Computer-mediated cooperative learning:** synchronous and asynchronous communication between students learning nursing diagnosis. Doctoral Dissertation Online: http:// www.cybercorp.net/ Higgins/thesis/University of Toronto.

24. Horwitz, E.K. และ Yong, D., (Eds.), 1991, **Language Anxiety: From Theory and Research to Classroom Implications**, Prentice-Hall, Englewood Cliffs.

25. Hondo, D.S. and Ying-Ling, Y., 2004, "Strategies for Coping with Language Anxiety: The Case of Students English in Japan", **ELT Journal**, Vol. 58, No. 3, pp.258, 262.

26. Krashen's. 1981, 1985, 1987. **The input Hypothesis**. New York: Longman.

27. Littlewood1, W.T.,1984, **Foreign and Second Language Learning**, Cambridge University Press, Cambridge, pp. 83-87.

28. Long, M H., 1988. **Instructed interlanguage development**. In Beebe, L(ed) Issues in Second Language Acquisition: Multiple Perspective Newbury House.

29. MacIntyre, P.D. and Gardner, R.C., 1994. 2002:29. "The Subtle Effects of Language Anxiety on Cognitive Processing in the Second Language", **Language Learning**, Vol. 44 No. 2, p. 284.

30. Macmillan English Dictionary for Advancer Learners: International Students Edition, **Macmillan Publisher** , Oxford:p.1372

31. Ochs, E., 1979, **Planned and Unplanned Discourse**, Academic Press, New York.

32. Oxford, R.L., 1990, **Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know**, Newbury House, New York, pp. 50-51, 94-97.

33. Oxford Advanced Learner's Dictionary, 1995, 5th ed., **Oxford University Press**, Oxford.1141.

34. Rubin, J. and Thompson, I., 1994, **How to Be a More Successful Language Learner**, Heinle & Heinle, Boston, pp. 105 – 107.

35. Stapleton,P.,2005, Evaluation web- sources: internet literacy and L2 academic writing.**ELT Journal 59/2.**

36. Stern, H.H., 1990, **Fundamental Concepts of Language Teaching**, Oxford University Press, Oxford cited in Bialystok, p.3 .

37. Wardhaugh, R., 1977, **Introduction to Linguistics** 2nd ed., McGraw-Hill, New York, pp. 37-38.

38. Wei-ping ,W., 1995, " Fear of Speaking , and Self-talk", **MET,** Vol. 4 No.4, p. 58)

39. Williams, M., 1999, "Motivation in Language Learning ". **English Teaching Professional**, Vol. 13, October, p.3.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างข้อมูลจากแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

จุดประสงค์ของการวิจัยนี้เพื่อสอบถามของงานวิจัยในหัวข้อสัมฤทธิ์ผลของการฝึกพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ1 ในภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา 2553 ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คำแนะนำ กรุณาใส่เครื่องหมาย (/) ในช่องว่างที่กำหนดให้ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดโดยใช้เกณฑ์ต่อไปนี้ตามลำดับความสนใจของนักศึกษา

	X	การแปลความหมาย
1.เวลาว่างนักศึกษาชอบทำอะไร		
1.1 ใช้อินเตอร์เน็ต	3.22	บางครั้ง
1.2 ชมภาพยนตร์	3.06	บางครั้ง
1.3 ฟังเพลง	3.96	บ่อยครั้ง
1.4 อ่านหนังสือ	3.02	บางครั้ง
2. website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด		
2.1 ทักษะการเขียน		
2.1.1 การใช้ อีเมลล์	3.25	บางครั้ง
2.1.2 การส่งข้อควาSMS เช่น ICQ,MSN,Web chat เป็นต้น	3.03	บางครั้ง
2.1.3 การ Chat เช่น Facebook,Net Meeting ,Hi Fi ,e-card, using bulletin board, web boards เป็นต้น	3.98	บ่อยครั้ง
3. website ที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษาอังกฤษทีสุด		
3.2 ทักษะการฟังและการพูด		
3.1.1 web cam	3.82	บางครั้ง
3.1.2 video conference	3.03	บางครั้ง
3.1.3 movie online	2.80	แทบจะไม่
3.1.4 internet radio	4.01	บ่อยครั้ง
4. หัวข้อที่นักศึกษาคุยกันในขณะใช้โปรแกรม Webcam		
4.1.1 เกี่ยวกับการเรียน การศึกษา	2.78	แทบจะไม่
4.1.2 เกี่ยวกับการซื้อสินค้า ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ เป็นต้น	4.35	บ่อยครั้ง
4.1.3 สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ	3.86	บางครั้ง
4.1.4 กิจกรรมทางสังคม เช่น การพบปะสังสรรค์ คุยเรื่องแฟน เป็นต้น	3.03	บางครั้ง

ภาคผนวก ข

ค่าสถิติของแบบประเมินการพูด

สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด คู่ที่ 1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	มาก	1	33.3	33.3	33.3
	มากที่สุด	2	66.7	66.7	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด คู่ที่ 2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มากที่สุด	2	66.7	66.7	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด คู่ที่ 3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	1	33.3	33.3	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด คู่ที่ 4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	มาก	2	66.7	66.7	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด คู่ที่ 5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	1	33.3	33.3	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด คู่ที่ 6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	33.3	33.3	33.3
	ปานกลาง	1	33.3	33.3	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

ลำดับเนื้อเรื่องชัดเจนดี คู่ที่ 1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	มาก	2	66.7	66.7	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

ลำดับเนื้อเรื่องชัดเจนดี คู่ที่ 2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	1	33.3	33.3	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

ลำดับเนื้อเรื่องชัดเจนดี คู่ที่ 3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	33.3	33.3	33.3
	ปานกลาง	2	66.7	66.7	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

ลำดับเนื้อเรื่องชัดเจนดี คู่ที่ 4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	2	66.7	66.7	66.7
	มาก	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

ลำดับเนื้อเรื่องชัดเจนดี คู่ที่ 5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	2	66.7	66.7	66.7
	มาก	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

ลำดับเนื้อเรื่องชัดเจนดี คู่ที่ 6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	3	100.0	100.0	100.0

เรื่องน่าสนใจ คู่ที่ 1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	1	33.3	33.3	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

เรื่องน่าสนใจ คู่ที่ 2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	2	66.7	66.7	66.7
	มาก	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

เรื่องน่าสนใจ คู่ที่ 3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	66.7	66.7	66.7
	ปาน กลาง	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

เรื่องน่าสนใจ คู่ที่ 4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	2	66.7	66.7	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

เรื่องน่าสนใจ คู่ที่ 5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	3	100.0	100.0	100.0

เรื่องน่าสนใจ คู่ที่ 6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	3	100.0	100.0	100.0

สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ คู่ที่ 1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	มาก	1	33.3	33.3	33.3
	มาก ที่สุด	2	66.7	66.7	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ คู่ที่ 2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	1	33.3	33.3	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ คู่ที่ 3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	66.7	66.7	66.7
	ปาน กลาง	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ คู่ที่ 4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปาน กลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	2	66.7	66.7	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ คู่ที่ 5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	2	66.7	66.7	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

สามารถซักถามในเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อได้ คู่ที่ 6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	1	33.3	33.3	33.3
	มาก	1	33.3	33.3	66.7
	มากที่สุด	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

การใช้ภาษา คู่ที่ 1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ผิดพลาดมากเมื่อสื่อความหมาย	1	33.3	33.3	33.3
	ถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้	1	33.3	33.3	66.7
	ผิดพลาดน้อยเชื่อมโยงภาษาได้ดี	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

การใช้ภาษา คู่ที่ 2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ผิดพลาดมากเมื่อสื่อความหมาย	2	66.7	66.7	66.7
	ผิดพลาดน้อยเชื่อมโยงภาษาได้ดี	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

การใช้ภาษา คู่ที่ 3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ผิดพลาดมากเมื่อสื่อความหมาย	2	66.7	66.7	66.7
	ถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

การใช้ภาษา คู่ที่ 4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ผิดพลาดมากเมื่อสื่อความหมาย	1	33.3	33.3	33.3
	ถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้	2	66.7	66.7	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

การใช้ภาษา คู่ที่ 5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้	3	100.0	100.0	100.0

การใช้ภาษา คู่ที่ 6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ผิดพลาดมากเมื่อสื่อความหมาย	2	66.7	66.7	66.7
	ถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้	1	33.3	33.3	100.0
	Total	3	100.0	100.0	

ภาคผนวก ค

บทสนทนาพูดโต้ตอบผ่านเครือข่ายออนไลน์

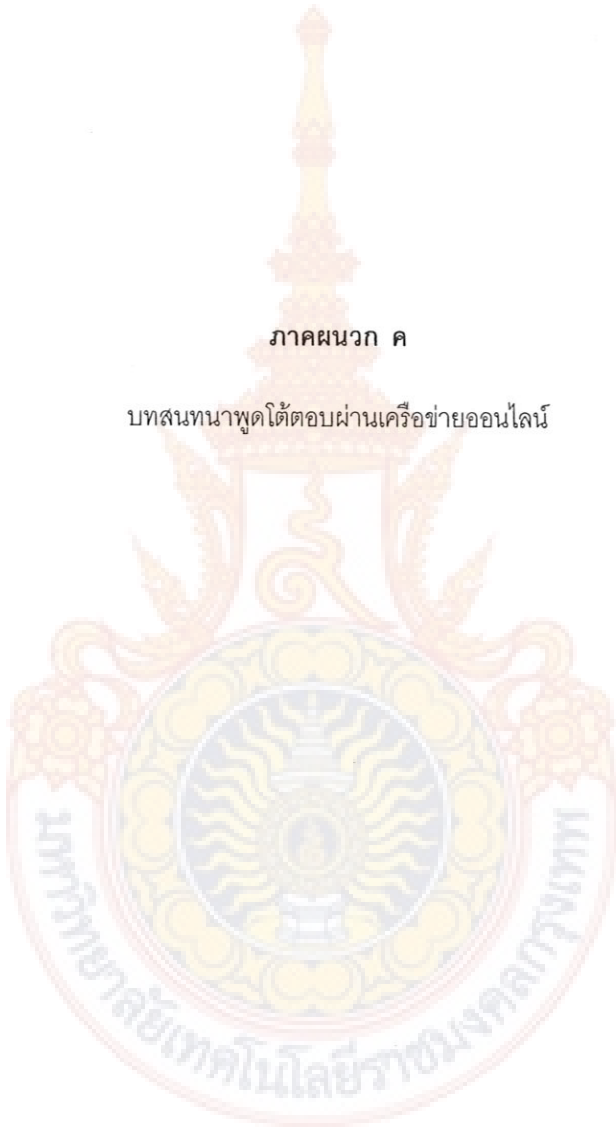

Capture 1

A: Boy

B: Girl

A: Hi Joe, how are you?

B: I'm fine, and you?

A: สวัสดี โจ สบายดีเหรอ

B: ฉันสบายดี แล้วคุณหล่ะ

A: Uh huh, I'm fine. And ….in your free time, what do…. What are you doing?

B: Uhm…… Before I tell you, can you explain me?

A: อือ เราสบายดี เวลาว่าง คุณชอบทำอะไรหล่ะ

B: เออ …ก่อนที่จะบอกเธอ เธอสามารถอธิบายให้ฉันฟังหน่อยสิ

A: Huh!...

B: You first, you first.

A: เออ……

B: คุณก่อน

A: Oh! I… I like.. I like to shopping…. And travel… uh huh…. And, and you?

B: I like to climb to mountains, swimming, play badminton, and… listen to music. Uhm… Do you like music?

A: อ้อ …ฉันชอบ…….ฉันชอบซื้อของ…..

B: ฉันชอบปีนภูเขา ว่ายน้ำ เล่นแบดมินตันและ……ฟังเพลง เออ……คุณชอบดนตรีไหม

A: Yes, I like

B: What kind of music do you like?

A: ใช่ ฉันชอบ

B: คุณชอบดนตรีแบบไหนหล่ะ

A: I like classic and jazz.

B: (Chuckle) Me too, I like jazz because it make me feel uhmm.. rise up. Jazz is slowly and uhhh..... sound so sad, I love it.

A: ฉันชอบคลาสสิกและแจ๊ส

B: (หัวเราะ) ฉันก็เหมือนกัน ฉันชอบแจ๊สเพราะว่ามันทำให้ฉันรู้สึก เออ....สดชื่น. แจ๊สมันช้าๆและเออ.....ดูเหมือนจะเศร้าๆนะ แต่ฉันก็ชอบ

A: Uh huh, I love to, it's , I can dance, jazz dance I like, I like jazz dance.

B: Oh! (chucke) Surprise...uhm.....Do you play MSN in free time? Uhm..... Do you love it or like or ... don't like? Do you love to play MSN?

A: อะฮะ ฉันก็ชอบเหมือนคุณ มัน..... ฉันสามารถเต้นแจ๊สได้ด้วยนะ ฉันชอบเต้นแจ๊ส

B: โอ้! (หัวเราะ) แปลกใจมาก เออ.....เวลาว่างคุณชอบเล่น MSN มั๊ย เออ .....คุณชอบ หรือไม่ชอบหล่ะ คุณชอบชอบเล่น MSN มั๊ย

A: Yes, I like play MSN, and... when...when I have free time I... I like to... go to the beach Uh huh...

B: Oh! You can swimming?

A: ใช่ฉันชอบเล่นMSM เมื่อเรามีเวลาว่าง ฉันชอบไปทะเล เออ.....

B: โอ้! คุณว่ายน้ำได้ไหม

A: Yes, I can.

B: Oh! Me too, I can swimming and ..... Uhm..... what are.....what sport do you like? Urrr... what sport do you likest... the likest sport?

A: ได้สิ

B: โอ้! ฉันก็ว่ายน้ำได้เหมือนกัน และ.....เออ..... อะไร..... กีฬาอะไรที่คุณชอบสุด... กีฬาที่ชอบที่สุด

A: Sport? What... kind.. kind of sport, yes?

B: Everything what you ... Urr.... .. likest, the likest, the most .. the most, yes, yes, the most you like?

A: กีฬา..... ประเภท..... ประเภทกีฬา ใช่ไหม

B: อะไรก็ได้คุณ.... เอ่อ..... ชอบที่สุด ที่สุด ที่สุด.... ที่สุด ใช่ ใช่ ที่คุณชอบที่สุด

A: Uhm…. I like….. valley ball.

B: Uhm! I love swimming. ……(Chuckle)

A: อืม.... ฉันชอบ..... วอลเลย์บอลล์

B: อืมฉันชอบว่ายน้ำ..... (หัวเราะ)

A: (Chuckle) I , I ..I ...I swimming it's not not so good, uhm huh!

B: In a few minutes, I want to go out…….

A: (หัวเราะ) ฉัน ฉัน ฉัน ฉันว่ายน้ำไม่ค่อยเก่ง อืม

B: อีกสองสามนาที ฉันอยากจะไปข้างนอก

A: Where are you go out?

B: Uhm……. I want to go to Siam because..... Yes, I want to shopping (Chuckle).

A: คุณจะไปไหน

B: อืม..... ฉันต้องการไปสยามเพราะว่า..... ใช่ฉันต้องการไปซื้อของ (หัวเราะ)

A: Oh! like like me.

B: I want to shopping to Siam, yes, like like.

A: โอ้ เหมือน เหมือนฉันเลย

B: ฉันต้องการไปซื้อของที่สยาม ใช่ เหมือน เหมือน

A: Yes, yes, I will go too … Siam today. I must uhm……go to Siam because I ..I.. I.. must take my sister, my sister learn at Siam.

B: Oh! You love bowling in Siam? Love to play?

A: ใช่ ใช่ ฉันจะไปเหมือนกัน..... วันนี้สยาม ฉันต้องเอ่อ..... ไปที่สยามเพราะว่า ฉัน ฉัน ฉัน ต้องพาพี่สาว ฉันไปเรียนที่สยาม

B: เหรอ คุณชอบเล่นโบว์ลิ่งที่สยาม ชอบเล่นไหม

A: No! I never play bowling…

B: The major bowling is good.

A: ไม่ ฉันไม่เคยเล่นโบว์ลิ่ง

B: ที่เมเจอร์โบว์ลิ่งดีนะ

A: Uh huh… I will try, I will try……..

B: (Chuckle) Do you watch "Step up" movie?

A: หลอ .... แล้วไว้ฉันจะลองไปเล่นดูนะ.....

B: (หัวเราะ) คุณดูหนังเรื่อง "เสต๊พอัพ" หรือยัง

A: No.. I don't like…. Uhm… oversea movie, I like Thai movie.

B: Oh…….. Uhm……. What's Thai movie do you like, Urr.. what's Thai movie.. do you…ur.. most like?

A: ยังเลย ฉันไม่ชอบ ... อืม..... หนังต่างประเทศ ฉันชอบหนังไทย

B: โอ..... อืม..... หนังไทยเรื่องอะไร ที่คุณ เอ่อ..... หนังไทยอะไร ... ที่คุณ.... เอ่อ... ชอบที่สุด

A: I like .. kind of movie about uhm .. romantic comedy uh huh, and….. drama movie.. yes and and you? What kind do you like?

B: I like drama, action and…. music.

A: ฉันชอบ..... หนังที่เกี่ยวกับอืม..... ความรักเบาสมอง อืมและ.... หนังชีวิต... ใช่ และและคุณหละ คุณชอบหนังประเภทอะไร

B: ฉันชอบหนังชีวิต ต่อสู้และ ดนตรี

A: Uh huh! do you like Thai.. Thai movie and… oversea movie?

B: Yes, yes, yes… yes yes Thai,Thai Korea, Chinese movie, Japanese movie, English, France, everything.

A: อืม คุณชอบไทย... หนังไทยและ... หนังต่างประเทศ

B: ใช่ ใช่ ใช่ .... ใช่ ใช่ ภาพยนต์ไทย เกาหลี จีน ญี่ปุ่น อังกฤษ ฝรั่งเศษ ทุกอย่าง

A: That sound great, I like …Korean movie…. same you.

B: Uhm.. Korean series?

A: เยี่ยม ฉันชอบ ..... หนังเกาหลี..... เหมือนคุณ

B: อืม..... ซีรี่เกาหลีเหรอ

A: yes, yes.....

B: What Korean series do you.....Urrrrr.. most likely, … the most likely?

A: ใช่ ใช่ .....

B: ซีรี่เกาหลีอะไร..... เอ่อ..... ที่คุณชอบ..... ชอบมากที่สุด

A: Korean movie?

B: Yes, Series!

A: หนังเกาหลี

B: ใช่ ซี่รีส์

A: Orrr..... I like Coffee print .... And,and princess hour. Uh Huh!

B: Ok, Urrr..... Now, I want to go out. Bye bye.

A: อ่อ..... ฉันชอบ คอฟฟี่ปริ้นท์ ..... และพรินเซสอาวเวอร์ อืม

B: โอเค เอ่อ..... ฉันจะไปแล้วหล่ะ ลาก่อน

A: Ok Ok, See you again. Bye.

B: See you later, bye.

A: โอเค โอเค แล้วไว้เจอกันใหม่นะ ลาก่อน

B: แล้วไว้เจอกัน ลาก่อน

End of Capture 1

Capture 2

B: Hi .. Hi Amm!

A: ……Hello

B: สวัสดีแอ๋ม

A: .....สวัสดี

B: How are you? Hi Am,

A: ….Hi Keang, ….. how are you?

B: สวัสดีแอ๋ม สบายดีไหม

A: ...สวัสดีเกียง..... สบายดีไหม

B: I'm fine, how are you?

A: I'm fine too…… Where did you gone (ฟังไม่รู้เรื่อง???)

B: ฉันสบายดี แล้วคุณหละ

A: ฉันก็สบายดี..... คุณไปเที่ยวไหนมา

B: I'm going to Phuket….. How about you?

A: I'm going to Pukradung, Loei.

B: ฉันไปภูเก็ต .....แล้วคุณหละ

A: ฉันไปภูกระดึง จังหวัดเลย

B: Really? It's so beautiful.

A: Yes, so beautiful and it's so cool…… and you?

B: จริงเหรอ มันสวยมากเลยนะ

A: ใช่ มันสวยมากและอากาศเย็นด้วย..... แล้วคุณหละ

B: I'm going to Phuket… It's so beautiful beach, the sea….. it's it's very happy.

A: Yeah…… Who did you go with?

B: ฉันไปภูเก็ต ..... ชายหาดสวย ทะเล..... มันมีความสุขมาก

A: ใช่..... คุณไปกับใคร

B: I'm I'm go to… go with my friends…..… Ah huh!

A: I'm go with my family…….. how long you… did you go?

B: ฉันไป..... ไปกับเพื่อนๆ.....

A: ฉันไปกับครอบครัว..... คุณไปนานเท่าไร

B: For a week, how about you?

A: … I'm 2 weeks.

B: สัปดาห์เดียว แล้วคุณหละ

A: ฉันไปสองสัปดาห์

B: 2 weeks do you have …… very very happy?

A: Yeah, I'm very happy.

B: สองสัปดาห์ คุณ..... คุณสนุกไหม

A: ใช่ ฉันสนุกมาก

B: Do you have plan for my….. your next years……..next year?

A: I'm going to…… Doi Suthep Chiang Mai.

B: คุณมีแผน ... แผน..... สำหรับปีหน้าหรือยัง

A: ฉันจะไป..... ดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

B: Ok, Doi Suthep Chiang Mai, it's mountain, it's the tall, tallest.

A: Yeah.

B: โอเค ดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ มันเป็นภูเขา มันสูง สูงที่สุด

A: ใช่

B: Uh huh! I'm going to Surat…….. Koh Tao, do you know?

A: Yeah… yeah I know.

B: อืม ฉันจะไปสุราษฎร์..... เกาะเต่า รู้จักไหม

A: จ๊ะ จ๊ะ ฉันรู้จัก

B: Ok, I think it's beautiful (chuckle). Uhm.. Do you think of…… the… the place in Thailand?

A: (??) My think?

B: โอเค ฉันคิดว่ามันสวยนะ (หัวเราะ) อืม... คุณคิดอย่างไร..... กับ..... ที่เที่ยวในประเทศไทย

A: ความคิดฉัน

B: Uh huh (??)

A: Tilorsu ……Waterfall

B: ใช่

A: น้ำตก.....ทีลอซู

B: Tilorsu Waterfall….

A: Yeah

B: น้ำตกทีลอซู

A: ใช่

B: Tak province

A: Yes

B: จังหวัดตาก

A: ใช่

B: It's on the mountain….and……ammmm…. if if do you go to Tilorsu…… do you think it's ….so happy?

A: Yes, I happy very much…… and you?

B: มันอยู่บนภูเขา.... และ..... อืม.....ถ้าคุณไปที่ทีลอซู แล้ว ..... คุณคิดว่า..... จะมีความสุขไหม

A: แน่นอน ฉันคงมีความสุขมาก ..... แล้วคุณหละ

B: I think I go to…….. Koh Tao at Surat. I … I see on internet in the newspaper it's it is the …….. The good place in Thailand……. Uh huh! I think it's very beautiful….. and the heaven sea beach and it's so beautiful I think I want to go……

A: ……. You(Chuckle)……..……
Who did you go ….. with?

B: ฉันคิดว่าฉันไป.....เกาะเต่าที่สุราษฎร์..... ฉันเห็นบนอินเตอร์เนตและในหนังสือพิมพ์..... มันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ดีในประเทศไทย ..... ใช่ฉันคิดว่ามันสวยมาก..... และเหมือนกับสวรรค์บนหาดทรายและมันสวยมากฉันคิดว่าฉันอยากไป.....

A: .....คุณ
(หัวเราะ)..... คุณจะไปกับใคร

B: I think I go to my … I went with my family ……..in the future, yeah (Chuckle), I hope I hope.

A: ……..Why do you go?

B: ฉันคิดว่าฉันจะไปกับ..... ครอบครัวฉัน..... ในอนาคต ใช่ (หัวเราะ) ฉันหวังไว้อย่างนั้น

A: .....ไปทำไม

B: Huh?

A: Why do you go?

B: หา

A: ไปทำไม

B: It's so beautiful…… Uh huh, how about you? Do you think …….of Tilorsu?.... and .. and you… go with?

A: I …. like …. nature and …..mountain. I'm go with my family.

B: มันสวย.....ใช่แล้วคุณหละ คุณคิดอย่างไร.....กับทีลอซู.... และ... และ คุณ..... จะไปกับใคร

A: ฉัน..... ชอบ..... ธรรมชาติและ..... ภูเขา ฉันจะไปกับครอบครัว

B: Ok, same Same me family.

A: yeah, and …… next year…. I'm countdown… at Tilorsu Waterfall at Tak.

B: โอเค ฉันก็จะไปกับครอบครัวเหมือนกัน

A: ใช่ และ..... ปีหน้า..... ฉันจะไปเคาท์ดาว .... ที่น้ำตกทีลอซูจังหวัดตาก

Capture 3

B: Hi Bank!

A: Hi Oil!

B: สวัสดีแบงค์

A: สวัสดีออย

B: How about you?

A: I'm fine.

B: สบายดีไหม

A: ฉันสบายดี

B: Oh! What are you hobby?

A: Yes, I play football with friend.

B: เวลาว่างคุณทำอะไร

A: อ๋อ ฉันเล่นฟุตบอลกับเพื่อน

B: Do you have funny?

A: Yes, I have funny. How about you?

B: สนุกไหม

A: ใช่ สนุกดี แล้วคุณหละ

B: Ok, I working to part-time.

A: Wow! Interesting. Whatare you do day?

B: ฉันทำงานพาร์ทไทม์

A: โห น่าสนใจ ทำที่ไหน

B: At Central Bang-na.

A: Wow! That's sound nice.

B: ที่เซนทรัลบางนา

A: โห ฟังดูดีนะ

B: Ok Ok, Sorry sorry, I just to go now.

A: Oh! Do not have a time. Ok ok.. Good bye.

B: โอเค ขอโทษด้วยนะ ฉันต้องไปแล้ว

A: โอ ไม่มีเวลาเหรอ ไม่เป็นไร ลาก่อน

B: Good bye, good bye, see you!

B: ลาก่อน ลาก่อน แล้วไว้เจอกัน

End of Capture 3

Capture 4

B: Hi Dti!

A: Hi Inn!

B: สวัสดีติ

A: สวัสดีอิน

B: How's it going?

A: I'm so so, how about you?

B: เป็นไงบ้าง

A: ฉันก็ดีนะ แล้วคุณหละ

B: So good, how was your weekend?

A: It's great, and you?

B: ดีมากเลย สุดสัปดาห์ที่แล้วเป็นไงบ้าง

A: เยี่ยมเลย แล้วคุณหล่ะ

B: Uhm It terrible..... Where did you go?

A: I .... go to Chiang Mai, and you?

B: อืม..... มันแย่มาก.....คุณไปไหนมา

A: ฉัน.....ไปเชียงใหม่ แล้วคุณหละ

B: Wow! Chiang Mai.

A: Yes, Chiang Mai.

B: โห เชียงใหม่

A: ใช่ เชียงใหม่

B: I'm go to Pataya.

A: Oh! It's great.

B: ฉันไปพัทยามา

A: โห เยี่ยมเลย

B: How did you go there?

A: Uhm….. by motorcycle.

B: คุณไปยังไง

A: อืม..... ขับมอเตอร์ไซไป

B: Wow! You bike?

A: Yes, I bike.

B: โห คุณขับไปเองเหรอ

A: ใช่ ฉันขับไปเอง

B: It's incredible (Chuckle). Who do you go with?

A: My friend, and you?

B: ไม่น่าเชื่อ (หัวเราะ) คุณไปกับใคร

A: กับเพื่อน แล้วคุณหละ

B: Uhm.. with my family.

A: My family

B: อืม... กับครอบครัว

A: กับครอบครัว

B: Uhm……. my aunt ……..and nephew.

A: Orr….

B: อืม..... ป้าของฉัน.....และหลาน

A: อ๋อ.....

B: What did you go?

A: Uhm…. Just a relax.

B: ไปทำอะไร

A: อืม..... แค่พักผ่อน

B: I just was camping.

A: Wow! camping! How…… long your camping?

B: ฉันไปตั้งแคมป์

A: โห ตั้งแคมป์ ..... ไม่นานเท่าไร

B: One week.

A: Wow!..... And how do you get back?

B: สัปดาห์เดียว

A: โห..... แล้วกลับมาเมื่อไร

B: It's yesterday.

A: Wow!.... Me too, it's last night.

B: เมื่อวานนี้

A: โห..... ฉันก็เหมือนกัน เมื่อคืนนี้เอง

B: It's last night.

A: Uhm…

B: เมื่อคืนนี้

A: ใช่

B: Oh! I'm sorry. I'm late, just to go now, bye, see you next time.

A: Nice talking with you, bye (Chuckle).

B: ขอโทษด้วยนะ ฉันสายแล้วคงต้องไป ลาก่อนแล้วไว้เจอกัน

A: ยินดีที่ได้คุยกับคุณนะ ลาก่อน (หัวเราะ)

B: Bye.

B: ลาก่อน

End of Capture 4

Capture 5

B: Hi Nat!

A: Hi Dtom!

B: สวัสดีแนท

A: สวัสดีต้อม

B: How are you?

A: Urrr…… I have a headache.

B: สบายดีไหม

A: เอ่อ..... ฉันปวดหัว

B: Oh! I'm sorry to hear that, you must to see the doctor.

A: Uhm.. Ok, how about you?

B: จริงหลอ เสียใจด้วยที่ได้ยินอย่างนี้ คุณต้องไปหาหมอนะ

A: อืม.... ได้ แล้วคุณหละ

B: Uhm.. I'm fine

A: Uhm……. Where are you going tomorrow?

B: อืม.... ฉันสบายดี

A: อืม..... พรุ่งนี้คุณจะไปไหน

B: Uhm… I go to Panthip.

A: Wow! Really? Urr…. Who do you go with you?

B: อืม..... ฉันจะไปพันธุ์ทิพย์

A: จริงหลอ อืม..... คุณจะไปกับใคร

B: I go with my friend.

A: What do you buy?

B: ฉันจะไปกับเพื่อน

A: จะไปซื้ออะไร

B: I buy notebook.

A: Uhm…. Urr.. I should you buy your computer notebook. It is a high quality and modern.

B: ฉันจะไปซื้อคอมพิวเตอร์โน๊ตบุค

A: อืม..... เอ่อ.... ฉันแนะนำว่าควรจะซื้อคอมพิวเตอร์โน๊ตบุค มันที่คุณภาพที่ดีและทันสมัย

B: I think so.

A: Uhm… And… what do you do after that?

B: ฉันก็คิดว่าอย่างนั้น

A: อืม.... แล้ว..... แล้วคุณจะทำอะไรหลังจากนั้น

B: I to see I go to see the movie.

A: Wow! Ur….. What movie do you see?

B: ฉันจะไปดูหนัง

A: จริงเหรอ เอ่อ..... หนังเรื่องอะไร

B: Guan Min Ho.

A: Great! Sound good….. I just see it yesterday. It is comedy, funny and I love the actor.

B: กวน มิน โฮ

A: เยี่ยมเลย ฟังดูดี.....เมื่อวานนี้ฉันดูไปแล้ว มันเป็นหนังตลก สนุก และฉันชอบพระเอก

B: ……Where are you going on your holiday?

A: Uhm……. I will go to Hua Hin.

B: ..... ในวันหยุดคุณจะไปไหน

A: อืม..... ฉันจะไปหัวหิน

B: Who do would you go?

A: Urrr… With my family?

B: จะไปกับใคร

A: เอ่อ..... กับครอบครัว

B: How do you go?

A: Uhm… by car.

B: จะไปอย่างไร

A: อืม..... ขับรถไป

B: How long you go?

A: Urr….. about one a week.

B: ไปนานเท่าไร

A: เอ่อ..... ประมาณหนึ่งสัปดาห์

B: Have a nice trip.

A: Oh! Ok.

B: ขอให้สนุกนะ

A: โอเค

B: You must buy souvenir for me. Ok?

A: Ok ……

B: คุณต้องซื้อของมาฝากฉันด้วยนะ

A: ได้.....

B: I must to go now. See, see you!

A: Oh! See you , bye….

B: ฉันต้องไปแล้วหละ แล้วเจอกันนะ

A: ได้ แล้วเจอกัน ลาก่อน.....

B: Bye.

B: ลาก่อน

End of Capture 5

Capture 6

A: Hi Keang.

B: Hi Mat, how are you?

A: สวัสดีเกียง

B: สวัสดีแมท สบายดีไหม

A: I'm fine, and you?

B: So good (Chuckle).

A: สบายดีแล้วคุณหละ

B: ดีมาก (หัวเราะ)

A: What are you doing on weekend?

B: I'm going to Central Rama 3, and you?

A: สุดสัปดาห์นี้คุณจะทำอะไร

B: ฉันจะไปเซนทรัลพระรามสาม แล้วคุณหล่ะ

A: I'm going the Mall Bangkapi.

B: Oh! Really?

A: ฉันจะไปเดอะมอลล์บางกะปิ

B: จริงเหรอ

A: What are you doing? What are you ... do there?

B: Go to see a movie and singing to karaoke.

A: คุณจะไปทำอะไร...ที่นั่น

B: ไปดูหนังแล้วก็ร้องคาราโอเกะ

A: Who do you หา ?

B: And you?

A: ใครที่คุณ หา

B: แล้วคุณหล่ะ

A: I'm shopping.

B: Ok.

A: ไปซื้อของ

B: โอเค

A: Who did you go with?

B: I'm go to with my friend, and you?

A: คุณจะไปกับใคร

B: ฉันจะไปกับเพื่อนแล้วคุณหละ

A: I .... go with my family(Chuckle).

B: Happy?

A: ฉัน..... ไปกับครอบครัว (หัวเราะ)

B: สนุกไหม

A: Pardon?

B: Are you happy?

A: อะไรนะ

B: คุณสนุกไหม

A: Yeah!

B: Ok. .....Do you have plan for evening?

A: แน่นอน

B: โอเค,.....,คุณมีแผนสำหรับค่ำนี้หรือเปล่า

A: Yeah! I ... I think I..... have dinner with my family, and you?

B: Uhm.... I think same you I I have dinner with my family and watch to television.

A: แน่นอน..... ฉันคิดว่าฉัน.....จะไปทานข้าวเย็นกับครอบครับ แล้วคุณหล่ะ

B: อืม..... ฉันคิดว่าคงเหมือนคุณนะ ฉันจะไปทานข้าวเย็นกับครอบครัวแล้วก็ดูทีวี

A: Ok .. Uhm… Where ….. where did you dinner with my family?

B: Yeah.. at their home.

A: โอเค,,,, อืม..... ที่..... คุณจะไปทานข้าวเย็นกับครอบครัวที่ไหน

B: อ๋อ... ที่บ้านของฉันเอง

A: At home?

B: Yeah!

A: ที่บ้านเหรอ

B: ใช่

A: Same me (Chuckle)

B: Ok …….. Uhm….. Do you have plan for vocation?

A: ฉันก็เหมือนกัน (หัวเราะ)

B: โอเค.....อืม.....คุณมีแผนจะไปเที่ยวไหนหรือเปล่า

A: ……. Yeah.. I ….I I think I go to the beach.

B: Oh! Really?

A: .....แน่นอน... ฉัน..... ฉันคิดว่าฉันจะไปทะเล

B: จริงเหรอ

A: Yeah! ……. And you?

B: I think go to Chiang Rai.

A: ใช่.....แล้วคุณหล่ะ

B: ฉันคิดว่าจะไปเชียงใหม่

A: Wow! Uhm……. Who did you go with?

B: I ……. I go with … my … my … my brother and my sister.

A: โห อืม..... จะไปกับใคร

B: ฉัน..... ฉันไปกับ..... พี่ชายและพี่สาว

A: Uhm…….. How long did you go?

B: 2 weeks.

A: อืม..... จะไปนานเท่าไร

B: สองสัปดาห์

A: 2 week?

B: Uhm huh!

A: สองอาทิตย์หลอ

B: ใช่แล้ว

A: Uhm…….. How How did you go?

B: By bus.

A: อืม..... จะไปอย่างไร

B: นั่งรถทัวร์ไป

A: By bus?

B: I ….. … I buy ticket……

A: นั่งรถทัวร์หลอ

B: ฉัน..... ฉันซื้อตั๋วแล้ว

A: Uhm Huh! ….

B: …… and you? Do you…… do you have plan?

A: อ่อ.....

B: .....แล้วคุณหละ คุณ..... มีแผนอะไรหรือเปล่า

A: Yeah! I have plan. I go to the beach.

B: Oh! Really? ….. I like the beach but I don't have opportunity go to the beach.

A: แน่นอน ฉันที่แผนจะไปเที่ยวทะเล

B: จริงเหรอ..... ฉันชอบทะเลมากแต่ฉันไม่มีโอกาสได้ไปทะเลเลย

A: Really?

B: Uhm huh! Because I'm going to Chiang Rai.

A: จริงหรือเปล่า

B: จริง เพราะว่าฉันกำลังจะไปเชียงราย

A: Ok.....Uhm..... I'm sorry, I must to go now.

B: Ok ..... See you

A: โอเค.....อืม..... ขอโทษด้วยนะ ฉันต้องไปแล้ว

B: โอเค..... แล้วเจอกัน

A: Bye.

B: Bye. See you next time.

A: ไปก่อนนะ

B: ลาก่อน แล้วไว้เจอกัน

A: Ok.

B: Bye bye.

A: โอเค

B: ลาก่อน

A: Bye.

B: ลาก่อน

End of Capture 6

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างคำถามและการตอบสัมภาษณ์

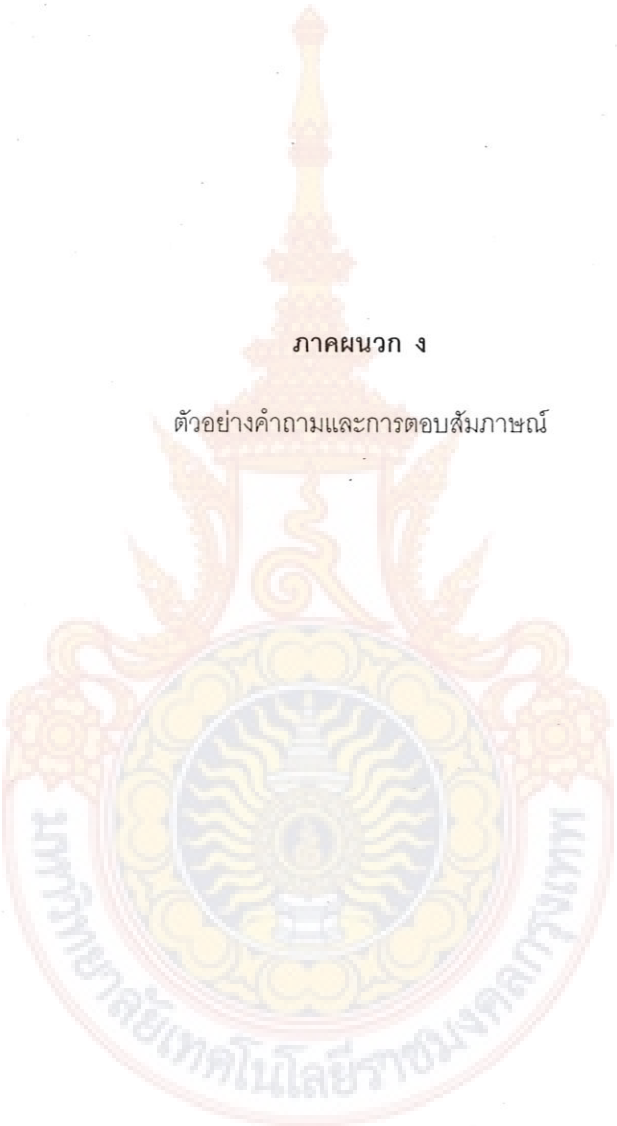

Interview after Online Interaction

R= Researcher

S=Subject

Interview Capture 1

R: ***รู้สึกอย่างไงบ้าง***

S1: รู้สึกประทับใจครับ แต่เพื่อนผมตื่นเต้นครับ

S2: ตื่นเต้นค่ะ เป็นครั้งแรกค่ะที่พูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ หนูไม่เคยพูดภาษาอังกฤษทางอินเตอร์เน็ตเลยค่ะ แต่โจพูดเก่งค่ะ

R: ***ปัญหาที่เจอในขณะที่พูดมีอะไรบ้างค๊ะ***

S1: บางคำก็คิดได้ว่าจะพูดอะไรแต่บางครั้งมันก็ยากเหมือนกันกว่าจะพูดออกมาได้

S2: โจช่วยหนูโดยการถามคำถามหลายครั้งเพื่อที่จะให้หนูตอบเขาให้ได้ค่ะ

R: ***ต้องคิดเป็นโครงสร้างทางภาษาก่อนพูดไหม***

S1: ไม่ครับ

S2: ไม่ค่ะ

R: ***แล้วต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนไหมค๊ะก่อนที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษออกมา***

S1: ไม่ครับ

S2: คิดนิดหน่อยค่ะ

R: ***คิดว่าแตกต่างกันมั๊ยค๊ะระหว่างการพูดในห้องเรียนการพูดผ่านออนไลน์***

S1: ไม่แตกต่างเท่าไหร่ครับ

S2: ในห้องเรียนยังสามารถถามเพื่อนได้

R: ***ถ้าคิดคำไม่ออกว่าจะพูดอย่างไรดี แก้ปัญหายังไงค๊ะ***

S1: ผมไม่ค่อยเจอปัญหานี้ครับ

S2: หนูจะถามโจค่ะ ถามหลายครั้ง

R: ***สุดท้ายมีอะไรจะบอกมั๊ยค๊ะ***

S1: ผมรู้สึกว่าการพูดมันเป็นธรรมชาติดีครับ

S2: ค่ะ แต่ตื่นเต้นนิดหน่อย เป็นประสบการณ์ที่ดีค่ะ

Interview Capture 2

R: ***รู้สึกอย่างไงบ้าง***

S1: ตื่นเต้นค่ะ สนุก

S2: ตื่นเต้น สนุก

R: ***ปัญหาที่เจอในขณะที่พูดมีอะไรบ้างค๊ะ***

S1: บางครั้งมันยากกว่าจะเปล่งออกมาได้

S2: เหมือนกันครับ

R: ***ต้องคิดเป็นโครงสร้างทางภาษาก่อนพูดไหม***

S1: ไม่ครับ

S2: ไม่ค่ะ

R: ***แล้วต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนไหมค๊ะก่อนที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษออกมา***

S1: ไม่ครับ

S2: คิดนิดหน่อยค่ะ

R: ***คิดว่าแตกต่างกันมั๊ยค๊ะระหว่างการพูดในห้องเรียนและการพูดผ่านออนไลน์***

S1: ในห้องเรียนมีเพื่อนเยอะ พูดทางออนไลน์ไม่มีใครอยู่ด้วย ดีไปอีกแบบค่ะ

S2: ในห้องเรียนมีเพื่อนเยอะ ไม่ตื่นเต้นครับ

R: ***ถ้าคิดคำไม่ออกว่าจะพูดอย่างไรดี แก้ปัญหายังไงค๊ะ***

S1: แก้ปัญหาตรงที่มีช่วงเงียบน่ะค่ะ

S2: เหมือนกันครับ

R: ***สุดท้ายมีอะไรจะบอกมั๊ยค๊ะ***

S1: พูดกับคนอื่นเป็นภาษาอังกฤษโดยที่ไม่ได้เจอตัวเป็นๆก็แปลกดีค่ะ

S2: ผมยังตื่นเต้นอยู่ครับ

Interview Capture 3

R: ***รู้สึกอย่างไงบ้าง***

S1: ดีค่ะ ชอบ แปลกดีค่ะ

S2: เหมือนกันครับ

R: ***ปัญหาที่เจอในขณะที่พูดมีอะไรบ้างค๊ะ***

S1: ไม่มีค่ะ

S2: เหมือนกันครับ

R: ***ต้องคิดเป็นโครงสร้างทางภาษาก่อนพูดไหม***

S1: ไม่ค่ะ มันสั้นค่ะ เขารีบพูด รีบจบ

S2: ก็มันตื่นเต้นครับอาจารย์

R: ***แล้วต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนไหมค๊ะก่อนที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษออกมา***

S1: ก็นิดหน่อยค่ะ แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคค่ะ

S2: คิดบ้างครับ แต่ก็ โอ เค พูดได้ครับ

R: คิดว่าแตกต่างกันมั๊ยค๊ะระหว่างการพูดในห้องเรียนและการพูดผ่านออนไลน์

S1: ไม่ต่างเท่าไหร่ค่ะ เวลาพูดในห้องเรียนกับคู่สนทนาหนูก็ไม่ได้ใส่ใจเพื่อนคนอื่นอยู่แล้วค่ะ

S2: แต่ห้องเรียนมีเพื่อนมาก ตื่นเต้นครับ

R: ถ้าคิดคำไม่ออกว่าจะพูดอย่างไรดี แก้ปัญหายังไงค๊ะ

S1: ก็คิดนิดหนึ่งค่ะแล้วค่อยพูด

S2: ยิ้มก่อนครับ

R: สุดท้ายมีอะไรจะบอกมั๊ยค๊ะ

S1: พูดภาษาอังกฤษโดยทางออนไลน์ก็ดีค่ะ เป็นประสบการณ์ที่ดี อยากคุยกับฝรั่งบ้างค่ะอาจารย์

S2: ถ้าผมพูดกับฝรั่งทางออนไลน์คงตื่นเต้นแน่เลยครับ

Interview Capture 4

R: รู้สึกอย่างไงบ้าง

S1: ชอบค่ะอาจารย์ ไม่ตื่นเต้นค่ะ

S2: ดีครับ กดดันนิดหน่อย เพราะเพื่อนพูดเก่ง

R: ปัญหาที่เจอในขณะที่พูดมีอะไรบ้างค๊ะ

S1: ไม่มีค่ะ อยากพูดอีกแต่หมดเวลาก่อน

S2: ไม่มีครับ อยากพูดกับฝรั่งครับอาจารย์

R: ต้องคิดเป็นโครงสร้างทางภาษาก่อนพูดไหม

S1: อือ...ไม่คิดนะคะ กำลังอินกับการพูดภาษาอังกฤษนะค่ะ เพราะเพิ่งไปสัมภาษณ์ฝรั่งมาหน่ะค่ะ

S2: มิน่าหล่ะ พูดเก่ง สำหรับผม ก็....เวลาเขาถามมาผมก็ตอบไปเลยครับ

R: แล้วต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนไหมค๊ะก่อนที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษออกมา

S1: ไม่ค่ะ หนูคิดว่าถ้าคิดเป็นภาษาไทยก่อนจะงงค่ะ

S2: คิดบ้างครับ แต่ก็ เกือบเผลอพูดเหมือนกัน

R: คิดว่าแตกต่างกันมั๊ยค๊ะระหว่างการพูดในห้องเรียนและการพูดผ่านออนไลน์

S1: ต่างค่ะ ในห้องเรียนเพื่อนเยอะ ไม่ค่อยเป็นธรรมชาติเท่าไหร่ แต่ออนไลน์พูดสนุกกว่าค่ะ

S2: ต่างครับ ในห้องเรียน face to face ครับ เหมือนตั้งใจกินไป ออนไลน์มันเป็นธรรมชาติมากกว่าแต่พูดอยู่หน้า com เท่านั้นแหล่ะครับ

R: ***ถ้าคิดคำไม่ออกว่าจะพูดอย่างไรดี แก้ปัญหายังไงค๊ะ***

S1: คิดนิดนึงค่ะ

S2: เกาหัว ยิ้มครับ

R: ***สุดท้ายมีอะไรจะบอกมั๊ยค๊ะ***

S1: ถ้าคุยกับนักศึกษาต่างชาติก็ดีนะคะ เกาหลีอะไรประมาณนั้นค่ะ

S2: พูดกับฝรั่งดีกว่าครับ เจ้าของภาษา

R: คราวหน้าเดี๋ยวจัดให้นะจ๊ะ

Interview Capture 5

R: ***รู้สึกอย่างไงบ้าง***

S1: ก็ดีค่ะอาจารย์

S2: ดีครับ ผมพูดไม่เก่งครับ เครียดนิดหน่อย

R: ***ปัญหาที่เจอในขณะที่พูดมีอะไรบ้างค๊ะ***

S1: ไม่มีค่ะ แต่เขาขี้อายค่ะ

S2: ฮิ ฮิ ก็เราไม่รู้จักกันมาก่อนนี่ครับ เขิน

R: ***ต้องคิดเป็นโครงสร้างทางภาษาก่อนพูดไหม***

S1: อือ...ไม่ค่ะ อยากพูดนานๆกว่านี้

S2: ไม่ได้คิดครับ พูดออกมาเลยครับ

R: ***แล้วต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนไหมค๊ะก่อนที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษออกมา***

S1: ไม่ค่ะ หนูคิดว่าถ้าคิดเป็นภาษาไทยก่อนอาจจะพูดเป็นภาษาไทยออกมาก้ได้

S2: คิดครับ แต่ก็พูดเป็นภาษาอังกฤษครับ

R: ***คิดว่าแตกต่างกันมั๊ยค๊ะระหว่างการพูดในห้องเรียนและการพูดผ่านออนไลน์***

S1: ต่างค่ะ ในห้องเรียนมันน่าเบื่อ ออนไลน์ตื่นเต้นดี แปลกไปอีกแบบ อยากให้อาจารย์สอนแบบนี้ค่ะ

S2: ต่างครับ ในห้องเรียนพูดต่อหน้ากันครับ ออนไลน์พูดต่อหน้า com ครับ แต่ชอบพูดทางออนไลน์มากกว่าครับ

R: ***ถ้าคิดคำไม่ออกว่าจะพูดอย่างไรดี แก้ปัญหายังไงค๊ะ***

S1: นิ่งก่อน แล้วค่อยพูดต่อ

S2: ยิ้มแล้วค่อยพูดครับ

R: ***สุดท้ายมีอะไรจะบอกมั๊ยค๊ะ***

S1: อยากคุยออนไลน์กับฝรั่งค่ะ

S2: คุยออนไลน์กับอาจารย์ก็ดีเหมือนกันนะครับ

R: เอางั้นเลยเหรอ

Interview Capture 6

R: ***รู้สึกอย่างไงบ้าง***

S1: ก็ดีค่ะ ตื่นเต้นนิดหน่อย

S2: ดีค่ะ ไม่ได้เตรียมตัวมา มาถึงก็พูดเลยค่ะ ตื่นเต้นนิดหน่อย

R: ***ปัญหาที่เจอในขณะที่พูดมีอะไรบ้างค๊ะ***

S1: ไม่มีค่ะ

S2: เพื่อนพูดเบา หนูก็เลยเพิ่มเสียงขึ้นค่ะ

R: ***ต้องคิดเป็นโครงสร้างทางภาษาก่อนพูดไหม***

S1: อือ...ไม่ค่ะ

S2: ไม่ได้คิดค่ะ พูดออกมาเลยเน๊าะ

R: **แล้วต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนไหมค๊ะก่อนที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษออกมา**

S1: ไม่ค่ะ หนูคิดว่าถ้าคิดเป็นภาษาไทยก่อนอาจจะพูดภาษาอังกฤษไม่ออก

S2: เหมือนกันค่ะ

R: ***คิดว่าแตกต่างกันมั๊ยค๊ะระหว่างการพูดในห้องเรียนและการพูดผ่านออนไลน์***

S1: ต่างค่ะ ในห้องเรียนมันก้แบบเดิมๆ ออนไลน์ดีค่ะ อยากคุยกับนักศึกษาต่างสถาบันก็ดีนะคะอาจารย์

S2: ใช่ค่ะ

R: ***ถ้าคิดคำไม่ออกว่าจะพูดอย่างไรดี แก้ปัญหายังไงค๊ะ***

S1: เงียบนิดหน่อย แต่ไม่ปล่อยไว้นาน เดี๋ยวลืม

S2: พูดซ้ำหรือถามซ้ำค่ะ

R: ***สุดท้ายมีอะไรจะบอกมั๊ยค๊ะ***

S1: อยากคุยออนไลน์กับเพื่อนนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัยหรือฝรั่งก็ได้ค่ะ

S2: ค่ะเหมือนกัน

R: แสดงว่าไม่อยากคุยภาษาอังกฤาษกับเพื่อนคนไทยเลยใช่มั๊ยเนี่ย

S2: ค่ะมันจะได้สมจริง

End of Capture

ตารางสรุปการตอบคำถามการสัมภาษณ์

คำถามที่ 1 รู้สึกอย่างไงบ้าง

คำถามที่ 2 ปัญหาที่เจอในขณะที่พูดมีอะไรบ้าง

คำถามที่ 3 ต้องคิดเป็นโครงสร้างทางภาษาก่อนพูดไหม

คำถามที่ 4 แล้วต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนไหมค๊ะก่อนที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษออกมา

คำถามที่ 5 คิดว่าแตกต่างกันมั๊ยค๊ะระหว่างการพูดในห้องเรียนและการพูดผ่านออนไลน์

คำถามที่ 6 ถ้าคิดคำไม่ออกว่าจะพูดอย่างไรดี แก้ปัญหายังไงค๊ะ

คำถามที่ 7 สุดท้ายมีอะไรจะบอกมั๊ยค๊ะ

ภาคผนวก จ

คำแนะนำการใช้ Website

ขั้นตอนการเข้าสู่เว็บไซด์

1. พิมพ์ URL ของเว็บไซด์นี้ คือ https://sites.google.com/site/taelakkana
2. จะปรากฏหน้าต่าง Home page ดังนี้

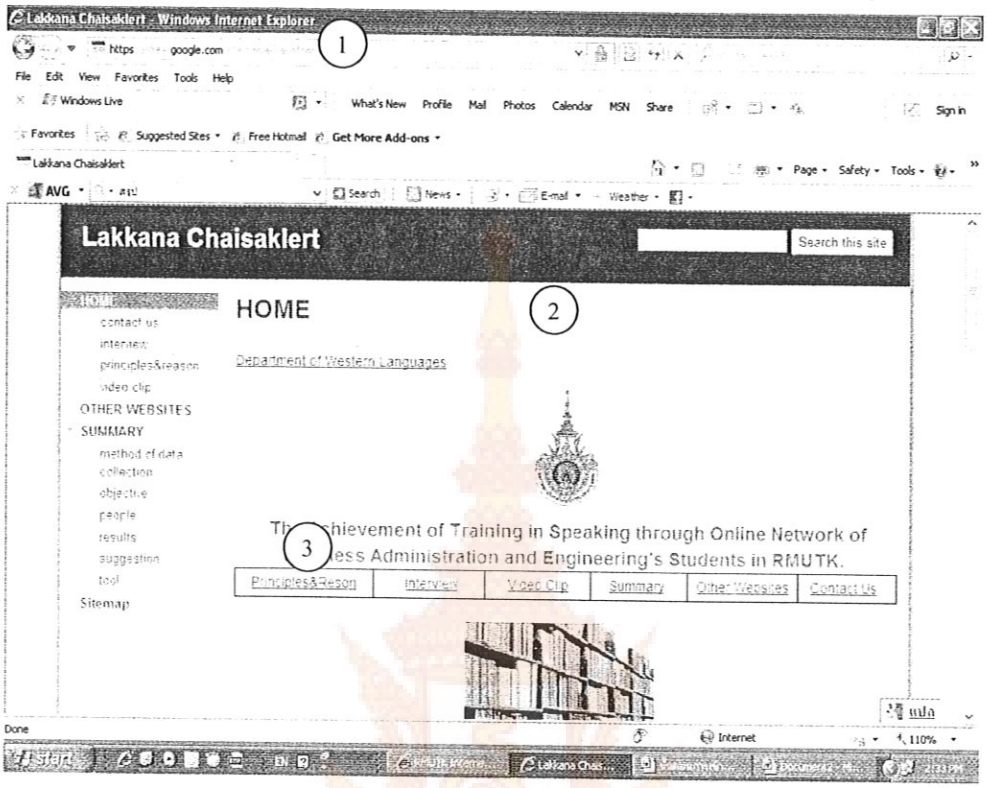

3. เลือกเมนู ที่ชื่อ principles & reason เพื่อแสดงข้อมูลหลักการและเหตุผล ของงานวิจัยฯ
4. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

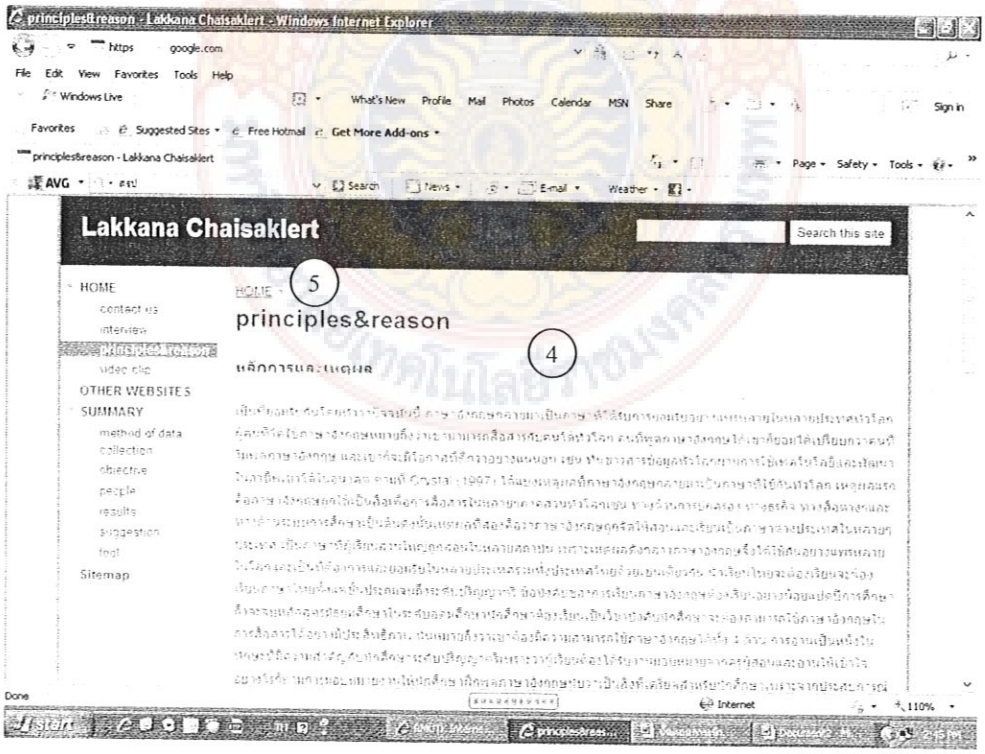

5. ถ้าต้องการกลับสู่หน้า Home page ให้ เลือก เมนูที่ชื่อ HOME

6. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

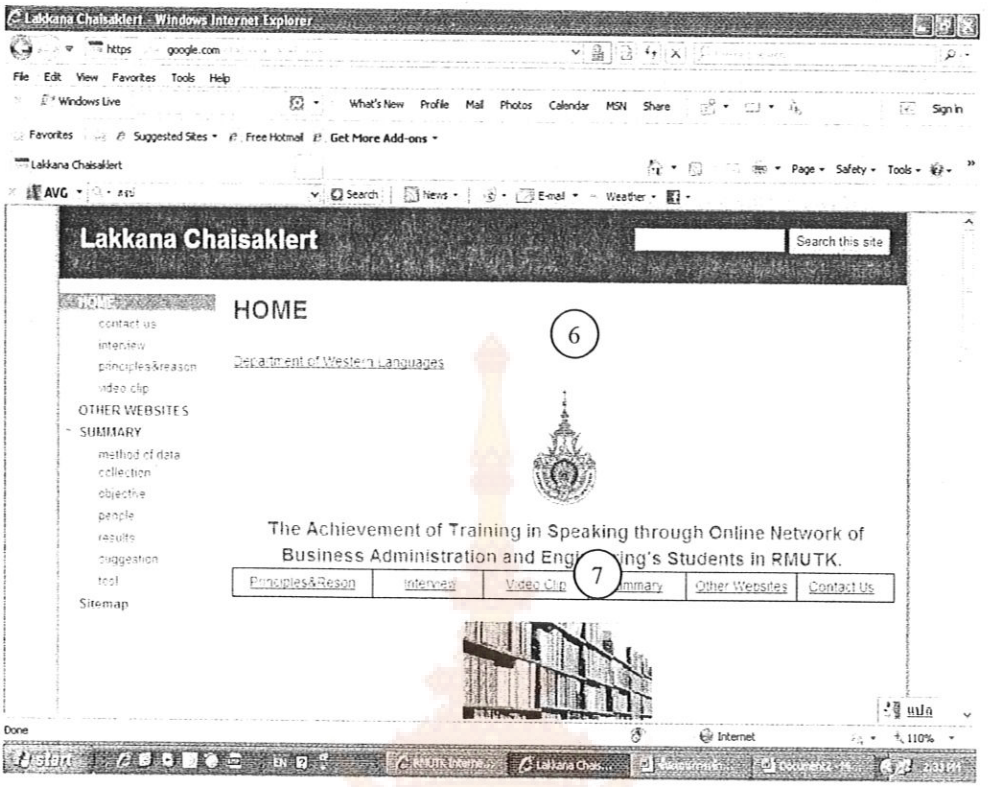

7. การสนทนาของนักศึกษา เข้าไปที่เมนู Video Clip

8. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

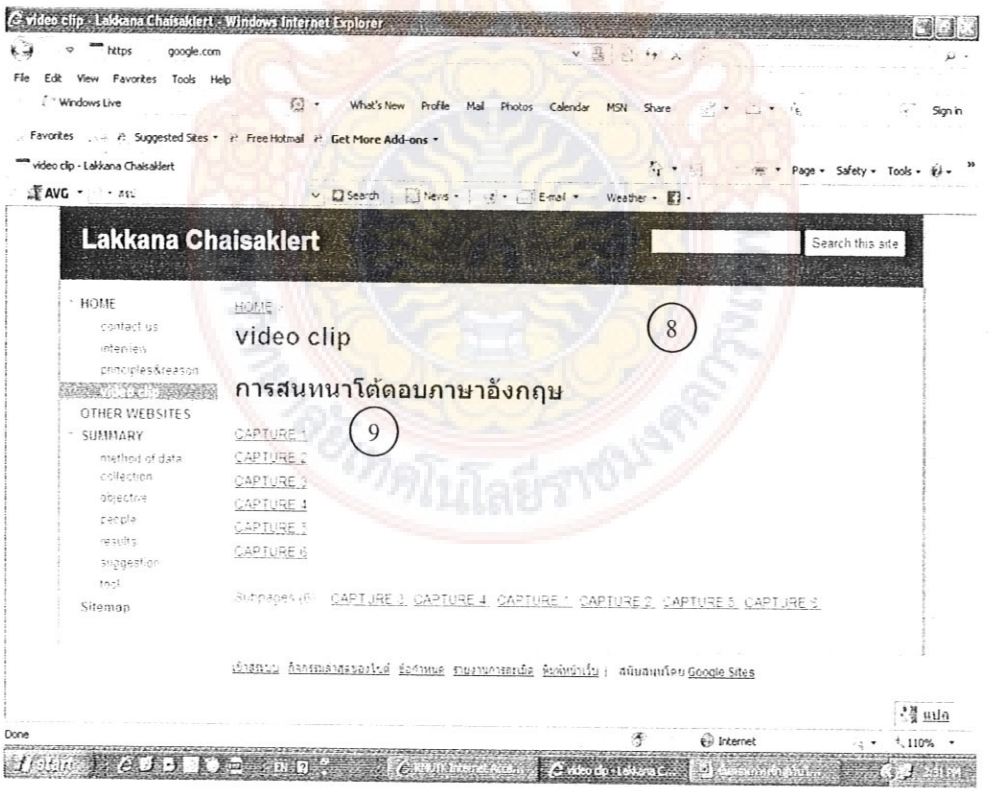

9. เลือก CAPTURE 1

10. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

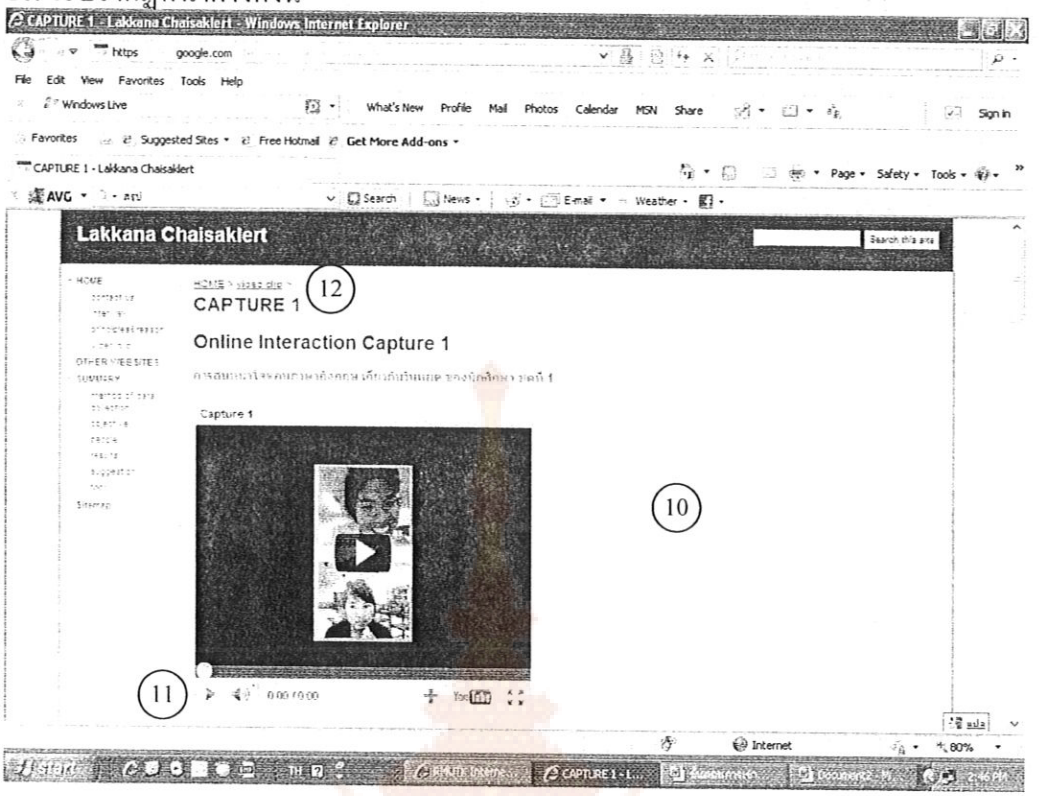

11. เลือกปุ่ม play เพื่อแสดงการสนทนา บทสนทนาพร้อมคำแปลที่นักศึกษาพูดอยู่ด้านล่าง Video Clip

12. ถ้าต้องการฟังการสนทนาของคู่อื่น ให้เลือกที่ Video Clip

13. จะปรากฏหน้าต่าง Video Clip

14. เลือกคู่สนทนาได้ 6 คู่ ตั้งแต่CAPTURE 1 ถึง CAPTURE 6 ตามที่ผู้ใช้งานต้องการชม

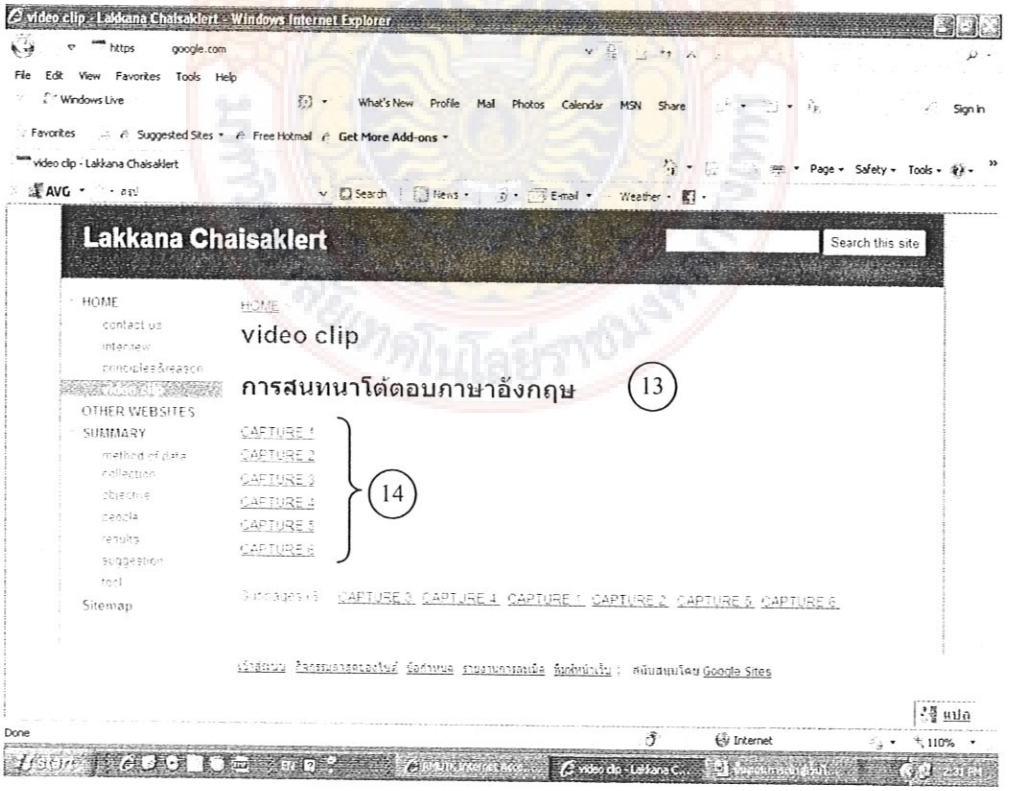

เมนูด้านซ้ายมือของผู้ใช้ สามารถเลือกใช้งานได้เช่นเดียวกัน กับด้านหน้าของ Home page

15. เลือก เมนู SUMMARY

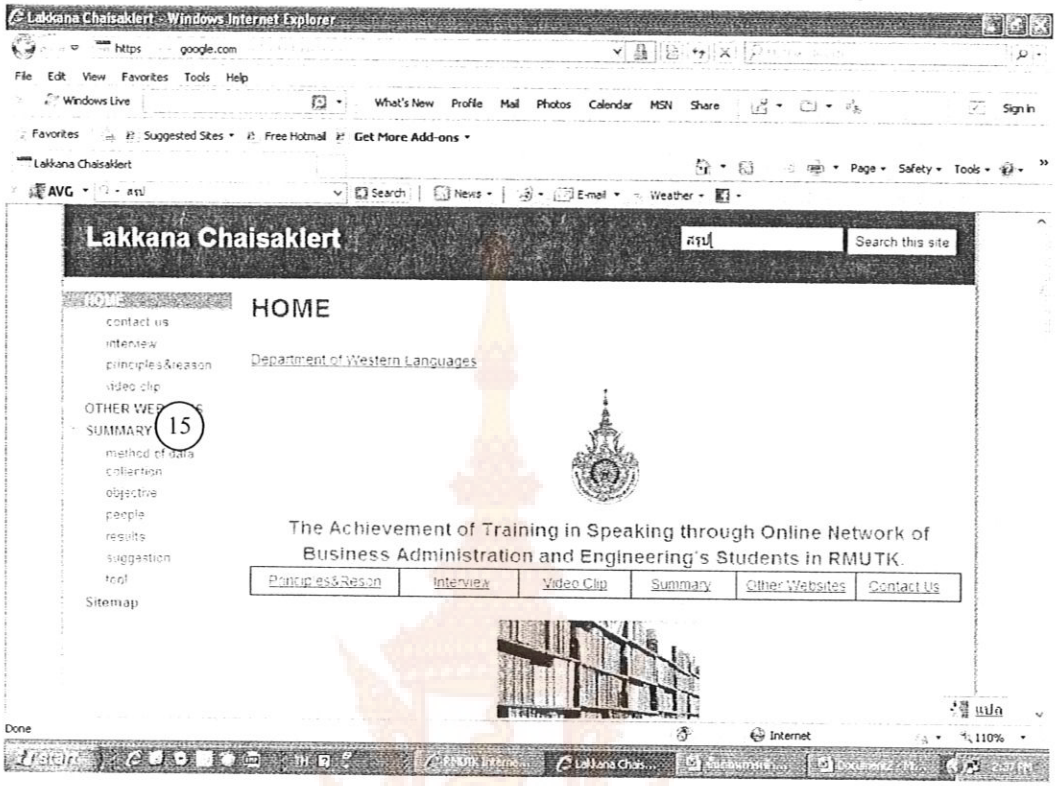

16. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

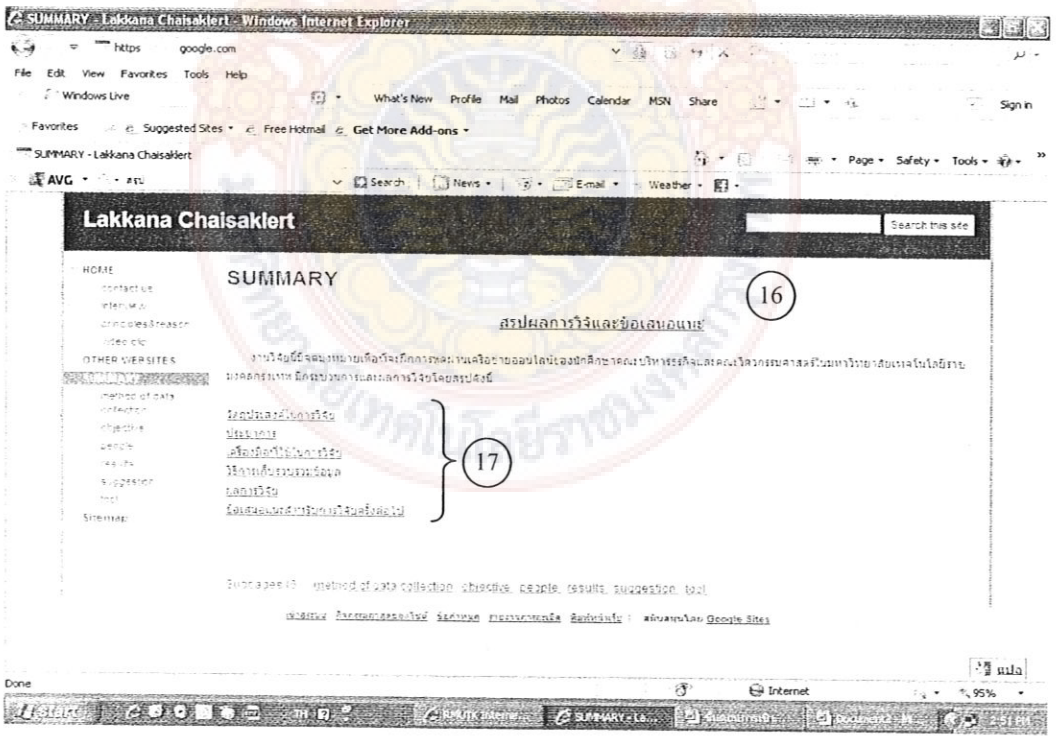

17. แสดงสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ โดยสามารถดูข้อมูลต่างๆได้ตาม link ในหน้านี้

18. ต้องการติดต่อผู้วิจัย ให้เข้าไปที่ เมนู Contact Us

19. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

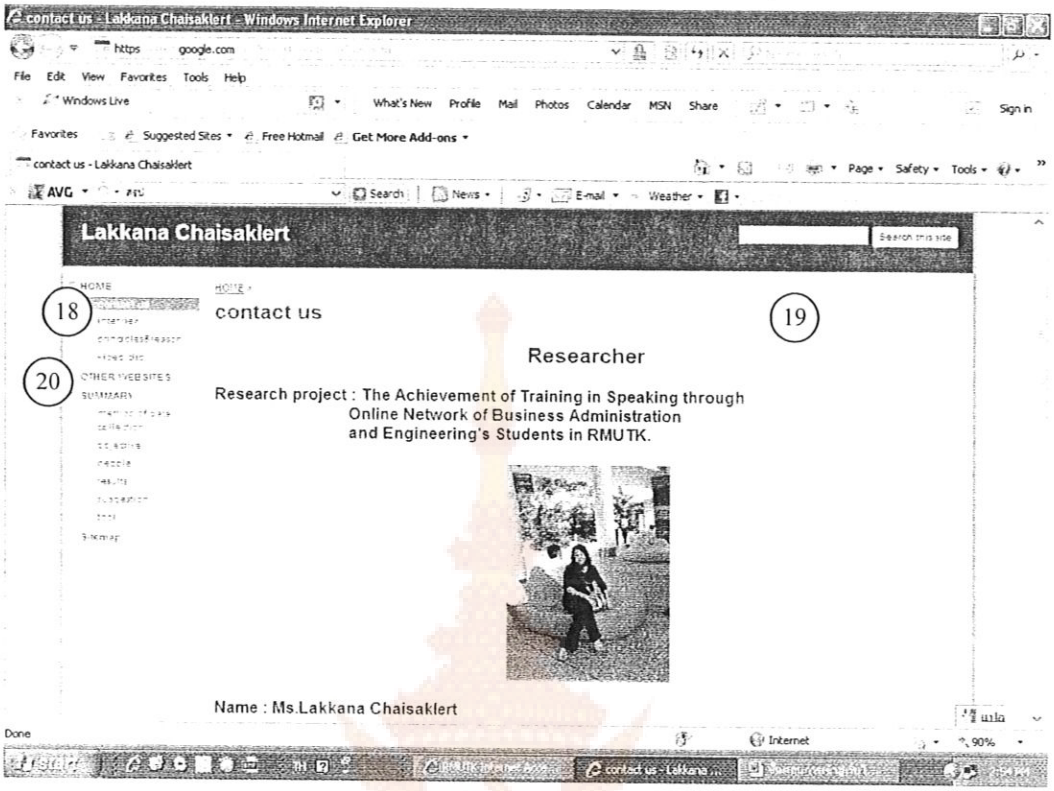

20. เว็บไซต์อื่นที่เป็นความรู้กับผู้ใช้ ให้เลือกเมนู Other Websites

21. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

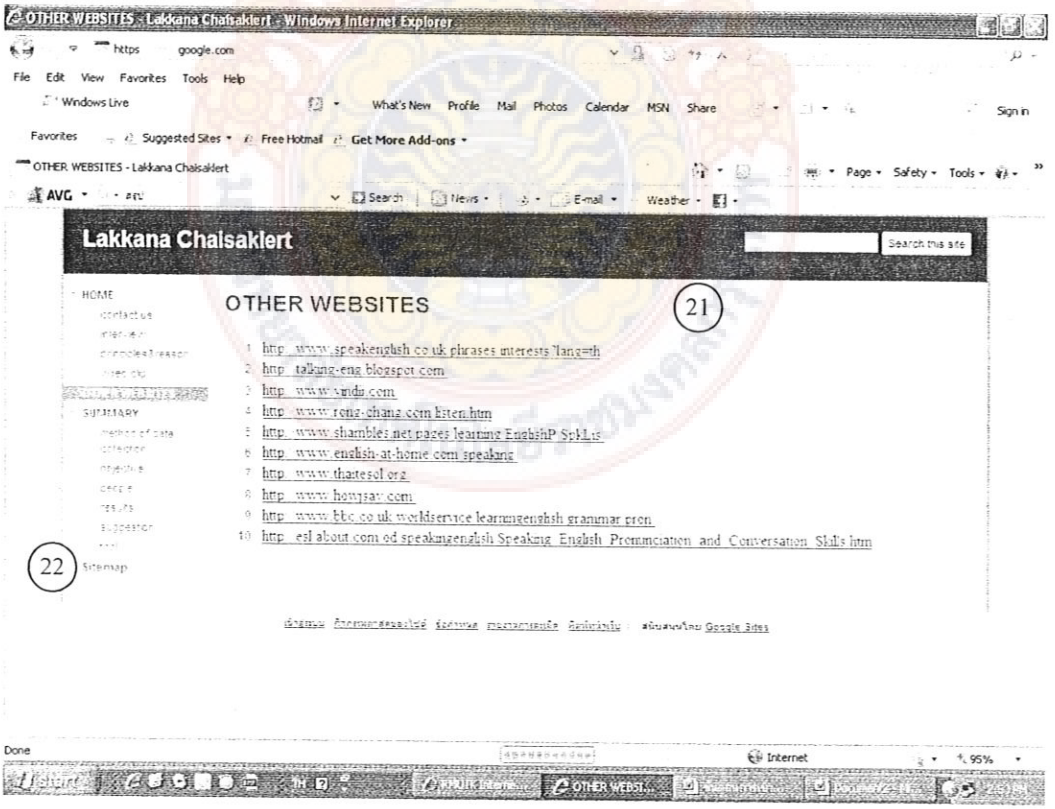

22. เลือก เมนู Sitemap เพื่อแสดงโครงสร้างของเว็บไซต์ https://sites.google.com/site/taelakkana

23. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

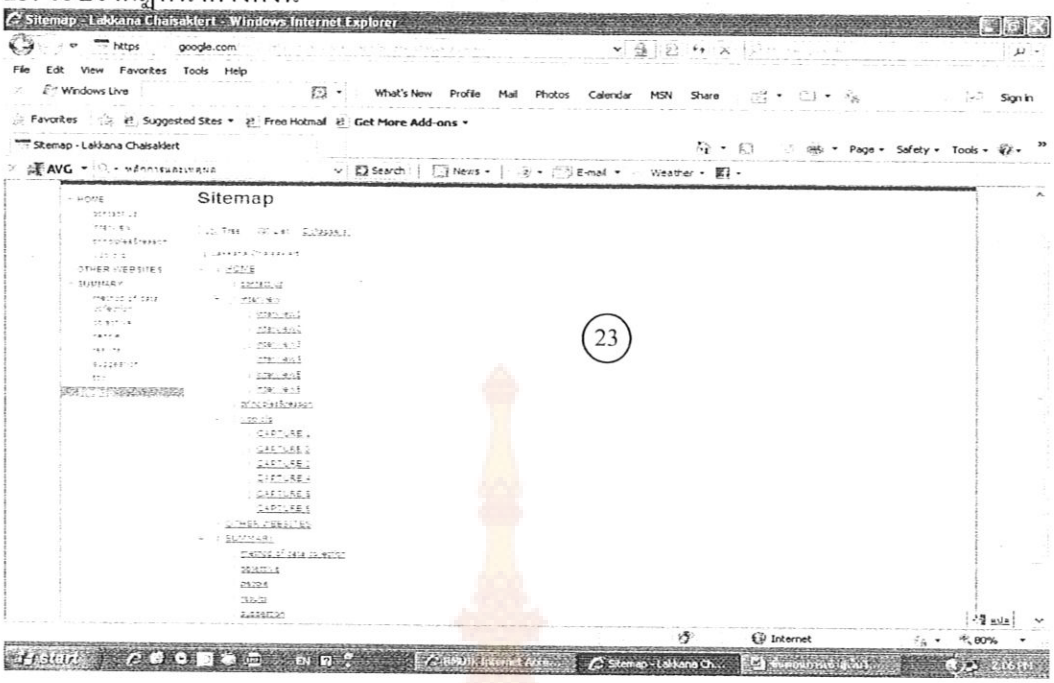

24. การค้นหาข้อมูลของเว็บไซต์ ให้พิมพ์คำที่ต้องการค้นหา เช่น คำว่า “สรุป” พิมพ์ในช่องว่าง

25. เลือกที่ปุ่ม Search this site

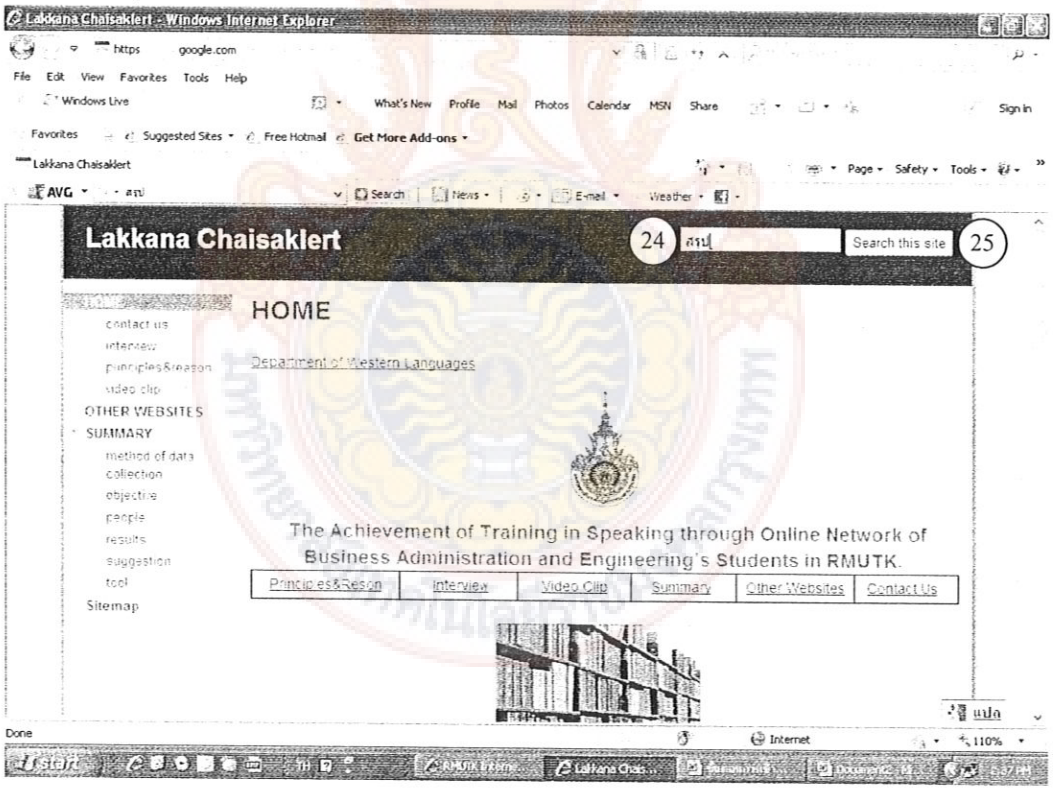

26. จะปรากฏหน้าต่างดังนี้

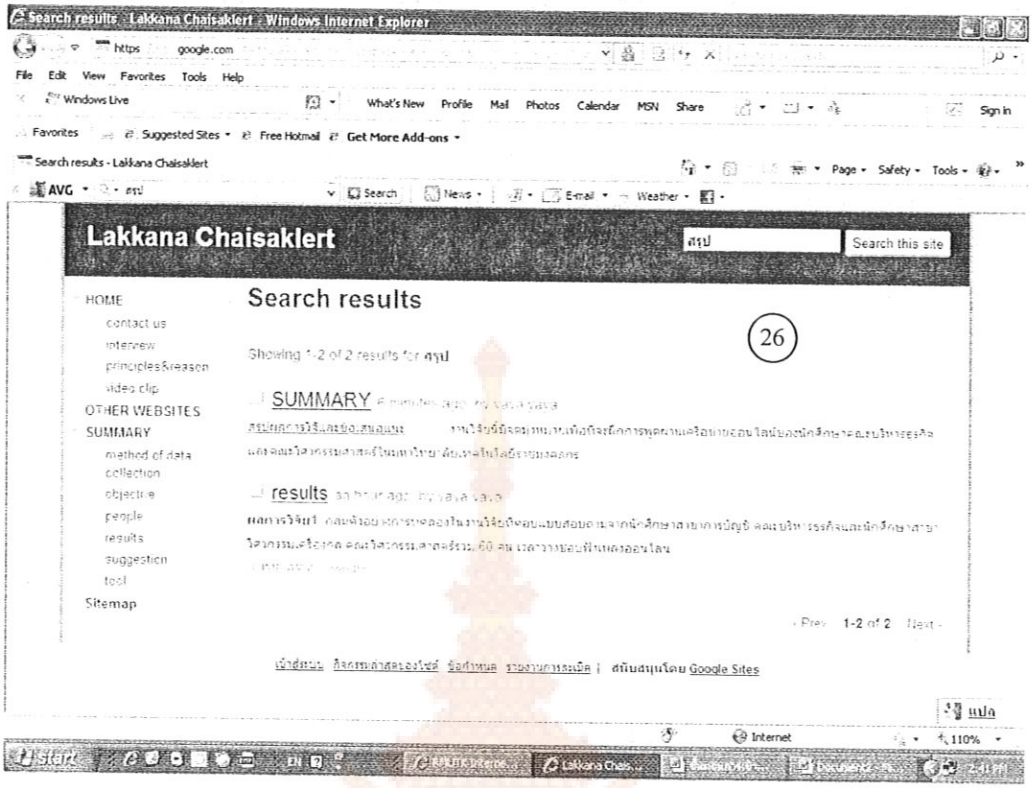

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่าง Dictionary

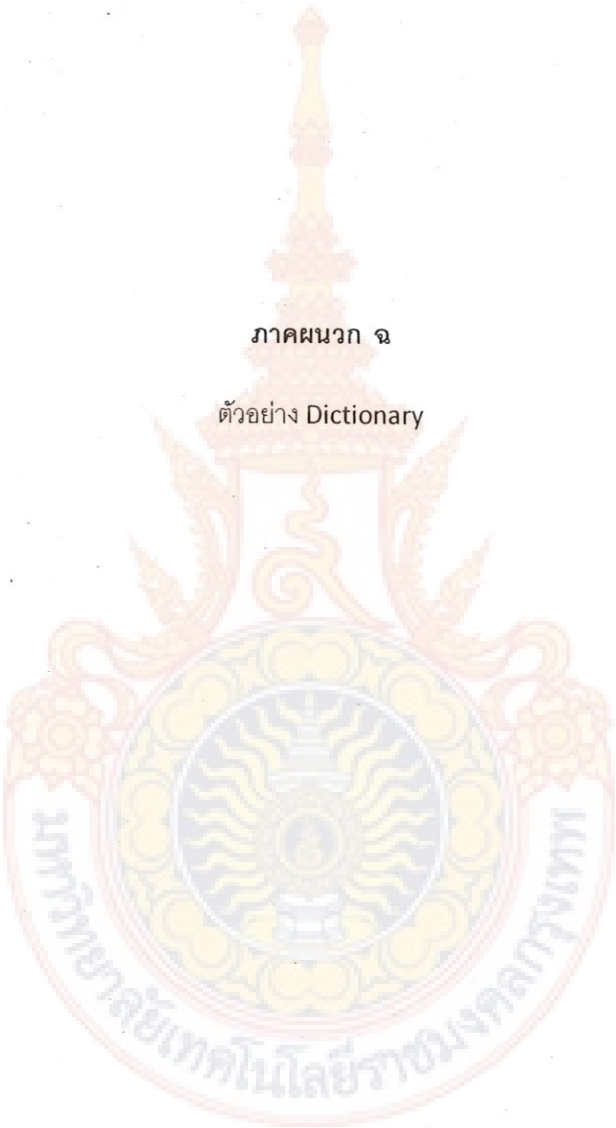

4 [I] *formal* if something yields when you push or pull it, it moves or bends: *We struggled with the lid, but it wouldn't yield.*

yield up phrasal vb [T] to finally allow people to see something that has been hidden: *This latest dig has yielded up over a hundred pieces of fine Roman silverware.*

yield[2] /jiːld/ noun [U] ✱ an amount of something that is produced: *increased crop yields produced on some farms* ◆ *a yield of over 12% on overseas investments*

yielding /ˈjiːldɪŋ/ adj **1** soft and easy to move or bend: *REVERSE* **2** willing to do what other people want you to do **3** producing a lot or a little of something

yikes /jaɪks/ interjection *informal old-fashioned* used as an expression of surprise or slight fear

yin /jɪn/ noun [U] in Chinese philosophy, the principle that represents the female qualities of darkness and cold → Yang

yin and yang noun [U] in Chinese philosophy, the two opposite principles and forces that are thought to exist in all things

ying yang /ˌjɪŋ ˈjæŋ/ *near* **have sth up the ying yang** *Am E spoken* to have a lot of something: *Sandy has debts up the ying yang.*

yippee /jɪˈpiː/ interjection an expression of happiness and excitement. This word is used mainly by children.

YMCA, the /ˌwaɪ em siː ˈeɪ/ the Young Men's Christian Association, an organization that provides places for people to exercise, take courses, and sometimes to rent a room for the night while traveling

yo /jəʊ/ *attention-getting* interjection *Am E spoken* used for getting someone's attention or for greeting someone

yob /jɒb/ or **yobbo** /ˈjɒbəʊ/ noun [C] *Br E informal* someone, especially a young person, who is rude, noisy, and sometimes violent

yodel /ˈjəʊdl/ verb [I, T] to sing in a way that changes between a high voice and a normal voice **yodelling** noun [U]

yoga /ˈjəʊgə/ noun [U] an activity that involves doing physical and breathing exercises to make you stronger and make your mind and body relax

yoghurt /ˈjɒgət/ noun [C, U] a food made from milk that has become thick and slightly sour, sometimes with fruit added to it: *a bowl of natural yoghurt* **a.** [C] the amount in a container of this food: *I ate two strawberry yoghurts.*

yogi /ˈjəʊgiː/ noun [C] **1** someone who knows a lot about yoga **2** a student of Indian religion

yogurt /ˈjɒgət/ another spelling of yoghurt

yoke[1] /jəʊk/ noun **1** a wooden object used for connecting animals that are pulling a vehicle **2** *formal* a situation or experience that limits someone's freedom: *the yoke of slavery*

yoke[2] /jəʊk/ verb [T] if people, animals, or things are yoked, or yoked together, they are connected or joined

yokel /ˈjəʊkl/ noun [C] *impolite* someone who is not very intelligent or does not know a lot about the world, usually because they come from a small town or village

yolk /jəʊk/ noun [C, U] the middle part of an egg that is yellow

Yom Kippur /ˌjɒm ˈkɪpə, ˌjɒm kɪˈpʊə/ noun [C, U] a day each year in September or October when Jewish people do not eat or drink but pray to God to forgive them for things they have done wrong. This holiday is also called **the Day of Atonement**

yomp /jɒmp/ verb [I] *Br E* if soldiers yomp, they march with a lot of heavy equipment over a piece of land that is difficult to walk on

yonder /ˈjɒndə/ or **yon** /jɒn/ function word

Yonder and **yon** can be used in the following ways:

as an **adverb**: *Look over yonder.*

as a **determiner**: *yon hills*

an old word used for talking about someone or something that is not near you

yonks /jɒŋks/ noun [plural] *Br E very informal* a very long time

yoof /juːf/ noun [U] *Br E very informal* young people **a.** relating to young people: *yoof culture*

yoo hoo /ˈjuː huː/ interjection *informal* a way of calling to someone to get their attention

yore /jɔː/ noun **of yore** *literary* from a period in history a very long time ago: *days of yore*

Yorkshire pudding /ˈjɔːkʃə ˈpʊdɪŋ/ noun [C, U] a British dish that consists of flour, milk, and eggs mixed together, baked in an oven, and usually served with meat

Yorkshire Ripper, the /ˈjɔːkʃə ˈrɪpə/ the name that was used to describe Peter Sutcliffe, a man who killed 13 women during the late 1970s and early 1980s in Yorkshire in the UK

Yorkshire terrier /ˈjɔːkʃə ˈterɪə/ noun [C] a small dog with long shiny pale brown hair

Yoruba[1] /ˈjɒrʊbə/ noun **1** [C] someone who is a member of the Yoruba people of West Africa **1a. the Yoruba** a group of people from Nigeria and Benin in West Africa **2** [U] the language of the Yoruba people

Yoruba[2] /ˈjɒrʊbə/ adj **1** someone who is Yoruba is a member of the Yoruba people of West Africa **2** relating to the language or culture of the Yoruba people

you /*weak* jə, *weak before vowels* jʊ, *strong* juː/ function word ✱✱✱

You can be used in the following ways.

as a subject or object **pronoun**: *What do you want?* ◆ *I like you.* ◆ *I'll make the tea for you.*

as a **determiner**: *You children had better go to bed now.*

1 used for referring to the person or people that you are talking or writing to: *Do you like oranges?* ◆ *I can't really trust you, can I?* ◆ *Is there anything I can do to show you how sorry I am?* ◆ *I want to go to my room, if you don't mind.* ◆ *I'll give it to you if you want it.* ◆ *Tonight, you men can wash the dishes.* ◆ *I didn't see you, girls, sitting there.*

2 used for referring to people in general: *He wasn't very good-looking, but you could tell he thought he was.* ◆ *When you're with him, he makes you feel very important.* ◆ *If you exercise every day, you'll feel a lot better.*

you'd /jʊd/ short for: **1** the usual way of saying or writing 'you had'. This is not often used in formal writing. **2** the usual way of saying or writing 'you would'. This is not often used in formal writing.

you'll /jʊl/ short form the usual way of saying or writing 'you will'. This is not often used in formal writing.

young /jʌŋ/ adj ✱✱✱

1 someone who is young has lived for only a short time: *She's married with two young children.* ◆ *They told him he was too young to understand.* **1a.** looking or behaving in a way that you would expect of a young person: *She has very young hands.* ◆ **be/look young for your age** (=behave or seem as though you are younger than you really are) *He's a nice boy, but very young for his age.* ◆ *Denise looks really young for her age, doesn't she?* **1b.** used about things that are suitable for young people: *I'm afraid I think that dress is a little young for you.* **1c. young man/woman/person** used about adults who are not very old: *what young people really want*

2 something that is young has existed for only a short time: *It's still quite a young organization.*

young at heart an old person who is young at heart has a lively positive attitude to life that is more typical of a younger person — **youngness** noun [U]

young[2] /jʌŋ/ noun [plural] **1** a group of young animals who belong to the same family: *the mother fox and her young* **2 the young** children and young adults in general: *Do you think the young have an easier life nowadays?*

younger /ˈjʌŋgə/ adj ✱✱✱ not as old as you are, or not as old as someone else you are discussing: *My younger sister, Karen, is moving to Japan.* ◆ **younger than sb** *Children much younger than ours have been sent away to school.* **a. the younger generation** the youngest adults in a society

young gun noun [C] a young person who is good enough to be able to compete with older more experienced people

ประวัติส่วนตัว

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ _ สกุล นางลัคนา ชัยศักดิ์เลิศ

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 7

สถานที่ทำงาน สาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เลขที่ 2 ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพ 10120
โทรศัพท์ 02-287-9671 E-mail: lakkanaja@yahoo.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สาขาวิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา
ศศ.ม. (ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต)	ภาษาศาสตร์ประยุกต์ (การสอนภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ศศ.บ. (ศิลปศาสตร์บัณฑิต)	ภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

2543- ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2539- 2543 อาจารย์แผนกภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา

2533-2539 เจ้าหน้าที่ฝ่ายติดต่อต่างประเทศ บริษัทซีเกท (ประเทศไทย) จำกัด

ประสบการณ์การการทำงานวิจัย

2548 วิจัยเรื่อง ศึกษาคุณลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษจากการใช้คอมพิวเตอร์ในเวลาว่างของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

2553 วิจัยเรื่อง สัมฤทธิ์ผลของการฝึกพูดผ่านเครือข่ายออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิและคณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553

2554 วิจัยเรื่อง พัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษผ่านการเขียนจดหมายอิเลคทรอนิคส์

(กำลังทำ)